

Pedagogická
fakulta
Faculty
of Education

Jihočeská univerzita
v Českých Budějovicích
University of South Bohemia
in České Budějovice

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích
Fakulta pedagogická
Katedra společenských věd

Diplomová práce

Česká pirátská strana v lokální politice

Vypracoval: Bc. Martin Pekař
Vedoucí práce: PhDr. Salim Murad, PhD.
České Budějovice 2017

Prohlašuji, že svoji diplomovou práci jsem vypracoval samostatně pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu citované literatury. Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním mé diplomové práce, a to v nezkrácené podobě elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG, provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky školitele a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů.

V Českých Budějovicích dne 22. června 2017

.....

Bc. Martin Pekař

Rád bych tímto poděkoval svému vedoucímu práce PhDr. Salimu Muradovi, PhD. za odborné vedení práce, konzultace, cenné rady a podněty. Dále bych rád poděkoval své rodině a blízkým za podporu při psaní diplomové práce.

Anotace:

Tato diplomová práce se zabývá působením České pirátské strany na české politické scéně. Přibližuje její vznik, formování programu, úspěchy v uplynulých volbách a přípravu na volby nadcházející. Analyzuje volby do obecních zastupitelstev v roce 2014, které se staly pro Českou pirátskou stranu neúspěšnější z hlediska počtu zvolených zastupitelů. Definuje orgány obce tak, jak jsou uvedeny v příslušném zákoně. Přibližuje princip fungování komunálních voleb, jejich systém, používanou volební metodu i zásady, které je nutné dodržet, chce-li strana ve volbách kandidovat. Představuje typologii koalic na komunální úrovni a analyzuje typ koalic ve vybraných obcích. Seznamuje čtenáře s volebním programem České pirátské strany pro volby do zastupitelstev obcí 2014, úspěšnými pirátskými kandidátkami ve vybraných obcích. Věnuje se podrobné analýze naplňování volebních slibů zvolených pirátských zastupitelů a způsobům, jakými zastupitelé pirátskou politiku realizují. Porovnává chování České pirátské strany v koalici a v opozici.

Klíčová slova:

Česká pirátská strana, komunální volby, volby do zastupitelstev obcí, typologie koalic, orgány obce, volební systém

Annotation:

This diploma thesis deals with the Czech Pirate Party participation on the Czech political scene. It focuses on the formation of the party and its programme, achievements in the past elections and the preparations for the upcoming elections. It analyses the 2014 municipal council election, which happened to be the most successful election for the Czech Pirate Party in terms of elected representatives. It defines the municipal authorities in accordance with the relevant law. It focuses on the principle of the local election, its system, electoral method and the rules for the candidate parties. It introduces local coalition typology and also analyses the type of coalition in selected municipalities. It introduces the Czech Pirate Party 2014 municipal council election programme and party's candidate lists in selected municipalities. It analyses thoroughly the fulfilment of their campaign promises and the methods used for the realization of the Pirate politics. It compares Czech Pirate Party's coalition and opposition behaviour.

Keywords:

Czech Pirate Party, local election, Election to Municipal Council, coalition typology, local government, electoral system

Obsah

1. Úvod.....	1
2. Metodologie	3
2.1. Limity práce	5
3. Česká pirátská strana	7
3.1. Piráti ve volbách	7
4. Orgány obce.....	12
4.1. Zastupitelstvo obce	12
4.2. Rada obce.....	13
4.3. Starosta.....	13
4.4. Obecní úřad.....	14
4.5. Výbory a komise.....	14
5. Volby do zastupitelstev obcí.....	16
5.1. Volební právo	16
5.2. Volební strana	16
5.3. Volební systém	17
5.4. Volební metoda.....	19
5.5. Statutární města a hlavní město Praha	21
6. Koalice v lokální politice	24
6.1. Americká tradice.....	24
6.2. Evropská tradice	25
6.3. Typologie koaličních vlád	25
6.4. Typy koalic ve vybraných městech	27
7. Volby do zastupitelstev obcí 2014.....	31
7.1. Program České pirátské strany	31
7.2. Pirátská kandidátka	35
7.3. Volební statistiky	36

8. Výsledky voleb	37
8.1. Jihočeský kraj	37
8.2. Mariánské Lázně.....	40
8.3. Praha	48
9. Závěr	58
Zdroje.....	61
Přílohy.....	81

1. Úvod

Od pádu komunismu a Sametové revoluce nás dělí již více jak sedmadvacet let. Za tuto dobu prošel český stranický systém mnoha změnami. V prvopočátku dominovalo české politické scéně Občanské fórum. Ještě před vznikem České republiky se pak vydělily z Občanského fóra politické strany, z nichž některé působí až do dnešního dne. Znovuobnoveny byly i strany komunistické a sociálně demokratické. Některé dříve úspěšné politické strany již zanikly. Jejich místa ale nahradily politické strany nové. Do Poslanecké sněmovny každé nové volební období (s výjimkou roku 2002) pronikla alespoň jedna nová politická strana. První šance se Pirátům naskytla v roce 2010, konkurence ale byla vysoká.

Ve stejném období jako Česká pirátská strana totiž vznikla také například TOP 09. Zatímco TOP 09 měla v době založení ve svém čele bývalého místopředsedu vlády, ministra zahraničních věcí a senátora Karla Schwarzenberga a jako prvního místopředsedu bývalého ministra financí Miroslava Kalouska, Česká pirátská strana si do svého čela zvolila Kamila Horkého – muže, který neměl s politikou žádné dosavadní zkušenosti. Možná i proto se na Českou pirátskou stranu nahlíželo jinak, než na ostatní politické strany vznikající ve stejném období. Již samotný název byl mnohými považován za nešťastný, pirátství totiž bylo odjakživa spojováno s loupeživostí a zlodějinou. Pirátské straně příliš lidí nepřisuzovalo dlouhou životnost. Mnohými byla označována za recesistickou. Kalousek dokonce Piráty označil hanlivým výrazem, kterým dával najevo, že stranu nebere vážně (Hympl, 2010). I sám prvotní program nebyl příliš propracovaný a zabýval se částečně dekriminací šíření elektronických děl, tedy internetovým pirátstvím. Možná i proto Piráti ve volbách do Poslanecké sněmovny v roce 2010 na rozdíl od TOP 09 neuspěli (ČSÚ, 2010b).

Čeští Piráti však nesložili zbraně. Postupem času si vypracovali obsáhlý program, vymanili se tak ze škatulky single issue¹ strany a ukázali skeptikům, že to myslí s politikou vážně. V současné době již působí na české politické scéně osmým rokem, dostali se do povědomí české veřejnosti i médií a nadále usilují o participaci v Parlamentu. Česká pirátská strana působí na území celé republiky, rozrostly se řady jejich členů i příznivců. V roce 2012 se

¹ Za single issue jsou označovány politické strany, které se věnují pouze jednomu konkrétnímu tématu

² V době voleb byl Martin Kákona bez politické příslušnosti, později se stal oficiálním členem Pirátů

pak stala Česká pirátská strana stranou parlamentní, když byl její kandidát Libor Michálek zvolen do Senátu. Na další úspěch ve volbách do Poslanecké sněmovny a Senátu od té doby Piráti čekají. Kromě Parlamentu se ale v České republice volí také do obecních a krajských zastupitelstev. A právě v těchto volbách si již Piráti počínali lépe. Za největší úspěch lze považovat výsledky voleb do obecních zastupitelstev v roce 2014. Piráti se stali vítěznou stranou v Mariánských Lázních, kde získali svého prvního pirátského starostu. Zasedli také do zastupitelstva hlavního města Prahy, které ve své podstatě zároveň funguje i jako zastupitelstvo krajské. Právě proto jsme se v této diplomové práci zaměřili na tyto volby, a to nejen na jejich výsledky, ale zejména na následující působení pirátských zastupitelů. Pokusíme se tak zjistit, zda Česká pirátská strana plní svůj program, který již dávno není jen o nelegálním stahování obsahu z internetu a o legalizaci marihuany.

2. Metodologie

Cílem této diplomové práce je představení České pirátské strany, její kandidatury ve volbách do obecních zastupitelstev v roce 2014 a následná analýza vládnutí a opoziční činnosti v obcích, kde došlo ke zvolení. Mezi základní otázky této práce patří: Zapadá Pirátská strana do typologie exekutivních koalic v české komunální politice? Dodržují pirátští zastupitelé volební sliby? Chovají se pirátští zastupitelé jinak ve vládnoucí koalici a v opozici?

Diplomová práce je rozdělena na dvě části. První, teoretická část, je psána deskriptivní metodou za využití obsahové analýzy. Na úvod se zaměříme na Českou pirátskou stranu, její stručnou charakteristiku a dosavadní úspěchy. Dále představíme jednotlivé orgány obce, jak jsou definovány v zákoně číslo 128/2000 Sb., o obcích. Uvedeme pravomoci, kterými jednotlivé orgány obce disponují, vzájemné vztahy nadřízenosti a podřízenosti mezi nimi, jejich role ve fungování obecní správy. Následně se zaměříme na volby do obecních zastupitelstev dle zákona číslo 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí, ve kterých jsou voleni zástupci, kteří pak v jednotlivých orgánech působí. Neopomeneme specifika voleb, jako je užitá volební metoda či volební práh. Samostatnou kapitolu pak věnujeme statutárním městům, která se při volbách do zastupitelstev řídí pozměněnými pravidly. Také představíme typologii koalic aplikovanou na komunální úroveň dle Stanislava Balíka.

Druhá část práce se věnuje konkrétním volbám do zastupitelstev obcí z roku 2014. Představíme časový harmonogram voleb, program České pirátské strany pro dané volby, kandidátku České pirátské strany a jejich koalic či sdružení a také výsledky v námi vybraných obcích. Poté zanalyzujeme působení pirátských zastupitelů ve vybraných obcích, kde došlo k jejich zvolení. Pro účely naší práce jsme vybrali města Praha a Mariánské Lázně. Máme tak možnost porovnat fungování České pirátské strany v koalici (Mariánské Lázně) i v opozici (Praha). Ke zjištění, zda pirátští zastupitelé plní své předvolební sliby jsme využili obsahové analýzy volebního programu, zápisů z jednání zastupitelstev a rady, lokálního tisku, internetových periodik a veřejně dostupných informací na stránkách příslušných obecních úřadů. Zároveň jsme vedli komunikaci s jednotlivými zastupiteli a radními, kterých jsme se doptávali na principy fungování zastupitelstva v konkrétní obci a na kauzy, které nebylo možné dohledat jiným způsobem.

Pro účely práce jsme pořídili polostrukturovaný rozhovor se třemi ze čtyř pražských pirátských zastupitelů. Rozhovor se uskutečnil na pravidelné schůzi zastupitelského klubu Pirátů v budově Magistrátu hlavního města Prahy. Aktéry rozhovoru se stali Jakub Michálek, předseda zastupitelského klubu Pirátů v Praze, člen republikového předsednictva České pirátské strany a zároveň její místopředseda, dále Ondřej Profant, pražský zastupitel, předseda krajského sdružení v Praze a člen přípravného výboru České pirátské strany a Adam Zábranský, pražský zastupitel a člen Republikového výboru. Poslední pražský pirátský zastupitel Mikuláš Ferjenčík, se ze schůze omluvil. Přepis rozhovoru je možné nalézt v přílohách. Kontaktovali jsme taktéž zvoleného pirátského zastupitele v Jihočeském kraji Martina Kákonu ze Soběslavi. Komunikace probíhala ve formě emailové korespondence a je rovněž k dispozici v přílohách diplomové práce. Pokusili jsme se zkontaktovat i všechny zastupitele České pirátské strany z Mariánských Lázní. Ačkoliv na žádost o poskytnutí informací reagovali všichni čtyři zastupitelé kladně, následné odpovědi na námi položené otázky jsme se dočkali pouze od tří ze čtyř zastupitelů, konkrétně od starosty Petra Třešňáka, místostarosty Vojtěcha Franty a zastupitele a radního Martina Kaliny. Pro úplnost jsme komunikovali i s Ondřejem Knotkem, bývalým lídrem mariánskolázeňských Pirátů a nyní členem ANO 2011. Lídr České pirátské strany Ivan Bartoš se k žádosti o rozhovor zasláné prostřednictvím emailu nejprve nevyjádřil, po telefonické urgenci s rozhovorem souhlasil, ale opět odkázal na emailovou adresu, kde se znovu nevyjádřil. Pomocí vazeb na řadové členy České pirátské strany jsme nakonec sehnali alespoň telefonní kontakt na Bartošovu PR asistentku, která spravuje jeho kalendář. Vzhledem k vysoké vytíženosti předsedy ve spojitosti s kandidaturou do Poslanecké sněmovny ve Středočeském kraji se nám však nepodařilo sjednat vhodný čas schůzky. Všechny úspěšně zprostředkované komunikace jsou se souhlasem aktérů zveřejněny v přílohách, jejich citace a přepisy lze pak najít i přímo v diplomové práci.

K psaní diplomové práce jsme využili několika specifických, poměrně těžko citovatelných zdrojů. Jedná se například o webové stránky České pirátské strany, kde jsou jednotlivé stránky často bez autora či roku vydání, avšak obsahují důležité oficiální informace. V případě, že autor příspěvku a rok vydání budou k dispozici, použijeme stejné citační metody jako ve zbytku práce. V opačném případě uvedeme místo autora domovskou webovou stránku, např. Pirati.cz a místo data vydání název konkrétní stránky. Stejná situace nastala u pirátského úkolovníku Redmine. Při citaci z tohoto zdroje použijeme

stejně metody jako u webových stránek Pirátů. Hypertextové odkazy na jednotlivé stránky budou k dispozici ve zdrojích ve formátu „domovská stránka webu – název konkrétní stránky – hypertextový odkaz“. Podobný problém nastává u dalších zdrojů této práce – Piráti hojně využívají platformu wiki, která umožňuje přidávat obsah, ale zároveň také měnit již stávající. V takovém případě budeme citovat posledního autora úprav obsahu. Dalším specifikem jsou vnitrostranické diskuze, kde se budeme snažit citovat konkrétní příspěvky od daného autora s co nejpřesnější metodou odkazování. V části práce, kde jsme analyzovali výsledky voleb, odkazujeme na data Českého statistického úřadu zveřejněná prostřednictvím webového portálu Volby.cz. U citace těchto zdrojů se žádá odkaz na konkrétní podstránku webové stránky. Data na výše zmíněném portálu jsou ale tak necelistvá, že by odkazování na konkrétní podstránky portálu vydalo na přibližně třicet dalších položek do zdrojů. To by učinilo již tak dlouhý seznam zdrojů ještě více nepřehledným. Proto jsme se rozhodli odkazovat pouze na zastřešující webovou stránku s výsledky voleb, kde lze pak případná data dohledat při zadání názvu jednotlivých obcí.

2.1. Limity práce

V případě této diplomové práce se jedná o prvovýzkum. Informace jsou tak získávány přímo, pomocí analýzy dat Českého statistického úřadu, jednání zastupitelstev, mediálních výstupů a dotazování konkrétních aktérů. Poměrně frekventovaně jsou citovány příspěvky zastupitelů, zveřejněné na webových stránkách České pirátské strany či v lokálním tisku. Bylo-li to možné, snažili jsme se hledat dostupné informace na jiných než pirátských webových stránkách, nicméně musíme konstatovat, že ne všechny pirátské kauzy jsou pokryty nezávislými médii. Z pohledu médií se totiž nejedná o důležité kauzy, proto nedošlo k jejich zpracování. K ověření autenticity výroků pirátských zastupitelů jsme tak alespoň prozkoumali příslušná usnesení zastupitelstva města zveřejněná na internetu.

V této diplomové práci pracujeme s velkým množstvím zdrojů, z nichž jen zlomek představují knižní publikace. Většina teorie v této práci je zpracována na základě prostudování příslušných zákonů, výjimku tvoří pouze typologie koalic. Snaha získat sekundární data k praktické části diplomové práce se setkala s neúspěchem. Ačkoliv existují vědecké práce věnující se Pirátům, jejich ideologii či jejich snaze uspět ve volbách do Poslanecké sněmovny, komunálních volbám se nikdo z autorů nevěnuje. Navíc se při zpracování tohoto ryze českého tématu setkáváme s absencí zahraničních zdrojů. Zanalyzovali jsme mnoho cizojazyčných zdrojů, které se věnovaly pirátským stranám, ale

žádné neobsahovaly informace hodící se k účelům této práce. Stat' Viery Žúborové (2015), zabývající se novými politickými stranami na Slovensku a v České republice, se Českou pirátskou stranou zabývá pouze okrajově, definuje jí jako „prorockou“ stranu, která vznikla na základě nových konfliktních linií. Teorii konfliktních linií jsme se ale věnovali již v bakalářské práci a znovu ji rozebírat nebudeme (Pekař, 2015, s. 27 – 32). Vašát a Čermák (2016, s. 138 – 139) rozebírají volební program České pirátské strany, bohužel však pro volby do krajských zastupitelstev v roce 2012. Volební program pro komunální volby v roce 2014 se pak výrazně lišil. Další cizojazyčné zdroje, které pochází od jiných, než českých a slovenských autorů (Erlingsson, Persson, Almqvist), se pak tématu diplomové práce ještě více vzdalují. Studie věnující se pirátským stranám se zaměřují buď na švédské, německé nebo islandské Piráty. Navíc neřeší komunální volby, ale parlamentní (v případě Islandu), či volby do Evropského parlamentu (v případě Švédska a Německa). Komunálními volbami ve spojení s pirátskými stranami se zabývá pouze Patton (2014, s. 40 – 41) ve své práci zaměřené na malé politické strany v německých komunálních volbách. Neřeší však program či plnění slibů, nýbrž popularitu strany u voličů v průběhu času. Ačkoliv se jedná o zajímavé téma, nelze srovnávat německou voličskou základnu s tou českou. Navíc pro analýzu popularity České pirátské strany v komunálních volbách nedisponujeme dostatečnými daty (Piráti se účastnili komunálních voleb teprve dvakrát). Zbylé cizojazyčné zdroje, které šly alespoň částečně využít pro účely této práce, jsou pak citovány přímo v konkrétních kapitolách.

3. Česká pirátská strana

Česká pirátská strana vznikla na základě petice z dubna roku 2009 uveřejněné na webových stránkách abclinux.cz. Autor petice, Jiří Kadeřávek, vyzval k založení politického uskupení, které by bojovalo proti snahám o kontrolu internetu a hájilo tak práva uživatelů internetu (Kadeřávek, 2009). Petice se setkala s velkým ohlasem. Po sesbírání dostatečného počtu fyzických podpisů byla odeslána žádost o založení strany Ministerstvu vnitra. Žádost byla kladně vyřízena v červnu 2009 a Česká pirátská strana tak byla oficiálně založena (Čížek, 2009). Oficiální název strany zní Česká pirátská strana. Do roku 2011 vystupovala strana pod zkratkou ČPS, ta se však změnila na zkratku Piráti. Druhou jmenovanou zkratku budeme také využívat v této práci.

Z prvo počátku existence fungovali čeští Piráti jako single issue strana, zaměřená na ochranu svobody internetu. Jejich první volební program připravený pro předčasné volby do Poslanecké sněmovny v roce 2009 obsahoval čtyři body, které z části kopírovaly program Švédské pirátské strany. Jednalo se o revizi autorského zákona, zajištění svobody na internetu, reformu veřejné správy a decentralizaci moci (Čmelík, 2009). Pro účely komunálních voleb v roce 2010 program změnili. Žádali transparentní účetnictví, výběrová řízení na městské zakázky na internetu, všechny smlouvy uzavřené městem na internetu, vyrovnaný rozpočet a užívání svobodného softwaru na úřadech (Potůček, 2010). Teprve po komunálních volbách v roce 2010 Piráti zveřejnili program dlouhodobý. Na základě jeho analýzy lze Českou pirátskou stranu označit jako sociálně liberální. Na pravolevé škále rozlišující mezi pravicí, středem a levicí bychom pak stranu označili za levý střed (Pekař, 2015, s. 20 – 22).

3.1. Piráti ve volbách

Česká pirátská strana se od svého vzniku účastnila každých uplynulých voleb, od komunálních, rozhodujících o dění na lokální úrovni, až po volby do Evropského parlamentu. V následujících řádcích představíme výsledky a případné úspěchy strany.

První kandidátku sestavili Piráti pro předčasné volby do Poslanecké sněmovny v roce 2009, ty se ale nakonec nekonaly. Ve volbách do Poslanecké sněmovny v květnu roku 2010 sestavili Piráti kandidátky ve všech krajích a získali 0,8 % hlasů. Ve volbách se stali jedenáctou nejúspěšnější stranou, k zisku poslaneckých křesel ale měli daleko (ČSÚ, 2010b).

V komunálních volbách konaných v říjnu téhož roku získala Česká pirátská strana 0,19 % hlasů voličů a tři mandáty v menších obcích. Dva zastupitelé byli zvoleni v obci Štěpánkovice v okrese Opava a jeden zastupitel v obci Hostouň v okrese Domažlice. Ani jeden ze zvolených zastupitelů však nebyl v době zvolení členem strany (ČSÚ, 2010a).

Prvního kandidáta do Senátu představili Piráti již v senátních volbách v roce 2010. Na Praze 11 nominovali Pavla Přeučila, novináře bez politické příslušnosti. Získal necelá 3 % hlasů a neprobojoval se do druhého kola (ČSÚ, 2010c).

V říjnu roku 2012 proběhly současně volby do krajských zastupitelstev a do třetiny Senátu. U prvních jmenovaných voleb sestavili Piráti opět kandidátku ve všech krajích. Získali 2,19 % hlasů a žádný mandát. Nejlépe dopadli pirátští kandidáti ve Středočeském kraji, kde získali přes 3 % hlasů, nejhůře pak ve Zlínském, kde nepřekročili hranici 1,5 % (ČSÚ, 2012a). Ve volbách do Senátu pak byly Českou pirátskou stranou nominovány tři osobnosti. Ve volebním obvodě Brno – město Patrik Doležal, v Benešově Lenka Matoušková a v Praze 2 Libor Michálek. První dva jmenovaní kandidovali za volební stranu Pirátů a zároveň byli členy České pirátské strany. Michálek pak jako kandidát bez politické příslušnosti kandidoval za volební stranu KDU – ČSL, Strany Zelených a Pirátů. Doležal získal v prvním kole 3 % hlasů a do druhého se nedostal. Stejně dopadla Matoušková s 4 % hlasů v prvním kole (ČSÚ, 2012b). Naopak Michálek první kolo voleb na Praze 2 ovládl s 24 % hlasů. Ve druhém kole se proti němu postavil Stanislav Křeček z ČSSD. Michálek získal 74 % hlasů a stal se tak senátorem, který byl zvolen nejvyšším rozdílem hlasů. Ačkoliv byl Michálek společným kandidátem KDU – ČSL, Strany Zelených a Pirátů, navrhnutý do voleb byl právě Českou pirátskou stranou. Tímto se stala Česká pirátská strana stranou parlamentní. Michálek nechtěl být škatulkován a odmítl označení jako lidovec, zelený či pirát. Na druhou stranu Michálka s Piráty váže smlouva i slib o spolupráci (Matějček, 2012).

V květnu 2014 se Česká pirátská strana poprvé představila ve volbách do Evropského parlamentu. Vedle českých Pirátů sestavili samostatné kandidátky i pirátské strany z dalších dvanácti evropských zemí, ve čtyřech zemích pak kandidovaly v koaliciích. Program měly strany společný, schválený na podzim předchozího roku (Jääsaari, Hildén, 2015, s. 2). V České republice připravili Piráti kampaň s názvem „Evropa je naše moře“ a zacílili se na prvovoliče. Lídrem kandidátky se stal tehdejší předseda strany Ivan Bartoš

(Dostál, 2014). České pirátské straně odevzdalo hlas celkem 72 tisíc voličů. Více hlasů získaly pouze pirátské strany ve Švédsku a v Německu. Vzhledem k vyšší volební účasti ve Švédsku a mnohonásobně vyššímu počtu obyvatel Německa tak Česká pirátská strana dosáhla nejlepšího výsledku napříč všemi evropskými zeměmi, když v relativních číslech získala 4,78 % hlasů (Collentine, 2014). Za normálních okolností by toto číslo stačilo na získání jednoho mandátu v Evropském parlamentu. V České republice se rozděluje 21 poslaneckých křesel, takže na jedno křeslo připadá 4,76 % hlasů. Dle zákona číslo 62/2003 Sb., o volbách do Evropského parlamentu, je však v České republice stanovena uzavírací klauzule na 5 % hlasů, takže českým Pirátům ani nejlepší výsledek v Evropě na získání poslaneckého křesla v Evropském parlamentu nestačil. Strana se po volbách dokonce obrátila na soud a žádala o zrušení volební klauzule, nebylo jí však vyhověno (Bartoš, 2015).

Na podzim roku 2014 se stejně jako každé dva roky konaly volby do Senátu. Česká pirátská strana tentokrát představila již pět kandidátů. Čtyři z nich navrhla sama, pátého spolu se Stranou Zelených (navrhující strana v tomto případě byla SZ). Nejlépe si vedla Miloslava Pošvářová ve volebním okrsku Brno – město, když získala v prvním kole 10,41 % hlasů. Skončila však až na pátém místě a do druhého kola se nedostala. Zbylí kandidáti dopadli ještě hůř (ČSÚ, 2014b). Ve volbách do Senátu v tomto roce uspěl Václav Láska, který je s Piráty spojován. Nicméně kandidoval za koalici KDU – ČSL a Strany Zelených a až do roku 2017 byl členem Strany Zelených. Piráti jej pouze oficiálně podpořili, neboť jeho cílem byla transparentní politika (ČTK, 2017a).

V říjnu 2016 se konaly zároveň volby do zastupitelstev krajů a do třetiny Senátu. Na rozdíl od krajských voleb v roce 2012 tentokrát Česká pirátská strana představila samostatnou kandidátku jen v sedmi krajích. V dalších šesti představila koaliční kandidátky, pětkrát se Stranou Zelených, jednou s Hnutím Změna. V posledním třináctém kraji – Pardubickém, se pak pirátská jména objevila na kandidátní listině strany Pro otevřený kraj. Největšího úspěchu dosáhli Piráti v Karlovarském kraji, kde v té době již vedli mariánskolázeňskou radnici. Ve volbách získali 5,46 % hlasů a tři zastupitelská křesla. Do zastupitelstva kraje byli zvoleni dva zastupitelé města Mariánské Lázně, bývalý starosta Vojtěch Franta a současný starosta Petr Třešňák. Tuto dvojici pak doplnil Josef Janů, člen kontrolního výboru Zastupitelstva města Karlovy Vary. Krajského zastupitele získala Česká pirátská strana také v Královéhradeckém kraji. Martin Jiránek kandidoval v koalici Pirátů a Strany

Zelených, která získala ve volbách dvě zastupitelská křesla. Jiránek byl dvojkou kandidátky a do zastupitelstva se tak dostal. Poslední úspěch zaznamenali Piráti v Jihomoravském kraji, kde na kandidátce koalice Pirátů a Strany Zelených uspěl pirátský kandidát Ivo Vašíček (ČSÚ, 2016a). Vašíček byl až do dubna roku 2017 místopředsedou České pirátské strany. Na základě vnitrostranického referenda byl však odvolán. Členům strany vadily jeho výstupy v médiích a jeho negativní postoj k NATO. Ve straně však Vašíček zůstal a bude v Jihomoravském kraji kandidovat i ve volbách do Poslanecké sněmovny 2017 (ČTK, 2017b). V senátních volbách se o hlasy voličů ucházelo sedm pirátských kandidátů, z nich tři v koalici s jinými politickými stranami. Úspěchu dosáhl Ladislav Kos na Praze 11 a Renata Chmelová na Praze 10. První jmenovaný skončil v prvním kole až na druhém místě, ve druhém kole však s 55 % hlasů zvítězil. Ačkoliv ve volební straně figurovalo jméno České pirátské strany, navrhuje stranou v tomto případě bylo Hnutí pro Prahu 11. Chmelová na Praze 10 ovládla obě dvě kola, druhé vyhrála s 57 % hlasů. Obdobně jako u senátora Kosa sice Piráti figurovali ve volební straně, navrhuje stranou ale byla KDU – ČSL. Oficiálně se tak počet pirátských senátorů nerozšířil (ČSÚ, 2016b). V případě senátora Kosa došlo nedlouho po jeho zvolení k jednání, které je zcela v rozporu s pirátskou ideologií. Na místo své senátní asistentky si zvolil kolegyni, zastupitelkyni na Praze 11, Šárku Zdeňkovou. To celé bez výběrového řízení. Piráti přitom tvrdě kritizují klientelismus a dosazování příbuzných a známých na lukrativní pozice (Korbel, 2017). Nikdo z České pirátské strany se k této aféře nevyjádřil.

V říjnu 2017 se budou konat volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR. Piráti představili kampaň s názvem „Černé na bílém“ a dle současného předsedy Ivana Bartoše cílí na získání 10 % hlasů. Program je v souladu s dlouhodobým programem strany doplněn o některé inovace. Česká pirátská strana již představila lídry v jednotlivých krajích. Sází na své současné krajské i obecní zastupitele a na vedení strany. Pražští zastupitelé Michálek a Ferjenčík povedou kandidátky v Praze, respektive v Pardubickém kraji. Mariánskolázeňský starosta a krajský zastupitel Petr Třešňák stojí v čele karlovarské kandidátky. Krajský zastupitel Jiránek pak povede kandidátku Královéhradeckého kraje. Současný předseda strany Bartoš se představí ve Středočeském kraji, ačkoliv dlouhodobě působí v Praze. Bývalý předseda Černošský pak v Moravskoslezském (ČTK, 2017c). Pozastavíme-li se nad kandidaturou předsedy Bartoše ve Středočeském kraji, zjistíme, že jeho volba nemusí být zcela náhodná. Maškarinec (2017) vypracoval prostorovou analýzu voličů České pirátské strany ve volbách do Poslanecké sněmovny v roce 2010 a 2013 a

výsledky této analýzy poukazují na silnou voličskou základnu Pirátů v Praze a středních Čechách. Vzhledem k systému, který se ve volbách do Poslanecké sněmovny používá, tak má Bartoš ve Středočeském kraji v případě překročení volebního prahu vysokou šanci na získání křesla.

Piráti měli možnost jít do voleb v koalici se Stranou Zelených, ale odmítli. Bartoš celou situaci komentoval slovy, že vztahy Pirátů a Zelených jsou na bodě mrazu. Nelíbil se mu elitářský přístup Strany Zelených a přílišné politikaření. Lídr Strany Zelených Stropnický naopak o koalici stál. Považoval programy obou stran za vzájemně se doplňující. Dle názoru politologa Znoje se však jedná ze strany Pirátů o strategickou chybu, kvůli které ve volbách do Poslanecké sněmovny neuspějí (Brožová, 2017). Průzkumy agentur však naznačují, že by se Piráti mohli dostat přes pětiprocentní uzavírací klauzuli i samostatně. V březnu 2017 v průzkumu agentury STEM strana poprvé v historii překročila hranici 5 % (Kováčsová, 2017).

4. Orgány obce

Dle Hlavy IV zákona číslo 128/2000 Sb., o obcích, rozlišujeme čtyři základní orgány obce. Nejvyšším orgánem, voleným ve volbách do zastupitelstev obcí přímo občany s hlasovacím právem, je zastupitelstvo obce. Jedná se o základní orgán obecní samosprávy. Další orgány obce, kterými jsou starosta obce a rada obce, jsou od zastupitelstva odvozeny, respektive zastupitelstvem voleny. Posledním orgánem obce je obecní úřad, který plní úkoly dané zastupitelstvem či radou obce a zároveň vykonává přenesenou působnost dle výše zmíněného zákona (Býma, 2012).

4.1. Zastupitelstvo obce

Zastupitel obce, jakožto přímo volený zástupce občanů obce, reprezentuje vůli lidu. Člen zastupitelstva obce má tři základní práva, kterými jsou právo iniciativy, interpelace a informace. První právo označuje možnost předkládat zastupitelstvu, radě, výborům a komisím (v případě, že jsou zřízeny) návrhy. Právo interpelace pak umožňuje vznášet dotazy, připomínky a podněty na orgány obce, nebo na statutární orgány právnických osob či na vedení příspěvkových organizací, je-li zřizovatelem daná obec. Právo informace označuje právo na vyžádání informací od zaměstnanců obecního úřadu či právnických osob, které obec založila či zřídila (Balík, 2009, s. 68). Zastupitelstvo rozhoduje ve věcech samostatné působnosti obce. Jedná zpravidla o schvalování rozpočtu obce, strategickém programu rozvoje obce, územním plánu obce, stejně tak o katastrálních změnách na území obce či o změně hranic, případně sloučení s jinou obcí či obcemi (Čmejrek, 2008, s. 36 – 37). Zřizuje, případně ruší právnické osoby, příspěvkové organizace a organizační složky obce, přičemž rozdíl mezi příspěvkovou organizací a organizační složkou spočívá v právní subjektivitě. Příspěvkové organizace, na rozdíl od organizačních složek, mají vlastní právní subjektivitu a mohou hospodařit i s finančními prostředky získanými vlastní výdělečnou činností (§ 25 a § 28 z. č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů). Zastupitelstvo také smí vydávat obecně závazné vyhlášky či svolávat místní referenda. Jak bylo již výše zmíněno, dále zastupitelstvo zřizuje a následně volí další orgány obce, tj. volí starostu a místostarostu obce a také radu obce, má-li zastupitelstvo obce více jak 15 členů. Dále zřizují výbory (kontrolní a finanční jsou povinné), volí, případně odvolávají jejich předsedy.

Zastupitelstvo obce se svolává minimálně jednou za tři měsíce. Je považováno za usnášeníschopné v případě, kdy je přítomna nadpoloviční většina zastupitelů.

Svolavatelem je ve většině případů starosta obce. Pokud více jak třetina zastupitelstva obce požádá o svolání zastupitelstva, starosta je povinen tak učinit. Za platné je považováno to usnesení či rozhodnutí zastupitelstva, které je schváleno nadpolovičním počtem zastupitelů obce. Zasedání zastupitelstva je veřejné, o jeho konání musí být občané informováni minimálně sedm dní předem formou oznámení na vývěsní desce obecního úřadu. Ze zasedání je pořizován písemný záznam, který je po deseti dnech od konání zastupitelstva k dispozici k nahlédnutí na příslušném obecním úřadě (Čmejrek, 2008, s. 36 – 37).

4.2. Rada obce

Rada obce je výkonným orgánem obce. Je tvořena starostou a místostarostou obce a dalšími radními volenými zastupitelstvem obce (zároveň se musí jednat o členy zastupitelstva obce). Počet členů rady obce je vždy lichý, v rozmezí pěti až jedenácti členů, jejich počet však nesmí přesáhnout třetinu celkového počtu zastupitelů. Na rozdíl od schůzí zastupitelstva obce se rada obce schází pouze podle potřeby a její jednání jsou neveřejná. I tak musí být ze schůze pořizován písemný zápis, který je do sedmi dnů od konání uložen na obecním úřadu k nahlédnutí zastupitelům obce (§ 99 - § 102 z. č. 128/2000 Sb., o obcích). Pokud o zápis z jednání projeví zájem řadový občan, musí tak učinit na základě žádosti dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. Shodně jako u zasedání zastupitelstva obce je k úspěšnému schválení usnesení či rozhodnutí potřeba hlasu nadpoloviční většiny členů rady obce. Rada obce v samostatné působnosti připravuje návrhy a podklady pro jednání zastupitelstva obce a zároveň plní úkoly, které jí byly zastupitelstvem obce uděleny. Projednává a řeší připomínky, návrhy a podněty předložené zastupitelstvem obce. Rada obce zabezpečuje hospodaření obce dle schváleného rozpočtu, v případě potřeby přijímá rozpočtová opatření v rozsahu, který je určen zastupitelstvem obce. Plní úkoly zakladatele či zřizovatele právnických osob či organizačních složek, je-li zakladatelem zastupitelstvo obce (s výjimkou obecní policie). V přenesené působnosti pak má rada obce právo vydávat nařízení obce. V pravomocích rady obce je rovněž možnost určovat vnitřní strukturu obecního úřadu, tzn. zřizovat a rušit odbory a oddělení obecního úřadu a rozhodovat o počtu zaměstnanců a také možnost zřizovat a rušit poradní komise (Čmejrek, 2008, s. 38 – 39).

4.3. Starosta

Starosta je nejviditelnějším orgánem obce, zastupuje ji navenek. Paradoxně ale nedisponuje příliš mnoha pravomocemi. Je volen zastupitelstvem obce, kterému se také zodpovídá. Ke zvolení je potřeba absolutní většina hlasů. Na rozdíl od řadových

zastupitelů musí být starosta (a také místostarosta) právoplatným občanem České republiky. Starosta má právo jmenovat tajemníka obecního úřadu, potřebuje však souhlas ředitele krajského úřadu. V obcích, kde tajemník úřadu nepůsobí, zajišťuje výkon přenesené působnosti. V rámci samostatné působnosti rozhoduje o záležitostech svěřených mu radou obce a je zodpovědný za informování občanů o činnosti obce. V případě absence tajemníka obce plní také funkci zaměstnavatele ve vztahu k zaměstnancům obecního úřadu (§ 103 z. č. 128/2000 Sb., o obcích). Balík (2009, s. 76) považuje za nejsilnější kompetenci starosty jeho pravomoc svolávat a řídit zasedání zastupitelstva nebo rady, neboť správně naplánované zasedání, ať už ve smyslu usnesení, o kterých se bude diskutovat, anebo ve smyslu stanovení pořadí jednotlivých bodů schůze zastupitelstva, může předem rozhodnout o tom, zda jednání dopadne úspěšně či nikoliv.

4.4. Obecní úřad

Obecní úřad je tvořen starostou, místostarostou a dalšími zaměstnanci zařazenými do obecního úřadu. Těmi mohou být například zaměstnanci odborů úřadu, pokud se rada obce rozhodne je zřídit. V případě, že rada obce nezřídí odbory a starosta nejmenuje tajemníka obecního úřadu, mohou být v některých případech obecní úřady tvořeny pouze starostou a místostarostou. Obecní úřad plní v samostatné působnosti úkoly uložené zastupitelstvem či radou obce. V oblasti přenesené působnosti pak vykonává státní správu. Tajemník obce, v případě, že je jmenován, plní taktéž úkoly uložené zastupitelstvem či radou, navíc ale i starostou. Vyměřuje platy zaměstnancům obecního úřadu a má právo účastnit se schůzí zastupitelstva, kde disponuje poradním hlasem (Balík, 2009, s. 77).

4.5. Výbory a komise

Výbory jsou iniciativní a kontrolní orgány, které může, ale nemusí zřídit zastupitelstvo obce. Platí zde dvě výjimky, těmi jsou finanční a kontrolní výbor, které musí být zřízeny vždy. Navíc v případech, kdy na území obce žije více než 10 % občanů jiné národnosti, musí zastupitelstvo zřídit i výbor pro národnostní menšiny. Finanční a kontrolní výbor musí mít vždy lichý počet (minimálně tři) členů a nesmí v nich figurovat starosta, místostarosta či tajemník obce, zároveň však předsedou výboru musí být člen zastupitelstva. Finanční výbor má za úkol kontrolovat hospodaření s finančními prostředky a s majetkem obce, kontrolní výbor kontroluje plnění usnesení schválených zastupitelstvem či radou obce. Výbory se zodpovídají zastupitelstvu a nemají podle platného zákona žádnou rozhodovací pravomoc na poli samostatné působnosti a nemohou ani ukládat úkoly zaměstnancům obce.

Komise jsou zřizovány radou obce, jejich funkce je iniciativní a poradní, na rozdíl od výborů tedy nemají funkci kontrolní. Počet členů nemusí být lichý a předseda komise nemusí být členem zastupitelstva. V samostatné působnosti se zodpovídají výhradně radě obce, které předkládají své náměty a stanoviska. V případě, že je komisi svěřena část výkonu přenesené působnosti, zodpovídá se starostovi (Kolman, 2010).

5. Volby do zastupitelstev obcí

Než přistoupíme k samotné analýze výsledků voleb do zastupitelstev obcí z roku 2014, představíme si nejprve volební systém komunálních voleb, který se od volebního systému do dolní i horní komory Parlamentu České republiky výrazně liší.

5.1. Volební právo

Aktivní volební právo, tedy právo volit má každý občan, jenž dosáhl plnoletosti nejpozději v den konání voleb do zastupitelstva obcí. Zároveň musí splňovat podmínku trvalého pobytu na území dané obce. Aktivním volebním právem disponují také cizinci, kteří jsou přihlášení k trvalému pobytu na území dané obce a kterým je právo volit přiznáno mezinárodní úmluvou vyhlášenou ve Sbírce mezinárodních smluv. Aktivním volebním právem nedisponují ti občané, kteří jsou ve výkonu trestu odnětí svobody, jsou prohlášeni za nesvéprávné či jsou ve výkonu vojenské služby (§ 3 z. č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí). Pasivní volební právo se v tomto případě shoduje s aktivním, podmínkou je tedy plnoletost kandidáta a trvalý pobyt na území obce, a to jak v případě občanů české národnosti, tak i cizinců. Na rozdíl od aktivního volebního práva mohou být občané ve výkonu trestu a profesionální vojáci voleni, ačkoliv sami volit nesmí (§ 5 z. č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí).

5.2. Volební strana

Kandidátní listiny pro volby do zastupitelstev obcí mohou podávat takzvané volební strany. Volební stranu může tvořit registrovaná politická strana, politické hnutí, koalice politických stran, koalice politických hnutí, nezávislý kandidát, sdružení nezávislých kandidátů, anebo kombinace politických stran či hnutí s nezávislými kandidáty (Čmejrek, 2008, s. 52). Pokud volební stranu tvoří nezávislý kandidát či sdružení nezávislých kandidátů, musí ke kandidátní listině připojit také petiční arch s podpisy voličů podporující kandidaturu. Počet podpisů se liší v závislosti na velikosti volebního obvodu či obce, u kandidujících nezávislých jednotlivců se vyžaduje od 0,5 % do 5 % podpisů voličů. Sdružení nezávislých kandidátů pak potřebuje ke kandidatuře 7 % podpisů voličů neohledně na velikosti volebního obvodu či obce (§ 21 z. č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí). Kandidátní listina může obsahovat pouze tolik jmen, kolik činí počet členů volených do zastupitelstva daného obvodu. Výjimkou jsou pak obce, ve kterých se volí pouze 7 členů zastupitelstva či méně. V tomto případě může být počet kandidátů navýšen o jednu třetinu (§ 22 z. č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí).

Balík (2009, s. 91) poukazuje na skutečnost, že oproti původnímu znění zákona platného do roku 1994, byly podmínky pro kandidaturu nezávislých kandidátů značně ztíženy. U obcí s více než patnácti tisíci obyvateli je v současné době výhodnější založit politickou stranu, nežli sbírat podpisy pro kandidaturu nezávislého sdružení. Pro založení politické strany je totiž potřeba pouze tisíc podpisů, kdežto pro kandidaturu nezávislého sdružení např. v třicetitisícovém městě pak již dva tisíce. V praxi tak dochází ke vzniku politických stran či hnutí, které nesou ve svém názvu slovo „nezávislí“ a různé jeho obměny. Z celé této situace vyplývá, že nezávislí kandidáti mají oproti politickým stranám ztížený přístup ke kandidatuře. A to i přesto, že při volbách na nejnižší územně samosprávné úrovni by to zjevně měli být právě jednotlivci, kteří by se měli ucházet o přízeň voličů. Významné osobnosti, které mohou příznivě ovlivnit život v obci nebo její části, jsou ale systémem petičních archů znevýhodňováni oproti politickým subjektům často s pouze obecným programem a nic neříkajícími jmény na kandidátní listině (Mihalík, 2014).

5.3. Volební systém

Česká republika používá pro volby do zastupitelstev obcí proporční volební systém. Jedná se o zásadu, podle níž jsou volební strany v zastupitelstvu obce či obvodu zastoupeny podle poměru získaných hlasů. Zároveň platí, že čím více zastupitelů se v dané obci či obvodě volí, tím přesnější tento poměrný systém je. Většinový volební systém, který se používá například u voleb do horní komory Parlamentu České republiky, pak přisuzuje mandát kandidátovi s nejvyšším počtem získaných hlasů (Žaloudek, 1996, s. 331-332). Počet volených zastupitelů se liší v závislosti na velikosti obce (viz tabulka 1). Hlavní město Praha se řídí jiným systémem uvedeným v zákoně č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze. Ten bude vysvětlen v samostatné kapitole. Většina obcí v ČR využívá pro volby pouze jeden volební obvod. Zákon však umožňuje vytvořit volebních obvodů více. V obci s počtem obyvatel do 10 000 musí být v každém vytvořeném volebním obvodu voleno minimálně 5 zastupitelů, v obcích s počtem obyvatel v rozmezí 10 001 a 50 000 minimálně 7 zastupitelů a v obcích s počtem obyvatel vyšším než 50 001 minimálně 9 zastupitelů (§ 27 z. č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí).

Tabulka 1 - Počet zastupitelů dle velikosti obce

počet obyvatel	počet zastupitelů
do 500	5 – 15
501 – 3 000	7 – 15
3 001 – 10 000	11 – 25
10 001 – 50 000	15 – 35
50 001 – 150 000	25 – 45
nad 150 000	35 – 55

Zdroj: autor dle § 68 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení)

Samotné hlasování pak může probíhat třemi způsoby. V prvním případě může volič označit křížkem pouze jednu volební stranu. Učiní-li takto, dostane každý člen na kandidátní listině dané volební strany jeden hlas. To je také důvod, proč se volební strany snaží naplnit své kandidátky maximálním možným povoleným počtem kandidátů. Neúplné kandidátky mohou při tomto způsobu volby získat pouze takový počet hlasů, kolik mají osob na kandidátní listině a tím se připravují o potenciální hlasy. Uveďme si příklad. Do zastupitelstva městysu Sepekov se volí již tradičně 15 zastupitelů. Každý volič má tedy k dispozici 15 hlasů. Kandidátní listina naší volební strany obsahuje pouze 10 jmen. Volič křížkem označí pouze naši volební stranu a hlasování nijak dál nekombinuje. Volební strana se tímto připravila o 5 potenciálních hlasů (Kopp, 2014). Vzhledem k tomu, že nejdůležitějším kritériem úspěchu je počet hlasů získaný danou volební stranou, snaží se kandidáti naplnit listiny do maximálního možného počtu. I za cenu, že se na kandidátce objeví jména osob, které se nechtějí stát členy zastupitelstva obce.

Druhá možnost hlasování se nazývá panašování, odvozená z francouzského slova „panaché“ – pestrý. Probíhá způsobem, že volič zakřížkuje jména jednotlivých kandidátů napříč kandidátními listinami. To znamená, že si může z každé volební strany vybrat libovolný počet kandidátů až do výše maximálního počtu hlasů, jimiž disponuje. Tento systém vyvolává ve voliči pocit, že se jedná o takzvané preferenční hlasování. Naneštěstí tomu tak není. Alespoň v drtivé většině případů. Hlasy, byť volič označí v kandidátních listinách konkrétní jména, jsou v první řadě hlasy pro volební stranu, nikoliv pro jednotlivé osobnosti. Uveďme si opět příklad. Zůstaneme v Sepekově, budeme tedy rozdělovat 15 hlasů. Volič při volbách označí křížky 5 konkrétních kandidátů ČSSD a 10 konkrétních

kandidátů Pirátů. V první fázi sčítání hlasů se vůbec neoperuje se jmény jednotlivých osobností. ČSSD získává 5 hlasů a Piráti dostávají hlasů 10. Sečtou se hlasy od všech voličů a vypočítají se získané mandáty pro jednotlivé strany. Teprve v tento okamžik přichází na řadu hlasy pro konkrétní osobnosti. Pokud některá z osob na kandidátní listině získá o 10 % hlasů více, než je průměr na každého jednotlivého člena kandidátky dané strany, posune se automaticky na první místo kandidátky. V případě, že je takových osob více, seřadí se na prvních místech podle absolutního počtu získaných hlasů (Lebeda, 2009, s. 336 – 337).

Třetí možnost hlasování kombinuje dvě výše uvedené možnosti. Volič zakřížkuje jednu volební stranu a zároveň několik konkrétních osobností z kandidátních listin ostatních volebních stran. Hlasy se nejprve přičítají volebním stranám se zakřížkovanými jednotlivci, zbylé hlasy pak získává ona jedna zakřížkovaná strana. Tedy, zůstaneme-li opět u voleb do obecního zastupitelstva, kde se rozděluje 15 hlasů, zakřížkuje-li volič volební stranu ČSSD a k tomu 5 jmen z volební strany Pirátů a 3 jména z volební strany Zelených, celkové rozdělení hlasů bude vypadat následovně: 5 hlasů pro Piráty, 3 hlasy pro Stranu zelených a 7 hlasů pro ČSSD. Hlasy pro volební stranu ČSSD pak budou přičteny prvním sedmi kandidátům na kandidátní listině (§ 34 z. č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí).

5.4. Volební metoda

5.4.1. Uzavírací klauzule

Než přistoupíme k samotné metodě rozdělování mandátů volebním stranám, je potřeba uvést, že novelizací zákona z roku 2001 došlo k zavedení takzvané uzavírací klauzule. Ta byla stanovena na 5 % hlasů. Tato změna v zákoně byla zavedena zejména proto, aby nedocházelo k přílišné roztržitosti v zastupitelstvech obcí. Poté, co se uzavřou volební místnosti, dojde k součtu všech odevzdaných platných hlasů. Z těch se vypočítá výše zmíněných 5 %. Volební strany, které se nedostaly přes tuto minimální hranici, nebudou brány dále v potaz. V případě, že volební strana podala neúplnou kandidátní listinu, vypočítává se pro ni uzavírací klauzule jiným způsobem. V zásadě platí, že čím méně má strana kandidátů na kandidátní listině, tím nižší uzavírací klauzule pro ni platí. Volí-li se v obci 20 zastupitelů a volební strana 1 má neúplnou kandidátní listinu s 10 jmény a volební strana 2 má neúplnou kandidátní listinu s 15 jmény, potřebuje volební strana 1

překročit hranici 2,5 % odevzdaných hlasů a volební strana 2 hranici 3,75 %. Výpočet lze provést pomocí vzorce uvedeného níže.

Vzorec 1 – Výpočet uzavírací klauzule

$$\frac{CPH \times 0,05}{PZ} \times PK$$

CPH – celkový počet odevzdaných hlasů

PZ – počet volených zastupitelů

PK – počet kandidátů volební strany

zdroj: autor dle § 45 z. č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí

Hranice uzavírací klauzule se snižuje také v případě, kdy do další fáze zjišťování výsledků voleb nepostoupí kandidátní listiny alespoň dvou volebních stran. Nastane-li taková situace, snižuje se hranice uzavírací klauzule vždy o 1 % až do chvíle, kdy bude podmínka dvou kandidátních listin naplněna. Dále musí být splněna podmínka obsazení nadpoloviční většiny mandátů, případně více jak pěti mandátů na obec. V tomto případě se také snižuje hranice uzavírací klauzule o 1 % až do naplnění podmínek. Uzavírací klauzule je zcela ignorována v případě, kdy do voleb do obecního zastupitelstva byla podána kandidátní listina pouze jedné volební strany (§ 45 z. č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí). V neposlední řadě je třeba zmínit, že na rozdíl od voleb do dolní komory Parlamentu se koalicím nezvyšuje hranice volební klauzule. To znamená, že i když jdou do voleb tři politické strany jako koalice a mají tudíž jednu společnou kandidátní listinu, hranice se nezvyšuje na 15 %, ale zůstává stejná, tedy 5 %.

5.4.2. D'Hondtova metoda

Poté, co se vyřadí volební strany, které nepřesáhly hranici uzavírací klauzule, dochází k samotnému rozdělení mandátů jednotlivým volebním stranám. Existuje mnoho různých metod. Až do novelizace zákona o volbách do zastupitelstev obcí z roku 2001 se používala takzvaná Saint-Laguëova metoda. Ta spočívala v postupném dělení hlasů stran řadou lichých čísel (1, 3, 5,...). Oproti D'Hondtově metodě, která v komunálních volbách tuto metodu nahradila, byla Saint-Laguëova metoda vstřícnější k malým a středním volebním

stranám. D'Hondtova metoda se od Saint-Laguëovy metody příliš neliší, používá pouze jinou řadu čísel (1, 2, 3,...). Hlasy stran jsou seřazeny podle množství. První mandát získá strana s nejvyšším počtem hlasů. Dále se dělí počty hlasů číslicí 2. Strana, která má po dělení nejvíce hlasů, získává mandát. Takto se pokračuje číslicí 3, 4 atd., dokud nejsou rozděleny všechny mandáty. Tato metoda se také někdy nazývá metodou nejvyššího průměru. Oproti některým dalším metodám má výhodu v tom, že všechny mandáty rozdělí již v prvním skrutiniu. Nemůže tedy nastat situace, že některý mandát zůstane neobsazen (Krejčí, 2006, s. 70 – 71). Pro ilustraci uvádíme tabulku výpočtu rozdělení mandátů v obci s pětičlenným zastupitelstvem. Tučně jsou zvýrazněny hodnoty znamenající zisk mandátu.

Tabulka 2 – D'Hondtova metoda výpočtu mandátů

VS	PH	PH/1	PH/2	PH/3	PH/4	PM
A	1680	1680 (1.)	840 (4.)	560 (5.)	420 (8.)	3
B	360	360 (9.)	180 (14.)	120 (15.)	90 (16.)	0
C	880	880 (3.)	440 (7.)	293 (11.)	220 (13.)	1
D	1080	1080 (2.)	540 (6.)	360 (9.)	270 (12.)	1

VS – Volební strana

PH – Počet hlasů

PM – Počet získaných mandátů

zdroj: autor dle Kopp, 2014

5.5. Statutární města a hlavní město Praha

Ačkoliv v České republice rozlišujeme obce dle typu na obce (vesnice), městyse, města a statutární města, ve volbách do zastupitelstev obcí není mezi prvními třemi jmenovanými žádný rozdíl. Samotné zařazení do jednotlivých kategorií obcí ostatně není nijak pevně stanoveno. Městysem se obec může stát na základě historickém. Pakliže obec byla městysem před rokem 1954, na základě žádosti se jí může stát znovu. Ale ani tato historická tradice není potřeba. Pokud si obec podá žádost stát se městysem a předseda Poslanecké sněmovny ji schválí, získá obec statut městyse i bez historické tradice. Pro města, na rozdíl od městysů, sice existuje zákonná podmínka, která požaduje minimální počet obyvatel vyšší než 3 000, na druhou stranu pro města historická tato podmínka neplatí. Statutární města se liší od běžných měst, jak již název napovídá, statutem.

Upravují si své vnitřní poměry ve věcech správy města obecně závaznou vyhláškou – statutem. Zároveň se území statutárních měst může dělit na městské obvody či městské části disponující orgány samosprávy. Možnost řídit městské části pomocí nižší úrovně samosprávy však využívá jen zlomek statutárních měst (Balík, 2009, s. 20 – 23). V současné době existuje v České republice 25 statutárních měst, z nichž pouze 7 využilo v komunálních volbách v roce 2014 možnosti řídit městské části či obvody vlastními orgány samosprávy. Seznam statutárních měst je uveden v následující tabulce, tučně jsou pak vyznačena města, která v posledních komunálních volbách volila i zastupitelstva městských částí či obvodů. (§ 4 z. č. 128/2000 Sb., o obcích)

Tabulka 3 – Statutární města ČR

Brno	Hradec Králové	Karviná	Olomouc	Prostějov
České Budějovice	Chomutov	Kladno	Opava	Přerov
Děčín	Jablonec n. Nisou	Liberec	Ostrava	Teplice
Frydek-Místek	Jihlava	Mladá Boleslav	Pardubice	Ústí nad Labem
Havířov	Karlovy Vary	Most	Plzeň	Zlín

zdroj: autor dle § 4 z. č. 128/2000 Sb., o obcích

Hlavní město Praha není statutárním městem, ačkoliv by se tak na první pohled mohlo zdát. Řídí se samostatným zákonem č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze. Stejně jako statutární města má Praha možnost rozdělit své území na městské části, které disponují vlastní samosprávou. Městských částí je v současnosti 57 a nesou jména místních částí (obecně závazná vyhláška č. 55/2000 Sb. hl. m. Prahy, kterou se vydává Statut hlavního města Prahy). Volby do zastupitelstva hlavního města Prahy jsou organizovány podle zákona č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí, a to i přesto, že Praha je zároveň i vyšším územně samosprávným celkem - krajem. Otázkou tedy zůstává, zda by se volby pražského zastupitelstva neměly řídit zákonem č. 130/2000 Sb., o volbách do zastupitelstev krajů. Zastupitelstvo hlavního města Prahy je tvořeno 55 – 70 členy, jejich počet je stanoven minimálně 85 dní před řádným konáním následujících voleb do zastupitelstva (§ 48 z. č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze). Kromě voleb do Zastupitelstva hlavního města Prahy se zároveň konají i volby do zastupitelstev jednotlivých městských částí. Ty na rozdíl od městských částí statutárních měst disponují omezenou právní subjektivitou, díky níž mohou vystupovat samostatně v některých právních vztazích. Počet členů

zastupitelstev městských částí je určen počtem obyvatel městské části (viz tabulka 4) (§ 88 z. č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze).

Tabulka 4 – Počet zastupitelů pražské městské části dle velikosti městské části

počet obyvatel	počet zastupitelů
do 500	5 – 9
501 – 3 000	7 – 15
3 001 – 10 000	11 – 25
10 001 – 30 000	15 – 25
30 001 – 70 000	25 – 35
nad 70 000	35 – 45

Zdroj: autor dle § 88 z. č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze

6. Koalice v lokální politice

Volebním systémem poměrného zastoupení, který se při volbách do obecních zastupitelstev používá, směřuje ve své podstatě k multipartismu. Multipartismus je stranický systém, ve kterém soutěží více než dvě politické strany (Duverger, 1954, s. 203 – 205). Z toho vyplývá, že ani úspěšné zvolení do zastupitelstva nemusí pro politickou stranu znamenat, že bude mít reálnou šanci ovlivnit výsledky hlasování při jednáních zastupitelstva. Jak totiž bylo uvedeno v kapitole o orgánech obce, k úspěšnému schválení usnesení je potřeba souhlasu nadpoloviční většiny zastupitelů. V multipartistickém systému pak jedna politická strana získá nadpoloviční většinu mandátů jen v ojedinělých případech. Proto dochází k uzavírání tzv. koalic, spolenectví mezi dvěma a více politickými stranami, za účelem společného postupu (Žaloudek, 1996, s. 170).

Způsob utváření koalic se stal předmětem mnoha studií. V dnešní době rozlišujeme dva hlavní směry, tzv. americkou tradici studia koalic a evropskou tradici studia koalic. Tyto dvě tradice uvádíme jako příklad rozdílných přístupů k utváření koalic. Obě tradice pracují s koalicemi na parlamentní, nikoliv na komunální úrovni a pro účely naší práce se nedají vhodně použít. Pro zhodnocení typu koalic utvořenými v námi sledovaných obcích použijeme dělení českého politologa Stanislava Balíka, jak jej uvádí ve své knize *Komunální politika: obce, aktéři a cíle místní politiky* (2009).

6.1. Americká tradice

Americká tradice vychází zejména z práce Williama H. Rikera (1962), který svou *Teorii politických koalic* (1962) postavil na teorii her J. von Neumanna a O. Morgensterna z roku 1947. Teorie her vychází z ekonomického modelu chování aktérů na trhu, kdy se každý účastník snaží dojít k co největším ziskům s co nejmenšími náklady (Říchová, 2000, s. 105). Rikerova studie pak pracuje s racionálním chováním hráčů, jejichž hlavním motivem je získat co největší podíl na výkonné moci. Za hlavní kritéria, na jejichž základě se koalice utváří, považuje Riker účinnost samotné koalice, tedy její schopnost vytvořit většinový podíl v dolní komoře parlamentu, a zároveň snahu jednotlivých členů koalice získat co nejvíce postů ve vládě. V případě, že koalice k získání většiny v dolní komoře parlamentu potřebuje tři a více politických stran, nemůže již žádný z členů dosáhnout pro sebe nejlepšího postavení a v tento okamžik přichází na řadu umění vyjednávat. Vznik

koalic na základě boje o ministerská křesla je označováno pojmem „office seeking“ (Říchová, 2000, s. 120 - 121).

6.2. Evropská tradice

Evropská tradice studie koalic vychází na rozdíl od tradice americké zejména z empirického výzkumu. Bere v potaz význam politické tradice a politické kultury, tedy souboru hodnot a etických pravidel, kterými se jednotlivé politické strany řídí. Lze tak vysvětlit i situace, kdy se některé politické strany odmítají podílet na vládě, i když by takovou možnost měly. Evropská tradice je vůči té americké velice skeptická a logicky vystavěné modely americké tradice považuje za snadno empiricky zpochybnitelné (Říchová, 2000, s. 121). Zatímco americká tradice považuje za optimální formu koalice minimální vítěznou, evropská tradice ukazuje, že běžným typem vítězných koalicí jsou koalice nadměrné. Vznik koalic v evropském podání, tedy na základě prosazení vlastního politického programu se označuje pojmem „policy seeking“ (Cabada, 2006, s. 10 – 12).

6.3. Typologie koaličních vlád

Rozlišujeme dva hlavní typy koaličních vlád. Tím prvním je tzv. minimální vítězná koalice. Tato koalice je tvořena dvěma či více politickými stranami tak, aby získala nadpoloviční většinu mandátů v dolní komoře parlamentu. Zároveň nejsou v této koalici žádní další členové, jejichž hlasy by pro získání nadpoloviční většiny nebyly nutné. V okamžiku odchodu jedné z partnerských stran pak koalice ztrácí většinu. Minimální vítězná koalice vychází z americké tradice uvedené výše. Princip je takový, že se koaliční představitelé nechtějí dělit o posty ministrů se zástupci dalších politických stran, jejichž hlasy nejsou nutné k získání většinové podpory. Americká tradice pak považuje všechny ostatní typy vlád (tj. menšinové vlády či nadměrné koalice) za deviantní. Evropská tradice naopak považuje minimální vítěznou koalici za okrajové řešení, protože v případě neshod uvnitř koalice může velmi snadno dojít ke ztrátě nadpoloviční většiny v legislativě (Říchová, 2000, s. 130 – 131).

Balík (2009, s. 190 – 194) pro účely komunální politiky dělí minimální vítěznou koalici na dva podtypy. Nejvhodnějším typem minimální vítězná koalice je ideově propojená. Představitelé koalice se nemusí strachovat o ideovou roztržičnost a zároveň se nemusí dělit o pozice v exekutivě s nadbytečnými politickými subjekty. Z pohledu teorie racionální volby, kterou využívá americká tradice, se tak jedná o nejlogičtější vyústění povolební situace. Minimální vítězná koalice ideově nepropojená vzniká v okamžiku, kdy

vítěz voleb není schopen vytvořit minimální vítěznou koalici ideově propojenou, protože nemá s kým. Představa spolupráce s ideově odlišnou menší politickou stranou je přívětivější, než možnost vytvořit koalici velkou s reprezentantem druhého hlavního pólu. Tato koalice je ale ohrožena nestabilitou z hlediska odlišných ideových přístupů.

Druhým typem koaliční vlády je tzv. nadměrná koalice, dříve nepřesně označována také jako velká. Jedná se o typ koalice, která má alespoň jednoho, ale i více nadbytečných členů (Balík, 2006). Členové, kteří jsou v koalici navíc, nejsou potřeba pro získání nadpoloviční většiny v legislativě, přesto mají zájem získat posty ve vládě. Jednotliví partneři ve vítězné koalici se tak musí uskromnit a jejich podíl na ministerských křeslech se stává menším, než kdyby tito členové navíc součástí koalice nebyli. Zároveň se stává vyjednávání podmínek v koalici složitější, protože zde existuje více subjektů reprezentující svoje odlišné zájmy. Z logického hlediska se tak zdá tento typ koalice zbytečný. Přesto se s ním v běžné praxi setkáváme. Za důvody vzniku nadměrných koalic lze považovat jednak vazby mezi stranami a programovou shodu, a také obavu o pospolitost v rámci vnitrostranické disciplíny (Říchová, 2000, s. 133 – 134).

Stejně jako u minimální vítězné koalice rozlišuje Balík (2005, s. 29 – 30) pro účely komunální politiky další poddruhy nadměrné koalice. Hovoří o koalici nadměrné ideově propojené, nadměrné ideově nepropojené, velké, široké a všeobecné. Koalice nadměrná ideově propojená je ta, která disponuje alespoň jedním nadbytečným členem, a zároveň jsou si jednotliví členové koalice ideově blízcí. Koalice nadměrná ideově nepropojená je prakticky totožná s koalici minimální vítěznou, avšak disponuje nadbytečným členem. Koalice velká označuje vznik spolupráce dvou dominantních, ideově protikladných politických stran i přesto, že mají šanci vytvořit koalici minimální vítěznou ideově propojenou. Široká koalice pak označuje spolupráci téměř všech politických stran, kdy mimo koalici zůstává jeden relevantní politický subjekt. Ten se většinou ideologicky výrazně odlišuje a často bývá z úplného okraje politického spektra. Rozdíl mezi koalici nadměrnou ideově nepropojenou a koalici širokou je v tom, zda v opozici zůstává jeden politický subjekt či více. Všeobecná je pak označení pro koalici, jejíž součástí jsou všechny relevantní politické síly. V takovém případě se nikdo nestaví do role opozice.

Tabulka 5 – Třídy a typy koalic

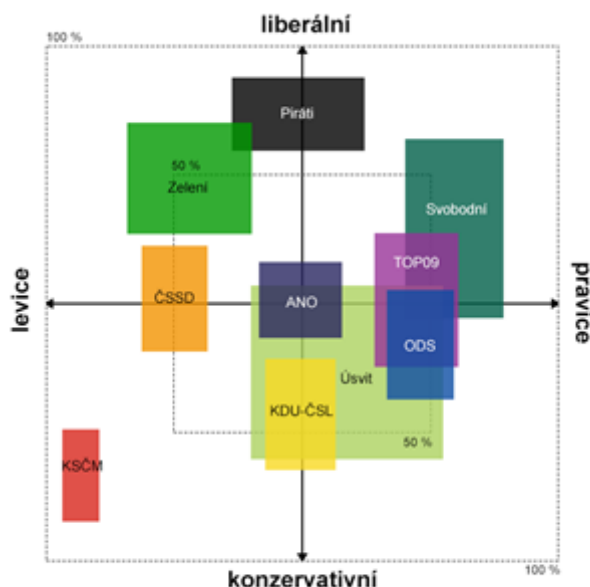
Třída koalic	Typ koalic
minimální vítězná	minimální vítězná ideově propojená
	minimální vítězná ideově nepropojená
Nadměrná	velká
	nadměrná ideově propojená
	nadměrná ideově nepropojená
	široká
	všeobecná (všestranická)

zdroj: autor dle Balík, 2006

6.4. Typy koalic ve vybraných městech

Nyní můžeme přistoupit k případové studii ve vybraných městech, kterými budou Mariánské Lázně a Praha. Pro potřebu rozlišení ideové blízkosti jednotlivých politických stran použijeme data z portálu iDnes.cz, který na základě účasti 34 tisíc respondentů vytvořil politický kompas, zařazující jednotlivé politické strany na horizontálním pravolevém, ale i vertikálním liberálně-konzervativním spektru (Wirnitzer, 2016). Pro zjednodušení zařadíme lokální politické strany do středu politického spektra.

Obrázek 1 – Politický kompas

zdroj: http://1gr.cz/fotky/idnes/16/092/c15/MBB65f1b8_kompas_median.png

6.4.1. Mariánské Lázně

V Mariánských Lázních se rozdělovalo jednadvacet zastupitelských křesel. Ve volbách pak uspělo deset volebních stran. Vítězem se stala Česká pirátská strana se ziskem pěti mandátů, následovaná Hnutím ANO 2011 se třemi mandáty. Po dvou mandátech získaly volební strany Sdružení ML 100, ČSSD, KSČM, Změna pro Mariánské Lázně a Volba pro Město. Jedním mandátem pak disponovaly tři politické subjekty – „Město sobě“, Volby 94 – 2014 a ODS (ČSÚ, 2014). Možností, jak utvořit většinovou koalici, se po volbách nabízelo hned několik. Jak Piráti, tak ANO 2011 měli možnost vytvořit minimální vítěznou koalici tak, aby vynechali svého největšího politického konkurenta a zároveň nemuseli spolupracovat s KSČM. Velký počet účastníků se politických subjektů ale hrozil nestabilitou. Existovala zde i možnost vytvoření minimální vítězné koalice bez Pirátů, ANO i KSČM, tato koalice by se však skládala ze sedmi různých politických uskupení. Ostatně o možnosti, že by Piráti skončili v opozici, hovořil i sám bývalý lídr Pirátů Knotek. Straně šlo dle jeho slov především o dlouhodobé řešení pro fungování města a již nebylo tak důležité, zda z pozice vládnoucí koalice, či z opozice (Rozšafná, 2014). Po několikadenním vyjednávání nakonec došlo na spolupráci dvou nejúspěšnějších stran, Pirátů a ANO. Dle politického kompasu (viz obrázek 1) si jsou strany blízké na pravolevém spektru, ale Piráti se vyznačují mnohem větší liberálností. Knotek (2017a) nicméně konstatoval, že programy Pirátů a ANO v Mariánských Lázních se z velké míry shodovaly, a že největším problémem se nakonec stalo dojednání dalších koaličních partnerů. Těmi se staly ČSSD, ODS a Volby 94 – 2014 na základě nejbližší programové shody. Koalice tak získala 12 z 21 zastupitelských křesel. Pozice v radě města byly rozděleny poměrem tři radní pro Piráty (z toho jeden starosta a jeden místostarosta), dva radní pro ANO (jeden místostarosta) a po jednom radním pro ČSSD a Volby 94 – 2014. ODS, která stejně jako Volby 94 – 2014 disponovala jen jedním zastupitelským křeslem, zůstala bez místa v radě. Koalici uzavřenou v Mariánských Lázních tak můžeme označit za nadměrnou ideově propojenou a to proto, že pro získání většiny v zastupitelstvu by se koalice obešla bez jedné z jednomandátových stran. Pokud ale nahlédneme do praxe fungování jednání mariánskolázeňského zastupitelstva, zjistíme, že jen ojediněle hlasují členové opozice proti usnesením. Běžnou praxí je schválení usnesení patnácti a více hlasy. V radě, v níž zasedají pouze členové koalice, pak dochází ve většině případů ke konsensu všech přítomných.

6.4.2. Praha

Pražské zastupitelstvo se skládá z 65 zastupitelských křesel. Vítězem voleb se stalo Hnutí ANO 2011 se ziskem 17 mandátů, na druhém místě skončila TOP 09 s 16 mandáty. Shodně po osmi mandátech získaly volební strany ODS, ČSSD a Trojkoalice (Strana Zelených, KDU – ČSL a STAN). Nejmenší možný počet mandátů, čtyři, pak získaly Česká pirátská strana a také KSČM. Možnost vzniku velké koalice za účasti dvou nejúspěšnějších subjektů ANO 2011 a TOP 09 vyloučila jak jednička kandidátky ANO 2011 Krnáčová, tak předseda strany Babiš. Ačkoliv získala Česká pirátská strana jen čtyři mandáty, stala se pro dojednávání koalice velmi důležitou. O tom svědčí i fakt, že se zástupci Pirátů sešli jak členové vyjednávacího týmu ANO 2011, tak i TOP 09. Piráti tak měli možnost rozhodnout o tom, kdo bude v Praze vládnout. Krnáčová (ANO 2011) nabídla Pirátům za účast v koalici členství ve výboru pro IT, Hudeček (TOP 09) dokonce nabízel místa v radě města (Koutník, Eliášová, 2014). Piráti se nicméně rozhodli zcela v nesouladu s office seeking teorií, a ačkoliv měli možnost vytěžit z minima maximum a zasednout v radě, nabídku koalice s TOP 09 odmítli. Stejně dopadla i jednání s ANO 2011. Pražský lídr Pirátů Michálek (2017a) odmítnutí zdůvodnil tím, že si s kolegy již před volbami odsouhlasili, že nepodpoří koalici s ODS, ČSSD a KSČM. Oba dva vyjednávací týmy, s kterými Piráti hovořili, pak počítaly s podporou jedné z těchto Pirátů zamítnutých stran. Krnáčová nabízela koalici ve složení ANO 2011, Trojkoalice, ČSSD, Piráti. Hudeček pak TOP 09, Trojkoalice, ODS, Piráti. Michálek dále komentoval, že bude pro stranu lepší zůstat v opozici, nežli se zdiskreditovat spoluprací s výše zmíněnými stranami. Bez podpory Pirátů neměla Hudečkova TOP 09 možnost získat nadpoloviční většinu mandátů, aniž by musela spolupracovat s ideově vzdálenou ČSSD a s KSČM. Oproti tomu ANO 2011 mohlo vytvořit výše zmíněnou koalici i bez Pirátů, avšak s minimální možnou většinou, tedy s třiatřiceti mandáty. Na toto řešení nakonec došlo a vznikla tak minimální vítězná koalice (ČTK, 2014c). Podíváme-li se na politický kompas, zjistíme, že se jedná o koalici ideově nepropojenou, ČSSD je levicovější než ANO 2011, Strana Zelených z Trojkoalice je pak také levicovější, navíc ještě liberálnější. KDU – ČSL je naopak více konzervativní. Ostatně domněnku o ideově nepropojené koalici potvrzuje i její krátké trvání. Po náhlém odvolání čtyř z jedenácti radních v říjnu 2015 došlo k rozpadu koalice (Frouzová, 2015). V době bezvládní přišli sami Piráti s návrhem řešení v podobě nové koalice ve složení TOP 09, Trojkoalice, Piráti, ODS a Klub Nezávislí s podmínkou, že by ODS neobsadila žádné místo v radě města. Klub Nezávislých v té době tvořili tři bývalí členové ANO 2011, jmenovitě Hudeček, Vorlíčková a Růžička. Dohromady by koalice v tomto složení získala

35 zastupitelských křesel. Situace se ale zkomplikovala poté, co z jednání odstoupili Nezávislí a koalice tak rázem měla pouze 32 křesel (ČTK, 2016c). Piráti trvali dále na svém prohlášení, že nechtějí v radě města nikoho z ODS, ani ČSSD. TOP 09 nicméně k jednání přizvala zástupce ČSSD, čímž nedodržela požadavek Pirátů. Ti tak nakonec jednání o koalici opustili a zůstali v opozici (Frouzová, Šafhauser, 2016). Zbylé strany se nakonec na koalici nedohodli a po půl roce od rozpadu původní koalice, v dubnu 2016, tak vznikla koalice staronová ve složení ANO 2011, ČSSD a Trojkoalice (ČTK, 2016d). Chování Pirátů při prvním i druhém vyjednávání o vládnoucí koalici můžeme vysvětlit pomocí evropské tradice *policy seeking*, kdy se strana vzdala míst v radě města, aby dostála svým stranickým hodnotám a nebyla spojována s kauzami, proti kterým sama bojuje. Na druhou stranu můžeme konstatovat, že Česká pirátská strana určitý zájem o účast v radě projevila a nelze ji tedy považovat za striktně opoziční.

7. Volby do zastupitelstev obcí 2014

Termín voleb do zastupitelstev obcí 2014 byl stanoven prezidentem České republiky Milošem Zemanem na pátek 10. a sobotu 11. října. Již tradičně se současně konaly i volby do jedné třetiny horní komory Parlamentu České republiky (Wirnitzer, 2014). Nové zastupitelstvo si zvolilo 6 235 obcí a 140 městských částí a obvodů. Možnosti rozdělit území obce, městské části či obvodu na více volebních obvodů využilo pouze město Lišov (okres České Budějovice) a pražské městské části Praha 4 a Praha 9, zbytek obcí v České republice volil pouze v jednom volebním obvodu (ČSÚ, 2015a, s. 16). Zejména při volbách do zastupitelstva hlavního města Prahy byl tento krok vítán, neboť v minulosti již došlo ke snaze ovlivnit výsledky voleb za pomoci vytvoření volebních obvodů v závislosti na preferencích voličů, tzv. technikou gerrymanderingu (Blažek, 2011).

7.1. Program České pirátské strany

V této kapitole představíme program Pirátů pro volby do obecních zastupitelstev v roce 2014. Nejprve je ale potřeba zařadit program z programatického hlediska. Olzog a Liese (1993. In: Fiala, Mareš, 1998, s. 7) rozlišují čtyři typy stranických programů – základní, akční, volební a vládní prohlášení.

Základní program, jak již sám název napovídá, určuje základní a dlouhodobé hodnoty politické strany. Česká pirátská strana představila svůj základní program teprve dva roky po svém vzniku, dlouho poté, co představila svůj první volební program. Murad (2008, s. 53) tento opačný princip, kdy politické strany svůj základní program odvozují z programu volebního, považuje za typický pro země, kde se teprve utváří stranický systém, případně jej lze pozorovat u nově vznikajících politických stran. Česká pirátská strana je příkladem druhé z těchto možností, neboť stranický systém je v České republice již poměrně konsolidovaný. Pirátský základní program je na rozdíl od základních programů pirátských stran zbytku Evropy velmi propracovaný a zabývá se širokou škálou témat. To je také důvod, proč na něm Česká pirátská strana pracovala tak dlouho a byl zveřejněn až v roce 2011. Česká pirátská strana se však účastnila voleb i před tímto datem a je pravidlem, že úspěšné politické strany šly do voleb vždy s vlastním volebním programem. Pro tyto účely vznikl první pirátský volební program již v roce 2009, ačkoliv byl oproti programu základnímu mnohem stručnější a méně propracovaný. Základní program pak některé myšlenky z předcházejících volebních programů využívá a rozvíjí. Můžeme tak pozorovat opačný trend, kdy program obecný vzniká z programu konkrétního.

Akční program reprezentuje postoj strany vůči konkrétním oblastem, jako jsou například doprava či zemědělství. Dopodrobna rozvíjí určitý bod základního programu a aplikuje ho na konkrétní cíle, navíc přidává i časové hledisko. S akčním programem jsme se u České pirátské strany doposud nesešli.

Třetí typ stranického programu, který nás pro účely této práce bude zajímat nejvíce, je program volební. Tento program je z časového hlediska krátkodobý, snaží se řešit aktuální problémy v politice. Pomocí volebního programu se politické strany snaží oslovit co nejvíce potenciálních voličů, případně odstranit své politické konkurenty. Česká pirátská strana představila již osm volebních programů, tři pro volby do Poslanecké sněmovny, dva pro krajské volby, dva pro volby komunální a jeden pro volby do Evropského parlamentu. V následujících řádcích se budeme dopodrobna věnovat volebnímu programu z roku 2014, určenému pro volby do zastupitelstev obcí.

Poslední typ stranického programu je tzv. vládní prohlášení. To představuje podrobně rozpracované úspěchy strany či koalice, případně konkrétní cíle (Fiala a Mareš, 1998, s. 7 – 8). Programovým prohlášením se budeme okrajově zabývat v analýze působení mariánskolázeňského zastupitelstva.

Pirátský volební program pro volby do zastupitelstev obcí 2014 byl schválen republikovým výborem 4. května 2014 konsensem, 10 hlasujících bylo pro návrh, žádný hlasující se nezdržel, ani nehlasoval proti (Navrkal, 2014). Obecný volební program byl pouze doporučením pro kandidující v jednotlivých obcích s tím, že si jej kandidáti mohli dle svého uvážení upravit či doplnit (Bartoň, 2014). Obsahoval sedm hlavních bodů, každý s několika podbody a detailním vysvětlením. V následujících řádcích program představíme tak, jak jej prezentovali sami Piráti.

7.1.1. Otevřené hospodaření obce

První bod programu se nese v souladu se základním programem politické strany. Piráti žádají transparentní hospodaření obce obnášející zveřejňování veškerých smluv na internetu, a to ještě před jejich uzavřením, transparentní bankovní účty a účetnictví obcí, umístování veřejných zakázek s dostatečným předstihem na internetu tak, aby se o nich skutečně dozvěděli všichni zájemci a také internetové aukce, které zefektivní výběrová řízení. Piráti apelují na lepší koordinaci hromadných nákupů, které umožní získat

množstevní slevy. Toho lze opět dosáhnout pomocí vhodného využití internetu, konkrétně zřízením portálu veřejných zakázek. Omezit byrokracii lze za pomoci využití moderních technologií a rekvalifikace pracovníků. Obce by měly hospodařit s vyrovnaným rozpočtem a úředníci by měli být vedeni k hospodárnosti.

7.1.2. Zapojíme občany do rozhodování

Druhý bod žádá stejně jako první větší otevřenost. Občané by měli mít právo se nejen účastnit všech zasedání rady, ale i pořizovat audiovizuální záznam, pokud tak neučiní sama obec, či vznášet připomínky v odborných komisích, ačkoliv nejsou jejich přímými členy. Zároveň by měl mít občan k dispozici podklady na zasedání, aby si mohl připomínky předem připravit. Příjmy a výdaje obce, stejně jako územní plány a plány dalšího rozvoje obce, by měly být zveřejňovány v uživatelsky přívětivém rozhraní, tedy tak, aby se i laik dokázal ve zveřejněných informacích dobře zorientovat. Místní referenda by měla být přístupnější občanům. Dle Pirátů je současný zákon o obecním referendu příliš přísný a občanům se snaží k vyhlášení místního referenda spíše zabránit. Piráti slibují vyhlášení místního referenda i v případě nedostatečného počtu podpisů v petičních arších. Zároveň chtějí projednávat všechny stížnosti a petice ze stran občanů a chtějí poskytnout prostor pro zpětnou vazbu a veřejnou diskusi. Počítá se také s podporou místního podnikání a také spolků, kterým chtějí dát k dispozici nepoužívané veřejné prostory.

7.1.3. Veřejné služby slouží občanům

Piráti podporují i ztrátové veřejné služby, které však slouží ku prospěchu občanům. Ty by měly být provozovány i na úkor ztrátovosti a dotovány z obecního rozpočtu. Občané by neměli být sledováni na každém kroku. Přemíra kamer upírá soukromí občanům. Veřejná doprava a dopravní infrastruktura by měla fungovat v souladu s prvním programovým bodem. Tedy obsluha veřejnou dopravou by neměla fungovat na základě monopolu, ale měla by být vypsána transparentní soutěž. Zároveň by na sebe měly mít jednotlivé složky veřejné dopravy návaznost, tzn. občané by měli disponovat možností zakoupení jedné jízdenky na více typů dopravy, které by je přepravily na větší vzdálenosti, než doposud. Piráti podporují i ekologické způsoby přepravy a žádají lepší zakomponování cyklistických stezek do nově plánované dopravní infrastruktury. Zpřístupněny by měly být také kulturní a přírodní památky, a to jak fyzicky, za pomoci vybudování naučných stezek a přístupových cest, ale i informačně.

7.1.4. Prosadíme moderní technologie

První podbod je v mnohém podobný programovému bodu číslo dvě, občané by měli mít možnost komunikovat s vedením obce prostřednictvím internetu a mít tak možnost angažovat se na dění v obci. Zároveň by měl každý občan disponovat bezplatným elektronickým podpisem a tím si usnadnit komunikaci s úřady. To ale obnáší i dostupnost potřebných formulářů, zveřejněných obcí na internetu spolu se srozumitelným návodem, jak vyplňovat. Obce by měly používat volně dostupný, takzvaný svobodný software, který umožňuje stejné funkce jako mnohdy předražený komerční software. Pomocí vhodného plánování informační infrastruktury by měl být internet občanům dostupnější. K tomu patří i zřizování volných wi-fi zón, umožňujících bezplatné připojení k internetu.

7.1.5. Investujeme do vzdělání a kultury

Úkolem vzdělávání by neměla být pouze příprava na výkon budoucího povolání, ale zejména rozvíjení svobodného myšlení. Jak již bylo naznačeno v bodě číslo tři, menší školy by měly být zachovány i přes svoji ztrátovost. Zároveň by škola měla fungovat jako centrum kultury a měla by být lehce a bezpečně dostupná. Ředitelé by měli mít větší pravomoci, než mají doposud. Na rozhodování o životě školy by se mělo podílet nejen vedení, ale i učitelé, rodiče a žáci a to jak formou samosprávných orgánů, tak prostřednictvím možnosti získat informace o životě školy na internetu. Vzdělání by mělo být dostupné každému, nejen formou zájmových kroužků, kurzů a přednášek, ale i pomocí volně dostupných studijních materiálů. Obec by měla ve svých územních plánech myslet na pomoc veřejným vysokým školám a dalším vědeckým pracovištím a vyhradit jim patřičné prostory. Piráti chtějí taktéž zabránit rušení veřejných knihoven a podpořit digitalizaci materiálů. Podpora organizací by měla v první řadě přicházet v materiální formě, nikoliv ve finanční. Amatérské organizace by pak měly mít přednost před těmi komerčními.

7.1.6. Zajistíme kvalitní zdravotní a sociální služby

Veřejné služby dostupné všem občanům bez rozdílu by měly zabránit diskriminaci sociálně slabších občanů. Nedobrovolné pobyty v nemocnicích a v domovech důchodců se dají omezit za pomoci zavedení domácího ošetřování či pečovatelské služby. Piráti jsou proti vytváření umělých pracovních míst a přezaměstnanosti, budoucnost vidí v rekvalifikaci pracovníků. Zároveň by obce měly spolupracovat se státními orgány a zajistit tak více aktuálních informací pro uchazeče o práci. Odpadové hospodářství by mělo být řešeno přímo na území vzniku odpadu, nemělo by tak docházet k převozu odpadu

z jedné obce do druhé, všechny zdroje znečištění mají být sledovány. Větší důraz kladou Piráti na recyklaci, zpracování odpadů by mělo podléhat menším poplatkům. Energetika bude využívat nových technologií, upřednostňovat bude obnovitelné zdroje, zájem těžařských společností nebude stavěn před zájmy občanů obce. U projektů, které mají dopad na životní prostředí, bude obec přihlížet k vyjádřením odborníků. Při rozvíjení infrastruktury obce bude brán v potaz dopad na životní prostředí, nové územní plány budou diskutovány s občany. Poslední podbod se zabývá úpravou veřejného osvětlení tak, aby nebylo zbytečně energeticky náročné a neúčelné (Piráti.cz, Obecný program pro komunální volby).

7.2. Pirátská kandidátka

Samostatnou kandidátku sestavili Piráti v 29 obcích a 5 městských částech. Dále vytvořili Piráti 8 různých koalic v 14 obcích a v 5 městských částech, to je řadí na třetí místo v počtu vytvořených koalic co do pestrosti koaličních politických stran. Kromě koalic obohatila kandidátky Pirátů různých obcí také jména nezávislých politiků. V takovém případě hovoříme o sdružení politické strany a nezávislých kandidátů. Sdružení s nezávislými kandidáty, případně s nezávislými kandidáty a dalšími politickými stranami vytvořili Piráti celkem 11, z toho v 17 obcích a ve 14 městských částech. Nejčastějším koaličním partnerem se stala Strana Zelených, Piráti s ní spolupracovali v celkem 34 obcích nebo městských částech. Na děleném druhém místě skončili Starostové a nezávislí a hnutí Změna, shodně s Piráty spolupracovali v 11 obcích či městských částech. Za zmínku stojí ještě parlamentní strana KDU-ČSL se čtyřmi výskyty spolupráce. Jména pirátských kandidátů figurovala i na kandidátních listinách jiných stran, několika konkrétními případy se budeme zabývat později. V čistě pirátských kandidátkách se objevila jména celkem 656 osobností, na koaličních kandidátkách a kandidátkách pirátských sdružení pak dalších 1410 (ČSÚ, 2015a, s. 27 - 64). Musíme ale upozornit na to, že na kandidátkách pirátských koalic a sdružení figuroval jen zlomek kandidátů navrhovaný Piráty a ještě menší počet skutečných členů strany. Ostatně i čistě pirátské kandidátky byly z většiny naplněny jmény kandidátů bez politické příslušnosti, pouze první místa na kandidátkách patřila oficiálním členům Pirátů. Tato situace vyplývá i ze skutečnosti, že Česká pirátská strana měla ke 2. dubnu 2016, tedy dva roky po volbách do zastupitelstev obcí, pouhých 436 členů. To by nestačilo ani k naplnění čistě pirátských kandidátek. A to se počet členů od voleb v roce 2014 ještě zvýšil (ČTK, 2016a).

7.3. Volební statistiky

Celkově se bojovalo o 62 142 mandátů v zastupitelstvech obcí a jejich částech. Z více než 8,4 milionů právoplatných voličů jich své volební úřední obálky odevzdalo 3 733 089, tedy 44,5 % ve volbách do zastupitelstev obcí a 639 564, tedy 36,2 % ve volbách do zastupitelstev městských částí či obvodů. Svě kandidátky postavilo celkem 136 politických stran a hnutí ve volbách do zastupitelstev obcí a 65 politických stran či hnutí ve volbách do zastupitelstev městských částí či obvodů. Vytvoření koalice s jinou politickou stranou či hnutím využilo celkem 48 politických subjektů, vytvoření sdružení s nezávislými kandidáty či skupinou nezávislých kandidátů pak využilo 72 politických stran či hnutí. Nesmíme opomenout ani sdružení nezávislých kandidátů, která kandidovala ve všech okresech České republiky, kromě okresu Blansko a hlavního města Prahy. Jednotliví nezávislí kandidáti se voleb nezúčastnili ještě v pěti dalších okresech. 8 % obcí mělo na výběr pouze z jedné kandidátní listiny, anebo z více kandidátních listin nezávislých sdružení a nezávislých jednotlivců. Takové obce nazýváme obcemi s jednou volební stranou. Celkem bylo odevzdáno 82 441 420 právoplatných hlasů při volbách do zastupitelstev obcí a dalších 16 665 381 při volbách do zastupitelstev městských částí a obvodů (ČSÚ, 2015a, s. 16 – 22). Vysoké počty hlasů jsou způsobeny tím, že každý volič má k dispozici tolik hlasů, kolik se volí zastupitelů v daném volebním obvodu. V obci s deseti volenými zastupiteli a s jedním tisícem aktivních voličů se při maximálním možném využití všech hlasů rozdělí 10 000 hlasů. Samotná volba do zastupitelstva hlavního města Prahy si tak při volební účasti 348 651 voličů a při 65 volených zastupitelích vyžádala rozdělení více jak 20 milionů hlasů.

8. Výsledky voleb

V komunálních volbách v roce 2014 získala Česká pirátská strana dle oficiálních údajů ČSÚ (2014a) 1,33 % hlasů a jednadvacet zastupitelských křesel. Tyto informace je však potřeba brát s rezervou, neboť Piráti získali další hlasy i zastupitele na kandidátkách koalic, sdružení i na kandidátkách jiných volebních stran. Naopak, některé osobnosti na pirátských kandidátkách nebyly v době voleb členy České pirátské strany. Dopátrat se tak k přesnému počtu zvolených pirátských zastupitelů je velmi složité. Dle údajů zveřejněných na stránkách České pirátské strany bylo zvoleno pětatřicet pirátských zastupitelů, ale ani tyto informace nemusí být přesné (Pirati.cz, Naši zastupitelé).

Podrobná analýza výsledků pirátských kandidátů v jednotlivých obcích za využití dat ČSÚ by sice byla možná a pomohla by nám zjistit přesný počet pirátských zastupitelů, ale vzhledem k velkému množství sestavených kandidátek, marginálnímu úspěchu Pirátů zejména v malých obcích a vysoké časové náročnosti této analýzy, jsme se rozhodli podrobněji zaměřit pouze na Jihočeský kraj, ve své povaze blízký autorovi i univerzitě, na níž je tato diplomová práce publikována, a dále na dvě města s nejvýznamnějšími výsledky. Těmito městy jsou Mariánské Lázně, kde Piráti komunální volby vyhráli, a Praha, kde Piráti získali čtyři zastupitelská křesla. U Jihočeského kraje představíme všechny obce, kde Piráti kandidovali, ať už se samostatnou kandidátkou, v koalici či sdružení, anebo na kandidátkách jiných volebních stran. U Prahy a Mariánských Lázní se zaměříme na fungování Pirátů v zastupitelstvu, plnění programu a komparaci strategií užívaných Piráty v zastupitelstvech.

8.1. Jihočeský kraj

Piráti v Jihočeském kraji sestavili kandidátku celkem v pěti obcích, v dalších dvou obcích se objevil pirátský kandidát na kandidátní listině jiné politické strany nebo koalice.

V Českých Budějovicích vznikla koalice Strany Zelených, Klíčového hnutí, Pirátů a Změny a do voleb šla pod názvem SPOLEČNĚ PRO ČESKÉ BUDĚJOVICE. Piráti navrhli 9 ze 45 kandidátů, z nichž nejvýše postavený byl na druhém místě kandidátky Ivo Vlasatý. Koalice získala ve volbách necelá 4 % hlasů a do zastupitelstva se nedostala (ČSÚ, 2014a).

V Jindřichově Hradci Piráti kandidovali v koalici spolu se Stranou Zelených a hnutím Změna. Z 27 kandidátů jich Piráti navrhli 13, nejvýše postavenou kandidátkou byla Kateřina Bláhová na druhém místě. Koalice získala 3,5 % hlasů a do zastupitelstva se nedostala (ČSÚ, 2014a).

V městě Písku sestavili Piráti samostatnou kandidátku s 27 jmény. Strana získala ve volbách 5,6 % hlasů a jeden mandát, který připadl lídrovi kandidátky Martinu Brožovi (ČSÚ, 2014a). Nejvíce hlasů získala ve volbách ČSSD, nicméně brzy po skončení voleb se začalo jednat o koalici pěti stran, která by vítěznou ČSSD vyřadila. Tato nově vznikající koalice potřebovala ke svému zformování také hlas jedné ze čtyř jednomandátových stran – Pirátů, KDU-ČSL, ODS nebo Volby pro město. Martinu Brožovi se tak naskytla možnost stát se součástí vládnoucího uskupení na písecké radnici (Prášil, 2014). Po jednání s velkými stranami Brož vyjádřil své zklamání ze způsobu, jakým s ním strany jednaly. Příkladně jej k „hnaní důchodců na prodejní akci“. Jihočeši 2012 pak dokonce po jednání vydali prohlášení, ve kterém označili koalici s Piráty za možnou, ačkoliv sám Brož nic takového neslibil (Prášil, Kolářová, 2014). Koalice nakonec vznikla ve složení Jihočeši 2012, TOP 09, ANO, Písecký patrioti a ODS. Brož tedy zůstal na radnici v opozici (ČTK, 2014a).

Zajímavá situace nastala v Soběslavi. Volební strana s názvem Piráti pro Soběslav sestavila kandidátku z jednadvaceti čistě nezávislých kandidátů bez politické příslušnosti. Ačkoliv tedy nesla v názvu slovo „piráti“, oficiálně v ní žádný Pirát nebyl. Český statistický úřad (2014a) však tuto volební stranu vedl jako sdružení Pirátů a nezávislých kandidátů a také samotná volební strana šla do voleb s oficiálním pirátským programem (Pirati.sobeslav.cz, Volební program). Lídr kandidátky Martin Kákona (2017) vysvětlil zvolení pirátského programu jako logický krok, neboť volební strana potřebovala program, na kterém se shodnou všichni její kandidáti. Piráti pro Soběslav získali ve volbách 10 % hlasů a dva mandáty. Kromě výše zmíněné jedničky Kákony získala místo v zastupitelstvu i Iveta Matějů, druhá na kandidátní listině. Jak celá situace ohledně Pirátů pro Soběslav naznačuje, Kákonovi jsou pirátská témata vlastní. V době voleb byl registrovaným příznivcem Pirátů, oficiálním členem se pak stal až po krajských volbách v roce 2016. To zdůvodnil tím, že do voleb v roce 2014 šel jako nezávislý kandidát a vstoupení do strany by mohlo některým voličům připadat jako podvod. Piráti pro Soběslav se stali součástí

opozice, koalici utvořily politické strany ODS, ČSSD a Sdružení nezávislých kandidátů Nejsme stranou. Oproti předchozímu volebnímu období se tak téměř nic nezměnilo (Kolářová, 2014). Situace pro dva pirátské zastupitele tak byla a je složitá. Většina jimi podaných návrhů je ihned zamítnuta. Progres je tak velmi pomalý a úspěchy jsou spíše menšího rázu. I tak se Pirátům podařilo některé návrhy realizovat. Ve shodě s pirátským programem dokázali soběslavští Piráti prosadit zveřejňování zvukových záznamů ze zasedání zastupitelstva města na internetu, stejně jako zveřejňování podkladů pro jednání zastupitelstva. Občané tak mohou navštívit zasedání s dostatečným množstvím informací a jsou schopni lépe reagovat. Veřejně přístupné informace pak vedou k aktivnějšímu zapojování občanů, vzniku různých skupin, které se v budoucnu mohou do politiky aktivně zapojit (Kákona, 2017).

V Táboře kandidovali Piráti ve sdružení s nezávislými kandidáty a Stranou Zelených pod společným názvem JINAK! - sdružení Zelených, Pirátů a Nezávislých. Z 27 jmen Piráti navrhli 4. Nejvýše na kandidátce stanula Jindra Matlachová, konkrétně na třetím místě. Volební strana získala přes 10 % hlasů a získala tři mandáty. To by za normálních okolností Matlachové stačilo, nicméně v tomto případě byla přeskočena pěti kandidáty z nižších pozic, kteří se posunuli díky dostatečnému množství preferenčních hlasů (ČSÚ, 2014a). Nepomohlo jí ani to, že bezprostředně po volbách se vzdal svého zastupitelského křesla MUDr. Lukáš Štrincl, který nedokázal nečekaný úspěch skloubit se svou prací lékaře (Šatrová, 2014). V celkových výsledcích tak Matlachová skončila na osmém místě a do zastupitelstva města Tábora se nedostala.

Podobná situace jako v Táboře nastala v Trhových Svinech. Jediný pirátský kandidát Petr Steinbauer se objevil na kandidátní listině politické strany Volba pro město. Před volbami mu patřilo čtvrté místo na kandidátce. Strana ve volbách uspěla, získala pět mandátů v 23 členném zastupitelstvu díky 15,5 % hlasů. Steinbauer byl ale ve finále přeskočen čtyřmi kandidáty s dostatečným počtem preferenčních hlasů a celkově se umístil na osmém místě. Členem zastupitelstva se tedy nestal (ČSÚ, 2014a).

V Týně nad Vltavou se představil jediný Pirát Jan Novák na kandidátce koalice TOP 09 a Strany Zelených. Navrhující stranou byla Strana Zelených a Novák se zařadil na třetí místo kandidátky. Koalice získala ve volbách 5 % hlasů a jeden mandát. Novák se tak do zastupitelstva nedostal (ČSÚ, 2014a).

Tabulka 5 – Výsledky Pirátů v Jihočeském kraji

Obec	volební strana	počet získaných mandátů	počet pirátských zastupitelů
České Budějovice	SPOLEČNĚ PRO ČESKÉ BUDĚJOVICE	0	0
Jindřichův Hradec	Česká pirátská strana a Strana zelených s podporou politického hnutí Změna	0	0
Písek	Česká pirátská strana	1	1
Soběslav	Piráti pro Soběslav	2	1 ²
Tábor	JINAK! - sdružení zelených, pirátů a nezávislých	3	0
Trhové Sviny	Volba pro město	5	0
Týn nad Vltavou	Koalice TOP09 a Zelených pro Týn a okolí	1	0

zdroj: autor dle ČSÚ

8.2. Mariánské Lázně

V Mariánských Lázních sestavili Piráti samostatnou kandidátku již druhé volby po sobě. Zatímco v roce 2010 získali s neúplnou sedmičlennou kandidátkou 3,9 % hlasů a skončili tak sice těsně, ale pod hranicí vstupu do zastupitelstva, v roce 2014 již sestavili kandidátku úplnou a ambice měli také vyšší. Lídrem jednadvacetičlenné kandidátky se stal Ondřej Knotek. Piráti se postarali o velké překvapení a volby v Mariánských Lázních vyhráli se ziskem 21 % hlasů a pěti zastupitelských křesel. Až na druhém místě pak skončilo hnutí ANO 2011 se třemi mandáty (Bežáková, 2014a). Ondřej Knotek přiznal, že zisk tolika hlasů sám neočekával, jeho prognóza se pohybovala kolem 12 % (ČTK, 2014b). Úspěch Pirátů přisuzuje zejména nespokojenosti občanů města s předchozím stavem na radnici. Voliči ve volbách vyměnili 11 zastupitelů z 21, tedy více než polovinu. Dle Knotka se voličům nelíbilo netransparentní chování koaličních stran. Ty fungovaly na základě tajných dohod a do práce zastupitelů nebylo možné nahlédnout. To nahrálo do karet právě Pirátům, kteří ve svém volebním programu mimo jiné cílili právě na transparentnost. Zároveň pirátská kandidátka obsahovala jména osobností, které nebyly spojovány s žádnými z politických problémů minulosti, a to zejména proto, že se jednalo o mladé osobnosti, v politice se angažující poprvé (Rozšafná, 2014).

² V době voleb byl Martin Kákona bez politické příslušnosti, později se stal oficiálním členem Pirátů

Mariánskolázeňští Piráti rozšířili všeobecný program pro komunální volby o témata spojená čistě s Mariánskými Lázněmi. Palčivým problémem před volbami byl stav mariánskolázeňské nemocnice, která po odprodání v roce 2008 začala omezovat své služby, a tím se stala nevyhovující pro většinu pacientů. Zároveň v Mariánských Lázních v době voleb zcela chyběla lékařská služba první pomoci, což mělo za následek dlouhé čekací doby na vozidla záchranné služby. Piráti přislíbili tuto situaci řešit. Dále ve svém upraveném programu přislíbili zlepšit fungování a image městské policie, která v době voleb profitovala zejména z udělování pokut a mezi občany neměla dobrou vizitku. Posledním velkým tématem se stala otázka energetiky a její působení na životní prostředí a s tímto tématem také spojená vize budoucího rozvoje a zpracování energetické koncepce města (Pirati.cz, Pirátský program pro komunální volby v Mariánských Lázních). I díky lokální úpravě volebního programu se Pirátům nakonec podařilo volby vyhrát. Piráti se tak rázem ocitli v pozici, kterou nečekali. Místo úlohy opozice měli nyní za úkol vyjednat koalici, která by společně s nimi vládla Mariánským Lázním (Rozšafná, 2014).

Mariánskolázeňským Pirátům se podařilo dojít ke shodě s dalšími stranami zhruba po čtrnácti dnech. Vojtěch Franta, jeden ze zvolených zastupitelů za Českou pirátskou stranu, uvedl, že při vyjednávání koalice nemusela strana nakonec ustoupit z žádných ze svých klíčových požadavků (DVTV, 2014). Knotek (2017a) se na toto téma vyjádřil obdobně. Za jediný problém při vyjednávání koalice uvedl neshodu v oblasti teplotnosti, kdy prioritou pirátských zastupitelů byla energetická nezávislost a ochrana ovzduší a zachování centrálního zdroje tepla, kdežto strany zastupující zájmy některých velkých subjektů na poli lázeňství se snažily prosadit decentralizaci výroby tepla a plynofikaci. Konkrétně šlo o volební strany Volba pro město a Město sobě. To byl také hlavní důvod, proč Piráti nakonec dojednali koalici s hnutím ANO 2011, s ČSSD, ODS a sdružením Volby 94 – 2014. Zbylé strany se pak staly součástí opozice. Franta (2014, s. 3) se k celé situaci vyjádřil pro Mariánskolázeňské noviny, neboť se na Českou pirátskou stranu snesla kritika kvůli výběru koaličních partnerů. Plynofikaci lázeňského města označil za možné řešení, ale pouze s podporou názorů odborníků a po vypracování energetické koncepce města. Dále uvedl, že rozdělení na opozici a koalici považuje pouze za formalitu, a že členství v opozici nebrání stranám další spolupráci. Na stížnost, že v opozici zůstaly strany zaměřené na cestovní ruch, reagoval návrhem zřízení Komise lázeňství a cestovního ruchu a také nabídnutím pozice stálého přisedícího v radě pro oblast cestovního ruchu. Koalice

tedy zůstala i přes stížnosti ve složení uvedeném výše, získala 12 z 21 zastupitelských křesel (Bežáková, 2014b).

Programové priority koaliční smlouvy zřetelně vypovídají o shodě v programu s ostatními koaličními partnery a také o snaze České pirátské strany dostát svým volebním slibům. Koaliční smlouva obsahuje šest priorit, kterými jsou transparentní a zodpovědné řízení města, zapojení občanů do rozhodování, kvalitní veřejné služby, rozvoj města, opatření ke zmírnění odchodu mladých z města a rozvoj lázeňství, cestovního ruchu a podnikání (Dohoda o koaliční spolupráci, 2014). Priority koaliční smlouvy prakticky kopírují program mariánskolázeňských Pirátů. V tom chybí pouze snaha o zabránění odchodu lidí z města. Nicméně Knotek (2017a) se vyjádřil v tom smyslu, že i tento bod byl součástí pirátského programu a podíváme-li se na tuto programovou prioritu blíže, opravdu můžeme najít některé shody s pirátským programem, například intenzivnější spolupráci města s univerzitami a snahu o rozvoj vědeckovýzkumných center. V koaliční smlouvě rovněž nechybí potřeba vypracování energetické koncepce města, o které se zmiňujeme výše. Jako jediný podbod koaliční smlouvy, který se tak jeví v rozporu s pirátskou ideologií, je snaha o doplnění kamerového systému, neboť Piráti volají po právu na soukromí a omezení bezdůvodného sledování občanů (Pirati.cz, Soukromí). Nedílnou součástí koaliční smlouvy se stala také dohoda o rozdělení postů na radnici, i v případě Mariánských Lázní bylo ctěno pravidlo, že starosta vzejde z vítězné strany voleb. Historicky prvním starostou z řad Pirátů se tak stal Vojtěch Franta, zvolen byl na ustavujícím zastupitelstvu po zisku 15 hlasů (ČT24, 2014). Výše zmíněný lídr mariánskolázeňských Pirátů Ondřej Knotek byl jmenován členem rady. Místo 2. místostarosty obsadil Petr Třešňák. Zbýlými dvěma zvolenými pirátskými zastupiteli se stali Zdeněk Třešňák a Martin Kalina.

Složení pirátského zastupitelstva i obsazení dalších postů se však během volebního období 2014 – 2018 několikrát změnilo. K první změně došlo v květnu roku 2015. Na sedmé schůzi zastupitelstva rezignoval dosavadní starosta Vojtěch Franta na svou funkci. Důvodem byly údajné neshody ve straně a neefektivní fungování na radnici. Franta byl pověřen zpracováním strategického a územního plánu, což vyžadovalo nasazení veškerého úsilí neslučitelného s organizační činností starosty obce (ČTK, 2015a). Zastupitel Knotek se ale k celé situaci vyjádřil v tom smyslu, že nešlo ani tak o strategický a územní plán, ale spíše o to, že Franta byl pro pozici starosty nekompetentní, bez dostatečných zkušeností a

za své krátké působení v roli starosti napáchal několik chyb (Knotek, 2017b). Na Frantovo místo byl na téže zastupitelské schůzi zvolen další Pirát, Petr Třešňák. Ten měl za úkol zefektivnit řízení a následnou kontrolu, k čemuž měl jako člověk pracující na manažerské pozici lepší předpoklady, než dosavadní starosta. Ten si tak prakticky vyměnil s Petrem Třešňákem místo a obsadil pozici 2. místostarosty (ČTK, 2015a).

V srpnu roku 2015 pak lídr mariánskolázeňských Pirátů Knotek opustil Českou pirátskou stranu. Jako hlavní důvod uvedl nesouhlas se stavem strany, nikoliv však v Mariánských Lázních, ale v celorepublikovém měřítku. Záhy se stal členem hnutí ANO 2011 (Mariánskolázeňské noviny, 2015a, s. 2). V emailové komunikaci pro účel této práce však Knotek (2017b) uvedl jako důvod opuštění strany i rozpory týkající se starostovské pozice Franty v Mariánských Lázních, tlaku ze strany celorepublikového vedení a snahu o pozitivní mediální prezentaci mariánskolázeňských Pirátů za každou cenu. Dle Knotka se Franta s Českou pirátskou stranou tzv. svezl, kandidaturu přijal dva měsíce před volbami a starostou byl zvolen, aniž by se stal vůbec členem strany či disponoval předchozími zkušenostmi. Současný předseda strany Ivan Bartoš, v té době operující na pozici vedoucího mediálního odboru, ale i tak bez jakékoliv konzultace, zveřejňoval články o vzorném působení Franty v roli starosty. V okamžiku, kdy Knotek oznámil, že Franta bude nejspíš odvolán, a že není vhodné publikovat takové články, mu bylo oznámeno, že se to nesmí stát, neboť by nastalá situace poškodila jméno celé strany. Ačkoliv měl Knotek velké výhrady k fungování České pirátské strany i k chování některých jejích členů, zavázal se k plnění pirátského programu beze změn (Knotek, 2017a). Místostarosta Franta (2017a) se však vyjádřil ve smyslu, že Knotkova loajalita k pirátskému programu je pouze předstíraná a že jeho názory nejsou v souladu s názory České pirátské strany.

V březnu 2016 pak na patnácté schůzi zastupitelstva rezignoval Knotek i na pozici člena rady města. Jako důvod uvedl vysoké pracovní vytížení ve svém hlavním zaměstnání a tedy nedostatek času na práci radního (Knotek, 2016, s. 3). Na jeho místě ho nahradil pirátský zastupitel Kalina.

8.2.1. Plnění programu

Již nedlouho po sestavení vlády ve městě začali Piráti realizovat svůj volební program. Od dubna 2015 převedlo město své bankovní účty na transparentní, v prosinci roku 2016 pak zašlo ještě dál a nařídilo změnit na transparentní i všechny účty příspěvkových organizací

ve vlastnictví města. Neúspěch Piráti zaznamenali u dopravního podniku, neboť město není většinovým vlastníkem a nemůže tak transparentní účty prosadit. Transparentními účty nedisponuje také Technický a dopravní servis, transparentní účty jsou ale již v jednání (Kalina, 2017). Veřejné zakázky města jsou zveřejňovány na internetu na adrese <https://zakazky.muml.cz/> a to spolu se zadávací dokumentací. U vyhodnocených projektů jsou k dispozici zprávy o výběru nejvhodnější nabídky. K lepší orientaci občanů v hospodaření obce slouží kromě klasické textové verze rozpočtu i tzv. rozklikávací rozpočet, jenž pomocí grafického rozhraní snadno zobrazí jednotlivé položky rozpočtu obce. Rozklikávací rozpočet je umístěn na informačním portále Ministerstva financí MONITOR. Snahu o efektivní hospodaření na úřadě předvedli Piráti sami na sobě, když vyměnili svého starostu za kompetentnějšího (viz výše). Podbod volající po vyrovnaném obecním rozpočtu však Piráti neplní. Město v roce 2014, tedy poslední rok před zvolením pirátských zastupitelů, hospodařilo s kladným saldem jednoho milionu korun. O rok později již město hospodařilo se schodkem devíti milionů a v roce 2016 dokonce se schodkem 58 milionů. Příjmy města navíc každoročně klesají a výdaje se naopak zvyšují (Vývoj příjmů a výdajů rozpočtu města Mariánské Lázně, 2017). Petr Třešňák (2017a) situaci komentoval slovy, že ačkoliv se běžný rozpočet město snaží držet vyrovnaný, kapitálové výdaje jsou stále vyšší a nedaří se hledat volné zdroje.

Druhá programová oblast Pirátů je zaměřená na občanskou participaci. Té mohou občané docílit hned několika způsoby. Město zveřejňuje s předstihem datum a čas konání zastupitelstva nejen na obecní vývěsce, ale i na internetu. Město také pořizuje z každého jednání audiovizuální záznam, který je poté umístěn na internet, takže lze plný průběh schůze sledovat i zpětně. Dále lze na webových stránkách města stáhnout zápisy a podklady ze všech uplynulých jednání zastupitelstva, ale i rady a komisí. Zatímco jednání rady zůstávají neveřejná, jednání komisí jsou na základě usnesení rady města z prosince 2014 veřejně přístupná občanům. Každý občan má tak možnost přispět svým názorem či navrhnout řešení konkrétních kauz (Zpravodaj města Mariánské Lázně, 2016b, s. 3). Všechny výše uvedené informace jsou umístěny na webových stránkách města velmi přehledně tak, aby je mohl dohledat i méně pokročilý uživatel internetu. Snaha vyjít vstříc aktivním občanům však nekončí u zveřejňování informací z jednání orgánů obce. Od února 2015 vydává město každý měsíc Zpravodaj města Mariánské Lázně, ve kterém informuje nejen o dění na radnici. Zpravodaj je k dispozici v tištěné i v elektronické formě. Město také zřídilo diskusní fórum, kde mohou občané vyjádřit své postoje a názory týkající se

města. Za více jak dvouletou dobu existence tohoto diskusního fóra však bylo přidáno méně než dvacet příspěvků (Placek, 2014). Aktivnější jsou občané v anketách. Zastupitelstvo města od roku 2016 využívá elektronický anketní systém Demokracie 2.1, ve kterém umožňuje občanům hlasovat v záležitostech týkajících se aktuálních témat. Blíže občanům je i sám starosta, který jednou měsíčně pořádá setkání pro občany ve své kanceláři (Zpravodaj města Mariánské Lázně, 2016a, s. 1).

Mariánskolázeňští Piráti se ve svém upraveném programu zaměřili také na městskou policii. V lednu 2016 zastupitelstvo odvolalo dosavadního velitele městské policie Jiřího Ďurča a na jeho místo zvolilo Václava Jelínka. Ten spolu se zvolením dostal za úkol vypracovat koncepci rozvoje městské policie. Koncepce byla poté schválena na jednání zastupitelstva o dva měsíce později. Městská policie přistoupila k minimalizaci používání technických prostředků k odjezdu vozidel. Tzv. „botičky“ byly nahrazeny písemnými výzvami. Větší důraz začal být kladen na prevenci a práci s dětmi a mládeží. Na konci školního roku 2014/2015 uspořádala Městská policie Mariánské Lázně akci s názvem Bezpečně na prázdniny zaměřenou na znalost první pomoci a dopravních značek (Zpravodaj města Mariánské Lázně, 2016d, s. 3). Od počátku nového školního roku pak policie připravila pro základní školy v regionu preventivní program s názvem Strážník Pavel, který má za úkol žáky seznamovat s nástrahami, se kterými se mohou v běžném životě setkat (Zpravodaj města Mariánské Lázně, 2016c, s. 4). Pro lepší mediální obraz využívá městská policie od počátku roku 2016 Zpravodaj města Mariánské Lázně, ve kterém pravidelně informuje o dění na policejní stanici a přináší příběhy ze služeb strážníků. Došlo také k elektronizaci agendy městské policie (Třešňák, 2017). I přes zlepšení situace u městské policie byl ale po roce velitel Jelínek odvolán a na jeho místo zvolen staronový velitel Ďurčo. Důvodem bylo jednání v rozporu s pokyny starosty Třešňáka (Kalina, 2017). V zásadě se ale nic nezměnilo a nový koncept městské policie je naplňován i nadále.

Ačkoliv se Piráti v programu stavěli proti nadměrnému sledování kamerovým systémem, již v koaliční smlouvě se s ostatními stranami dohodli na inovaci a doplnění kamerového systému. Ten také rada města schválila v dubnu 2017. Proti byl pouze jeden pirátský radní – Kalina (2017), který se vyjádřil ve smyslu, že bude vždy proti omezování osobní svobody pod záminkou zvyšování bezpečnosti. Zatímco Kalinův názor je v souladu

s pirátským programem, pořízení nového kamerového systému, které bylo nakonec schváleno i se souhlasem dalších pirátských zastupitelů, nikoliv.

Podpora alternativní dopravy a svobodných způsobů přepravy je patrná z plánů na vybudování nové cyklostezky z Mariánských Lázní do sousední obce Velké Hleďsebe. Jedná se o nejpálčivější problém cyklo dopravy v regionu, neboť na rozdíl od ostatních pozemních komunikací je silnice mezi těmito obcemi velmi vytížená a nelze tak cyklostezku řešit přidáním pruhu pro cyklisty na komunikaci (Zpravodaj města Mariánské Lázně, 2016e, s. 2). Zastupitelé schválili rozpočtové opatření týkající se investice do stavby cyklistické stezky v únoru 2017. Třešňák (2017) nicméně konstatoval, že město naráží při budování cyklostezek na problémy s majetkovými vztahy a nejde tak vše podle plánu. Kromě ekologické cyklistické dopravy došlo již v červenci 2016 ke schválení pronájmu pozemku města společností ČEZ, která má v plánu na tomto pozemku instalovat a provozovat dobíjecí stanice pro elektromobily. Zároveň město zažádalo o dotace na nákup elektromobilů pro potřeby městského úřadu a městské policie (Bežáková, 2017).

Složitější je situace kolem dopravního podniku. V roce 2016 si město nechalo vypracovat dvě studie městské hromadné dopravy v Mariánských Lázních, na jejichž základě se mělo rozhodnout mezi zachováním stávající trolejbusové dopravy či zavedením elektrobusů. Ačkoliv první studie hovořila ve prospěch elektrobusů, na základě podnětů občanů, zkušeností z jiných měst a studie druhé se nakonec zastupitelstvo rozhodlo pro zachování stávajícího modelu (Bežáková, 2016). Starý vozový park však potřeboval modernizovat. Za tímto účelem zastupitelé zažádali o dotaci na koupi parciálních trolejbusů. Ministerstvo pro místní rozvoj však dalo přednost jiným dopravním podnikům, které na rozdíl od Mariánských Lázní žádaly dotace na vozové parky, které nejsou bezemisní (Třešňák, 2017). Mariánské Lázně tak musí dopravní podnik dotovat samy, při zachování elektromobility pak vyjde jeden nový trolejbus na 11 milionů korun (Kalina, 2017). Zatímco vozový park MHD je zastaralý, odbavovací systém ve vozech je naopak inovovaný. Pirátům se jako zastáncům moderních technologií a smart cities³ podařilo na začátku roku 2017 zavést elektronické čipové karty s názvem „Mariánka“. Díky ní se podařilo omezit hotovostní platby a zrychlit odbavování cestujících. Zároveň lze také v mariánskolázeňské MHD využívat tzv. karty partnerské – Plzeňskou kartu a

³ koncept, který využívá digitální, informační a komunikační technologie pro zvýšení kvality života ve městech

Karlovarskou kartu. Tím dochází k integraci v rámci blízkých měst. Navíc má v budoucnosti Mariánka sloužit i pro jiné účely, než pro cestování MHD, například pro vstup do sportovních zařízení či při parkování (Dolanská, 2017).

Jedno z dalších témat, s kterým šli mariánskolázeňští Piráti do voleb, byla otázka Nemocnice Mariánské Lázně. Ukázalo se, že se jedná o největší problém tohoto lázeňského města. I přes značné zlepšení v poskytování služeb mezi lety 2014 – 2016, považují sami obyvatelé města stav mariánskolázeňské nemocnice, respektive absenci nonstop pohotovostní služby a akutní nemocniční péče v podobě výdeje léků, za největší problém současnosti (Zpravodaj města Mariánské Lázně, 2017a, s. 2). Ihned po dojednání nové vládní koalice v roce 2014 se vedení města začalo věnovat špatnému stavu nemocnice. Zastupitelé i radní uspořádali na sedmdesát schůzek, než se jim podařilo dojednat prodej nemocnice. Po neúspěšné snaze odkoupit většinový podíl městem nakonec došlo k 1. červnu 2015 k prodeji Ing. Zavoralovi, majiteli Podřipské nemocnice v Roudnici nad Labem (Mariánskolázeňské noviny, 2015b, s. 4). Již deset dní po prodeji byla obnovena chirurgická ambulance s ordinační dobou sedm dní v týdnu. V březnu 2016 se pak podařilo otevřít i lékařskou pohotovost, zatím jen s omezenou ordinační dobou. Na provoz lékařské pohotovosti přispěl minoritní vlastník město Mariánské Lázně částkou dva miliony korun, dále pak také Karlovarský a Plzeňský kraj (ČTK, 2016b). Do budoucna nemocnice plánuje rozšířit lékařskou pohotovost na 24 hodin denně. Z pohledu plnění programu tak Piráti dostáli svého slibu, podíleli se na rozvoji Nemocnice Mariánské Lázně a nadále usilují o další zlepšení situace.

Pro oblast kultury a sportu byly zřízeny speciální poradní komise, pomocí kterých město rozděljuje dotace. Na základě hodnotícího bodového systému jsou vybrány akce, které pomáhají rozvoji města i občanům. Samotní občané se mohou angažovat, neboť komise jsou transparentní a veřejně dostupné občanům. Samotný rozvoj kultury je brzděn nedostatkem financí, ačkoliv byl fond kultury navýšen o částku 200 tisíc korun (Franta, 2017). Zřízení těchto komisí je viditelným krokem k naplnění volebních cílů, neboť v samotném programu je uveden požadavek informovanosti občanů a vytvoření informačního systému, který vyhodnotí zájem lidí o jednotlivé aktivity.

Dlouhodobým tématem mariánskolázeňských Pirátů, které sice není ve volebním programu, ale má s ním úzkou spojitost, je strategický plán. Jedná se o jeden ze základních

dokumentů, který předkládá návrh rozvoje města v dlouhodobém horizontu patnácti let. Proces utváření strategického plánu byl odstartován v červnu roku 2015 poté, co byl schválen zastupitelstvem města. Plán byl zpracován komunitně, podílelo se na něm více než 70 osob. Zároveň bylo ke zpracování využito i elektronické hlasování pomocí systému Demokracie 2.1, takže se do procesu tvorby zapojili i občané města. Zatímco zpracování plánu proběhlo dle plánu, při jeho realizaci nastaly problémy. Pro realizaci byl sestaven tzv. strategický tým, jehož úkolem bylo dbát na plnění plánu. Kvůli personální nestabilitě a nízké motivaci úředníků však došlo k pozastavení realizační části. Celá situace je nadále v řešení a jedná se o jedno z prioritních témat mariánskolázeňské radnice (Franta, 2017).

Vedle strategického plánu došlo také ke schválení vyhotovení nového územního plánu. Dosavadní územní plán z roku 2002 byl zastaralý a v rozporu s novým stavebním zákonem (Nový Územní plán Mariánské Lázně). Město vyhlásilo architektonickou soutěž, vybralo zpracovatele a zadalo zpracování územního plánu. Zpracovatel vytvořil dotazník, díky kterému se může do tvorby územního plánu zapojit i široká veřejnost. Navíc budou v budoucnu organizována veřejná projednání řešící všechny připomínky a podněty transparentně a za účasti občanů města. Tím se zamezí možnosti korupce. Město disponuje také online dostupným současným územním plánem ORP Mariánské Lázně, včetně schválených změn v územním plánu. Ty jsou v mapovém podkladu vyznačeny čísly a zpětně dohledatelné opět na webových stránkách obce. V otázce územního plánu tak Piráti naplňují vše, co slíbili. Územní plán vytváří v součinnosti s veřejností a občanům poskytují všechny informace potřebné k orientaci v tomto tématu (Franta, 2017).

8.3. Praha

Česká pirátská strana sestavila pro volby do zastupitelstva hlavního města Prahy úplnou kandidátku s 65 jmény. Na rozdíl od ostatních obcí, kde se na pirátské kandidátce hojně vyskytovaly osobnosti bez politické příslušnosti, v Praze byla většina kandidátů zároveň členy strany. Lídrem kandidátky se stal v té době pětadvacetiletý Jakub Michálek, povoláním právník, člen republikového předsednictva České pirátské strany a zároveň také místopředseda strany (ČSÚ, 2014a).

Kromě obecného programu, shodného pro všechny pirátské kandidáty ve všech obcích, přišli pražští Piráti i s programem cíleným na magistrát. Ten byl poměrně stručný a v jistých tendencích kopíroval i program obecný. Dalo by se říci, že se jednalo jen

o jakési zvýraznění nejdůležitějších bodů z obecného programu rozšířené o pár vlastních intencí. Piráti požadovali transparentní hospodaření, rovný přístup k veřejným zakázkám, rozpočet bez schodku a obsazení dozorčích rad městských firem odborníky a opozicí. Bod, který bychom v obecném programu nenašli, se týkal participativního rozpočtování. Jedná se o proces, díky kterému se mohou občané podílet na rozhodnutí o tom, na jaký projekt či akci budou uvolněny peníze z obecního rozpočtu. Dalším tématem se pro pražské Piráty stal projekt Opencard, ke kterému měli výhrady a navrhli řešení do budoucna za využití svobodného softwaru. Pro svobodnější život v Praze pak Piráti požadovali revidování protialkoholní vyhlášky, lepší podmínky pro kulturní produkci a omezení reklamy. Poslední bod pražského programu se týkal dopravy, jednak zlepšení situace v oblasti veřejné, pěší a cyklistické dopravy a také dostavby pražského okruhu a stavby metra D (Pirati.praha.cz, Program pro pražský Magistrát).

Česká pirátská strana získala ve volbách 5,31 % hlasů, čímž úspěšně překročila volební práh a zajistila si tak čtyři zastupitelská křesla. Kromě Michálka se dalšími zvolenými zastupiteli stali Ondřej Profant, Mikuláš Ferjenčík a Adam Zábranský. V případě posledního jmenovaného se jedná o nejmladšího pražského zastupitele (ČSÚ, 2014a). I přes vyjednávání s ANO 2011 a TOP 09 zůstali Piráti nakonec v opozici. Tímto krokem ubyla Pirátům možnost plnit svůj program prostřednictvím usnesení zastupitelstva a rady města. Ačkoliv totiž Piráti mají své členy v zastupitelstvu města, z pozice opozice se jejich návrhy těžko prosazují. Zábranský (2017a) poukázal na skutečnost, že vládnoucí koalice zamítá návrhy z řad opozice bez ohledu na to, zda je považuje za smysluplné či nikoliv. Marginální úspěch v prosazování svých záměrů zaznamenali Piráti pouze v období mezi říjnem 2015 a dubnem 2016, kdy koalice de facto neexistovala. I tak se pražským pirátským zastupitelům podařilo schválit pouze čtyři usnesení. Proto se Piráti rozhodli zaměřit na důkladnou opoziční činnost v podobě kontroly magistrátu a upozorňování na nejasné či podezřelé kauzy.

8.3.1. Činnost zastupitelů Pirátů

Již nedlouho po volbách pražští pirátské zastupitelé začali usilovat o členství v kontrolním a finančním výboru, zároveň také požadovali zachování výboru pro IT (Nová, 2014). Michálek kandidoval na pozici předsedy kontrolního výboru, do finančního výboru byl navržen Viktor Mahrik, nečlen zastupitelstva, ale člen České pirátské strany. Pozice předsedy kontrolního výboru zaručovala přístup na jinak neveřejná jednání rady města,

navíc by umožnila vypovědět nezákonné smlouvy uzavřené v minulosti, Michálek se jako právník se specializací na svobodný přístup k informacím navíc pro tuto pozici hodil (Ferjenčík, 2014). Nejblíže ke zvolení měl Michálek při prvním hlasování o volbě předsedy kontrolního výboru. Získal nejvíce hlasů ze všech kandidujících, nicméně na zvolení mu to nestačilo. Hlasy pro Michálka v opakujících se volbách postupně ubývaly. O kandidaturu se tak pokusil i Ferjenčík, který také neuspěl. Do čela kontrolního výboru byla nakonec zvolena Janderová z ODS, a to až na pátém hlasování (ČTK, 2015b). Michálek se stal alespoň řadovým členem kontrolního výboru. Neúspěch zaznamenali Piráti u výboru pro IT, který byl i přes jejich apel zrušen. Do finančního výboru se jim pak podařilo dosadit výše zmíněného nečlena zastupitelstva Mahrika (Michálek, 2014). Zábranský se stal členem výboru pro sport a volný čas, Profant usedl do výboru pro správu majetku a majetkové podíly a Ferjenčík do výboru pro územní plánování (Loužek, 2014).

S běžnou praxí, která pražské Piráty provází prakticky po celou dobu působení v zastupitelstvu, se poprvé pirátští zastupitelé setkali na druhém zasedání zastupitelstva v prosinci 2014. Jejich návrh usnesení ke zveřejňování smluv města a městských organizací byl koalicí zamítnut. Stejně dopadl i pozměňovací návrh k zakázce na svoz odpadu o měsíc později. Zastupitelstvo schválilo přípravu desetiletého tendru odpadového hospodářství za 13 miliard korun (ČTK, 2015c). Piráti ve svém pozměňovacím návrhu chtěli snížit dobu trvání smlouvy a také umožnit zakázku rozdělit například dle městských částí tak, aby se o svoz odpadu v celé Praze nestarala pouze jedna firma. Tím by se dalo docílit lepší hospodářské soutěže a zamezilo by se tak monopolizaci (Profant, 2015). Tento pozměňovací návrh byl ale koalicí také zamítnut.

Úspěchu dosáhli Piráti v kauze Opencard. Michálek a Profant byli pověřeni primátorkou Krnáčovou k jednání ve věci Opencard. Špatně nastavená smlouva s firmou eMoneyServices měla za následek pokutu od Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. Podle zákona číslo 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, nelze vyhlásit výběrové řízení šité na míru jedné firmě. Vzhledem k tomu, že firma EMS byla jediná, která měla k dispozici zdrojový kód k Opencard, došlo k porušení tohoto zákona. Navíc Praha disponovala pouze omezeným počtem licencí k Opencard, což v praxi znamenalo, že přesáhne-li počet uživatelů Opencard počet licencí, dostane Praha další pokuty. Jako dočasné řešení navrhli Piráti znovuzavedení papírových kuponů. Tento návrh byl schválen a papírové kupóny doplnily karty Opencard. Zároveň byly vypracovány znalecké posudky,

kteře navrhovaly další postup (Michálek, 2015a). Došlo také k auditu, který poukázal na zastaralý koncept a předraženost celého projektu. Na tiskové konferenci pak Piráti zveřejnili i své závěry, ve kterých pojmenovali konkrétní pochybení. Na základě hloubkové analýzy zveřejněné v září 2015 vyzvali Piráti radu města, aby zažalovala bývalého primátora Pavla Béma a jeho radní. Bém a jeho radní totiž tvrdili, že projekt Opencard bude výdělečný, ačkoliv věděli, že se jedná o nereálnou představu (ČTK, 2015d). Ačkoliv si současní radní již v listopadu téhož roku schválili, že do soudního sporu s Běmem půjdou, k žalobě doposud nepřistoupili. Navíc již uplynulo deset let od zavedení Opencard, a tudíž zřejmě i k uplynutí promlčecí lhůty. Piráti momentálně zvažují zažalovat současné radní za jejich laxní přístup (Lederer, 2017). Sám Michálek (2017a) považuje rozkrytí kauzy Opencard za jeden ze svých největších úspěchů za dobu svého působení. A to i přesto, že k žalobě nakonec nedošlo a možná ani nedojde. To se jeví jako palčivý problém, o kterém vědí i sami zastupitelé. Zábranský (2017a) konstatoval, že i když se Pirátům podaří prosadit nějaký návrh, jako v případě žaloby Béma, rada města pak nejedná. Pirátští zastupitelé tuto skutečnost podstoupí kontrolnímu výboru, který konstatuje pochybení, tím ale celá záležitost končí.

Kromě Opencard se věnovali Piráti i nespočtu dalších pochybných kauz. Upozornili na předražené SMS jízdné v pražské MHD, podezřelou smlouvu o pronájmu Škodova paláce, zmapovali dozorčí rady a představenstva společností, ve kterých má Praha majetkovou účast, pokusili se získat informace o platech úředníků či majetková přiznání politiků (Loužek, 2015a). Většina práce pirátských zastupitelů probíhala podobnou formou. Nejprve zažádali o informace, na které měli ze zákona nárok, a následně je zanalyzovali. Co se týče vydávání informací Magistrátem hlavního města Prahy, potýkali se Piráti se stále stejným problémem. Magistrát odmítal opakovaně vydat informace, i když tak porušoval zákon a rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (Michálek, 2015b). Sami Piráti se zveřejňováním informací problémy nemají. V souladu se svým programem zveřejňují majetková přiznání všech svých zastupitelů, ale také příjmy a veřejné účetnictví klubu.

Dalším dlouhodobým tématem Pirátů jsou korupční aféry pražských zastupitelů. Na základě materiálů, poskytnuté anonymním občanem, které usvědčili zastupitele Březinu (ČSSD) z úplatkářské aféry, a zároveň kvůli jeho pravomocnému odsouzení za podvod v Dopravním podniku hlavního města Prahy, jej Piráti požádali o okamžitou rezignaci. Tu však odmítl. Následovaly podněty k projednání v kontrolním výboru i v radě. Ani to však

na Březinovo odvolání nestačilo (Ferjenčík, 2015). Větší úspěch zaznamenali Piráti u Radmily Kleslové, bývalé předsedkyně pražského Hnutí ANO. Zábranský (2015a) pomocí analýzy dozorčích rad a představenstev společností, ve kterých má město podíl, zjistil, že Kleslová pobírala z různých funkcí 360 tisíc korun měsíčně. Po zveřejnění příslušných materiálů vyzvali Piráti zastupitelstvo k projednání jejich příjmů. To návrh přijalo. Než se ale na návrh dostala řada, stačila se rozpadnout celá pražská koalice. Kleslová ale na základě nátlaku ze strany Pirátů postupně opustila funkce v městských radách a nakonec rezignovala i na pozici předsedkyně pražské organizace ANO (Dostál, 2015). Tím však snaha Pirátů neskončila. Podařilo se jim zařadit k projednání návrh proti tzv. politickým trafikám, který byl následně schválen. Rada a výbor pro legislativu tak dostaly za úkol vypracovat pravidla pro obsazování dozorčích rad. Ani půl roku po určeném termínu vypracování však ze strany rady nedošlo k žádné aktivitě (Zábranský, 2016a). Kromě Březiny a Klesové se Piráti věnovali také zastupiteli za ČSSD, Janu Slezákovi, který působil jako předseda výboru pro územní rozvoj a územní plán. Pirátům se nelíbila jeho minulost, kdy v době Sametové revoluce velel pluku SNB, který rozháněl občany. Zároveň navrhoval podezřelé změny územního plánu, které byly netransparentní, a také prosadil plošnou změnu územního plánu bez toho, aby diskutoval s občany či zástupci městských částí. Na základě návrhu Ferjenčíka pak byl z funkce v listopadu 2015 předsedy výboru odvolán (ČTK, 2015e). Piráti také kritizovali přeběhlictví zastupitelkyně Krobové Hášové. Krobová Hášová změnila během svého působení v pražském zastupitelstvu politickou orientaci a přestoupila z TOP 09 do ČSSD. To jí mělo zaručit setrvání v dozorčí radě Pražské energetiky. Piráti si v této souvislosti prostřednictvím kontrolního výboru vyžádali informace o příjmech Krobové Hášové v dozorčí radě. Ty nakonec také získali a upozornili tak na příjmy ve výši 1,2 milionů korun ročně. I přesto byla Krobová Hášová znovu jmenována na post v dozorčí radě. Proti tomu se ohradil Michálek a požádal primátorku Krnáčovou, aby účinnost rozhodnutí pozastavila a aby byly prošetřeny příjmy Krobové Hášové. Jako obvykle byl ale návrh ze strany opozice koalicí zamítnut (Sassmannová, 2017). Michálek zašel ještě dál, v červnu 2017 si koupil jednu akcii Pražské energetiky, což mu zajistilo možnost účastnit se valné hromady společnosti. Na valné hromadě pak po ostatních akcionářích požadoval, aby Krobová Hášová nebyla jmenována do dozorčí rady. Ani zde však Michálek neuspěl (Prokeš, 2017).

V lednu 2016 požádal Michálek v rámci prošetřování kauzy Bém o kopii majetkového přiznání exprimátora a náměstka Hulínského. Magistrát hlavního města Prahy však

majetková přiznání Michálkovi nevydal s odůvodněním, že je ztratil. Michálek proto podal návrh na změnu etického kodexu zastupitelstva, ve kterém žádal o digitalizaci majetkových přiznání zastupitelů a o případné zveřejnění na webu (v případě, že zastupitel dá souhlas). Tím by se zamezilo opakování stejné situace. Zastupitelstvo návrh schválilo. Jednalo se tak vůbec o první Michálkův návrh, který prošel (Ferjenčík, 2016a). Michálek ale pokračoval ještě dál a požádal o zveřejňování majetkových přiznání zastupitelů na webu.

Dlouhodobě Michálek bojoval také proti zpoplatnění stavebních norem. Normalizační úřad a ministerstvo průmyslu a obchodu nelegálně zpoplatňovaly stavební normy, které měly být dle v té době platného zákona zdarma. Michálek proto žaloval Český úřad pro technickou normalizaci. Nejvyšší správní soud jeho žalobě vyhověl a nařídil poskytovat stavební normy zdarma (Pokorný, 2015). Ani přes rozhodnutí soudu k poskytnutí stavebních norem zdarma nedošlo. Michálek proto požádal o soudní exekuci a bylo mu vyhověno. Úřad pro technickou normalizaci dostal pokutu ve výši sto tisíc korun. Ani poté však nezačal své povinnosti plnit. Následovala proto pokuta druhá a třetí (Zábranský, 2016b). V dubnu 2016 pak Poslanecká sněmovna schválila novelu zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů a všechny stavební normy tak byly opět zpoplatněny (Vojíková, 2016).

Zásluhou Zábranského byla do protikorupční strategie schválené v únoru 2017 přidána některá konkrétní opatření. Jedná se například o audity nájemních vztahů. Na základě analýzy Institutu plánování a rozvoje se zjistilo, že mnoho budov patřících městu je pronajímáno daleko pod cenou a město zbytečně trátí (Zábranský, 2015b). Tímto opatřením by se tomu mělo do budoucna zabránit. Dále se podařilo prosadit zavedení smluvních vzorů, zveřejňování informací o menších zakázkách, zveřejňování podkladů ke změnám územního plánu, zveřejňování faktur města a nájemních smluv, žádostí o dotace a dodavatelů zakázek, kteří jsou z dotací placeni. Zároveň by mělo dojít k propojení projektu Otevřených dat s registrem smluv (Loužek, 2017). Otevřená data jsou databází tzv. surových dat, která jsou veřejně dostupná na jednom místě. Jedná se například o jízdní řády, dopravní informace či informace o hospodaření města. Občané tak mohou nejen do dat nahlížet, ale také vytvářet nástroje, které s nimi budou nadále pracovat. Výsledkem je volná soutěž, ve které mohou jednotlivci vytvářet aplikace, vizualizace apod. O spuštění projektu Opendata v říjnu 2015 se zasloužili Piráti tím, že jej pro Prahu připravili a

prosadili v komisi ICT, ve které mají dva své zástupce. Jinak ale projekt otevřených dat slíbila již rada města ve svém programovém prohlášení (Loužek, 2015b).

8.3.2. Plnění programu

Z kapitoly o působení Pirátů v zastupitelstvu je patrné, že prosazování pirátských programových bodů se stalo velmi složitým. Začneme-li u speciálního programu pro Magistrát hlavního města Prahy, který se drobně odlišoval od obecného programu pro volby do zastupitelstev, zjistíme, že ne všechny sliby se podařilo dodržet. V otázce transparentního hospodaření se podařilo Pirátům odhalit nesrovnalosti s pronajímáním budov, ať už se jednalo o Škodův palác, kdy jeho pronájem byl ve finále dražší, než odkup celé budovy, či podezřele levné nájmy městem vlastněných kanceláří pro KSČM. Zatímco v otázce Škodova paláce nedošlo k žádné změně i přes apely na prošetření, komunisté v otázce pronájmu kanceláří přistoupili na placení vyššího nájmu. Stejným nezdarem skončilo upozornění na sociální byty v bytovém fondu města, které jsou obývané soudci a státními zástupci, kteří mají k sociálnímu znevýhodnění daleko. Ani v tomto případě nedošlo k žádnému posunu. Do budoucna se ale díky schválené protikorupční strategii počítá se zlepšením. Díky Pirátům budou prováděny audity nájemních smluv a samotné smlouvy budou zveřejňovány na internetu. Piráti taktéž upozorňovali na nevýhodné smlouvy, například na smlouvu na provoz SMS jízdenek, kdy marže z každé jízdenky pro provozovatele služby činí 24 %. I přes medializaci se však s touto kauzou nepodařilo nic udělat. Dále se Pirátům nepodařilo přesvědčit zastupitelstvo, aby odhlasovalo změnu bankovních účtů na transparentní. A to jak u města, tak u městských firem. Dozorčí rady jsou stále obsazovány politickými představiteli, namísto toho, aby v nich usedali kvalifikovaní odborníci. Jediný úspěch v tomto směru Piráti zaznamenali u Radmily Kleslové, která opustila místa v městských firmách.

V programovém bodu rozhodování s účastí občanů uspěli Piráti pouze napůl. Ferjenčík, člen výboru pro územní rozvoj a územní plán, zažádal o návrh nového metropolitního plánu, který mu však nebyl vydán. S pomocí radní pro územní rozvoj se však nakonec Piráti k územnímu plánu dostali a rozhodli se ho zveřejnit na internetu. Nyní má tak k metropolitnímu plánu přístup každý občan. Navíc Ferjenčík zpracoval analýzu nejzávažnějších nedostatků v pořizování změn územního plánu, kterou taktéž zveřejnil (Ferjenčík, 2016b). Druhá část tohoto programového bodu volala po zprovoznění participativního rozpočtování. Piráti koalici vybídli k zavedení participativního

rozpočtování, je ale nepravděpodobné, že Praha v nejbližší době participativní rozpočtování přijme, neboť dle vládnoucí strany ANO 2011 se jedná o metodu založenou na socialistických ideách (Velimov a Malý, 2016, s. 234). S participativním rozpočtováním tak Piráti v Praze, na rozdíl od Brna, neuspěli.

Třetí programový bod se týkal projektu Opencard. Situace kolem Opencard byla nastíněna v předchozí kapitole. Ačkoliv se Pirátům podařilo za pomoci zavedení papírových kupónů udržet Opencard v provozuschopnosti i v okamžiku, kdy nastal problém s počtem dostupných licencí, projekt Opencard byl nakonec nahrazen projektem novým. Nenaplnila se tak pirátská představa odkupu zdrojového kódu a používání karty pod svobodnou licencí. Namísto toho vzniknul projekt Lítačka, na kterém se Piráti nijak nepodíleli. Ačkoliv se podařilo zbavit závislosti na společnosti EMS ve smyslu vydávání čipových karet, nahrávání kupónů stále spadá pod režii EMS. Zároveň se opět nepodařilo systém vyvíjet na základě otevřeného kódu, tzv. open source. Piráti tak zaznamenali v tomto smyslu pouze dílčí úspěch (Ferjenčík, 2016c). Profant označil Lítačku pouze jako dočasné řešení a sám pak představil nový koncept způsobu odbavování v MHD, a to prostřednictvím platebních karet. Zároveň doporučil vypovědět smlouvu společnosti Globdata, která zajišťuje dopravní odbavování prostřednictvím mobilního telefonu. Tato výhradní smlouva totiž neumožňuje prosadit jakékoliv změny (Vařeková, 2016).

Programový bod s názvem svobodomyšlná Praha se Pirátům naplnit nedaří. Revize protialkoholní vyhlášky byla odložena s tím, že se údajně chystá novelizace. Od té doby v této záležitosti ze strany Pirátů nebyly podniknuty žádné kroky (Redmine.pirati.cz, 2017). Neúspěch zaznamenali Piráti u pouličního umění, tzv. buskingu. Výbor pro kulturu vzal na vědomí návrh vyhlášky, která reguluje pouliční umění. I přes protesty pirátských zastupitelů tak byla omezena doba, kdy je možné realizovat pouliční produkci, došlo k zákazu zesilovačů, některých hudebních nástrojů a nově byl vydán také zákaz umělecké produkce v konkrétních ulicích (Nová, 2015).

Stejný neúspěch zaznamenali Piráti u programového bodu doprava pro všechny. Snahy zavést MHD zdarma či prosadit stavbu metra D jsou velkorysé, ale momentálně zřejmě neuskutečnitelné. Reálněji již vypadá požadavek na bezplatné připojení WiFi ve vozech MHD. V červnu 2017 v rámci upravené smlouvy s reklamní společností JCDecaux, odhlasované pražskou radou, začaly některé zastávky MHD v Praze poskytovat bezplatné

připojení k internetu (ČTK, 2016e). V rámci koncepce SmartPrague se pak objevily také takzvané chytré lavičky, které rovněž poskytují internetové připojení zdarma, navíc ale také disponují USB zásuvkami (Pihová, 2017). Ačkoliv by se mohlo zdát, že Piráti takovéto změny vítají, opak je pravdou. Utrácení peněz za moderní high-tech zařízení místo použití finančních prostředků na užitečné věci Piráti kritizují. Místo chytrých laviček a USB v tramvajích by raději uvítali mobilní signál v metru, modernější webové stránky města či elektronické předávání dokumentů tak, aby nemuseli občané úřady fyzicky navštěvovat (Michálek, 2017b). Obecně platí, že pirátští zastupitelé nepodporují prosazování moderních technologií za každou cenu, ale jde jim o jejich rozumné využívání. I proto například Piráti prosazovali výše zmíněné znovuzavedení papírových kupónů na MHD, ačkoliv by se mohlo zdát, že jednájí zcela v rozporu se svojí ideologií. Nicméně musíme konstatovat, že co se týče tohoto programového bodu, příliš úspěchu nezaznamenali.

Nyní se již můžeme věnovat plnění programu všeobecného. Nebudeme probírat program bod po bodu a konstatovat, že v tom, či onom směru Piráti nezaznamenali větších úspěchů, ale zaměříme se pouze na to, co se Pirátům povedlo. Pražští pirátští zastupitelé se snaží aktivně komunikovat s občany a dávat jim k dispozici co nejvíce potřebných informací. O svém hlasování v zastupitelstvu předem informují na internetu, transparentně vykazují úkoly, na kterých pracují a dávají tak možnost vyjádřit se k jednotlivým tématům. Zároveň pořádají jednou měsíčně schůzi pražského sdružení Pirátů a jednou týdně tzv. pirátské úterý věnující se jejich práci v zastupitelstvu. Tyto schůze může kdokoliv navštívit a agitovat za případnou změnu rozhodnutí (Zábranský, 2017a). Michálek (2017a) nicméně konstatoval, že ne všem podnětům ze strany občanů se lze naplno věnovat. Některé kauzy, na které jsou občany upozorněni, jsou natolik rozsáhlé, že se jim vzhledem ke svým časovým možnostem zastupitelé nedokážou věnovat do patřičné hloubky.

Hlavní město Praha je v mnoha oblastech velmi netransparentní a pirátští zastupitelé zaznamenali jen dílčí úspěchy (viz výše). Sami však hospodaří transparentně, disponují transparentními bankovními účty, vykazují odměny zastupitelů, zveřejňují schůze s lobbisty a jdou daleko nad rámec zákonem povinně zveřejňovaných informací. Michálkovi (2017a) se podařilo přesvědčit i primátorku města Krnáčovou, aby své kontakty s lobbisty zveřejňovala. Učinil tak prostřednictvím televizní diskuse, ve které k tomuto kroku primátorku vyzval. To je typické pro práci pirátských zastupitelů. Drtivá

většina návrhů usnesení z řad Pirátů je totiž okamžitě zamítnuta, Piráti tak musí hledat jiné cesty, než je prohlasování usnesení na zastupitelstvu. Svou práci opírají o medializování kauz, zjišťování informací a jejich následné zveřejňování, interpelace rady a podobně. Nelze však říci, že se Piráti na pražském Magistrátu orientují pouze na medializování podezřelých kauz a poukazování na chyby ostatních. Každý tisk, který má být na zastupitelstvu projednáván, pročítají, připravují si předem stanoviska a v případě nesouhlasu připravují i protinávrh. Zároveň ale nekritizují všechny tisky, které pocházejí z řad koalice, naopak se nebojí podpořit rozumné návrhy.

9. Závěr

Česká pirátská strana za dobu své osmileté existence prošla významnou transformací, rozšířila několikanásobně počet členů, vypracovala si dlouhodobý program, podstatně se profesionalizovala a získala statut politické strany, se kterou se musí ve volbách počítat. První dílčí úspěchy Piráti zaznamenali již ve volbách do zastupitelstev obcí v roce 2010, za největší dosavadní úspěch ale můžeme považovat komunální volby následující, z roku 2014. Piráti do nich šli s obsáhlým programem, rozšířeným v konkrétních obcích o lokální témata. V souladu s pirátskou ideologií se zaměřili na transparentnost úřadů, snadnější občanskou participaci či zavedení svobodných formátů. To je ale jen zlomek programu, který obsahuje i prvky sociální politiky, ochrany životního prostředí, či rozvoje kultury. Možná i díky propracovanosti jednotlivých témat se Pirátům ve volbách podařilo uspět. Do zastupitelstev obcí bylo zvoleno pětatřicet pirátských kandidátů. A nešlo o obce bezvýznamné. Pirátské zastupitelé se představili ve zvolených sborech v hlavním městě Praze a jeho městských částech, v Brně, Ústí nad Labem, Přerově, Táboře, Písku či Mariánských Lázních. V posledním jmenovaném městě volby Česká pirátská strana s přehledem vyhrála a získala tak historicky prvního starostu.

Spolu s úspěchem České pirátské strany ve volbách se naskytla příležitost podívat se na pirátskou politiku zblízka. Zatímco do roku 2014 mohli Piráti pouze slibovat, od úspěchu ve volbách se již mohli začít plně realizovat. Ne však každá politická strana své předvolební sliby plní. Proto bylo potřeba zaměřit se na působení pirátských zastupitelů v jednotlivých městech, na jejich proklamace a následné plnění. Zároveň se naskytla příležitost porovnat působení České pirátské strany ve vítězné koalici a v opozici. Než jsme ale přistoupili k tomuto kroku, zaměřili jsme se na otázku, jak vůbec koalice ve městech s pirátskými zastupiteli vznikly.

Použili jsme typologii koalic v komunální politice rozpracovanou Stanislavem Balíkem a také jsme představili americkou a evropskou tradici způsobu vytváření koalic. Pokusili jsme se tyto dvě teorie aplikovat na dvě vybraná města, Mariánské Lázně a Prahu. V Mariánských Lázních měla Česká pirátská strana vzhledem k vítězství ve volbách jednodušší pozici. Chovala se racionálně, vybrala si své koaliční partnery, s kterými uzavřela koaliční smlouvu a do dnešního dne s nimi spolupracuje. Typ vzniklé koalice můžeme definovat jako nadměrnou ideově propojenou a jednání strany v souladu

s evropskou tradicí policy seeking i americkou tradicí office seeking. Pražští Piráti jednali oproti těm mariánskolázeňským „iracionálně“. Ačkoliv jim bylo nabízeno místo v koalici, dokonce spolu s místy v radě města, Piráti odmítli a rozhodli se stát tzv. konstruktivní opozicí. To je zcela v rozporu s americkou tradicí, která jako cíl každé politické strany vidí účast na vládě. Důvodem odmítnuté spolupráce ze strany Pirátů byla přítomnost konkrétních politických stran v koalici. Po rozpadu pražské koalice v roce 2015 ale Piráti intenzivně vyjednávali koalici novou. Nemůžeme tedy tvrdit, že neměli zájem podílet se na vládě, ačkoliv to tak zpočátku vypadalo. Jedná se tedy o případ zvláštní, nikoliv ale v rozporu s oběma tradicemi. Jednání pražských Pirátů můžeme označit v souladu s evropskou tradicí policy seeking. Piráti odmítnutou spoluprací dali najevo, že nechtějí mít nic společného se starými elitami, spojovanými s korupcí a dalšími aférami a raději zůstali v opozici. Koalici bez Pirátů pak můžeme dle Balíkovy typologie označit za minimální vítěznou, ideově nepropojenou.

Analýzou volebního programu a zveřejněných jednání zastupitelstev jsme se pokusili objasnit, zda mariánskolázeňští Piráti plní své volební sliby. Důkazem plnění volebních slibů je již samotný fakt, že jsme měli možnost dohledat jednání zastupitelstev na internetu, včetně všech potřebných dokumentů a kamerového záznamu. Kromě samotné transparentnosti však zastupitelé podnikli mnoho dalších kroků k naplnění svých předvolebních slibů. Největší pozornost je věnována lokálním tématům, tedy těm, které si do obecného pirátského programu přidali sami Piráti z Mariánských Lázní. Ačkoliv nejsou tato témata (nemocnice, strategický plán města, image městské policie) ještě zcela dořešena, můžeme potvrdit, že zastupitelstvo intenzivně pracuje na jejich finalizaci. Na druhou stranu, témata z obecného volebního programu jsou řešena jen pozvolna. Můžeme ale konstatovat, že Piráti v Mariánských Lázních nejednají v rozporu se svým programem. Tedy až na dvě výjimky. Ačkoliv se Piráti staví proti nadměrnému sledování občanů, schválili nový kamerový systém. Též se jim nedaří udržet vyrovnaný rozpočet města.

Pražští Piráti jsou na tom s plněním volebního programu podstatně hůře. Jejich působení v opozici jim totiž nedává příliš prostoru prosadit se. Zejména v případě, kdy koalice automaticky odmítá všechny návrhy ze strany opozice, bez ohledu na jejich smysluplnost. Za celou dobu působení na pražském Magistrátu se Pirátům podařilo prosadit pouhé čtyři návrhy. To ale neznamená, že se pražští Piráti nedočkali žádného úspěchu. Svoji politiku musí pouze prosazovat jinak, než přes jednání zastupitelstva. Stejně jako v Mariánských

Lázních je větší důraz kladen na lokální úpravu volebního programu, nežli na obecný pirátský program. Pražským Pirátům se podařilo rozkrýt politické trafiky, zveřejnit územní plán města a částečně vyřešit problém Opencard. Na druhou stranu se jim nepodařilo prosadit transparentní účty, participativní rozpočet, svobodnou kulturní produkci či bezplatné MHD. S plněním obecného programu jsou na tom ještě hůře. Za významný úspěch můžeme považovat snad jen prosazení opensource programů na radnici. Pražští Piráti sice sami aktivně komunikují s občany, hospodaří transparentně a mediálními výstupy přibližují politiku občanům, ostatní politické strany pražského Magistrátu však v souladu s pirátskou politikou nejednají.

Rozdíly v plnění programu v Mariánských Lázních a v Praze jsou dány zejména pozicí pirátských stran v zastupitelstvu. V Mariánských Lázních se většina pirátského programu prosazuje přes schválená usnesení zastupitelstva či rady. Usnesení jsou schvalována téměř jednomyslně, pro návrhy hlasují i opoziční politické strany. Projednávány jsou i návrhy usnesení z řad opozice.

Oproti tomu pražští Piráti jsou součástí opozice. Nemají své zastoupení v radě města. Pouze působí ve výborech. Jejich návrhy usnesení jsou automaticky zamítány. Pražští pirátští zastupitelé proto využívají všech jiných možných cest, jak prosazovat svůj politický program. Doptávají se na informace, které byly do té doby neveřejné a ty následně zveřejňují. Pravidelně interpelují členy koalice. Působením ve výborech kontrolují činnost zastupitelstva. Předkládají návrhy, které jsou sice zamítány, ale časem jsou některé z nich členy koalice přijaty za vlastní. Upozorňují na podezřelé kauzy a rozkrývají korupční aféry. Pravidelně informují o své práci. Ačkoliv mají pražští Piráti oproti těm mariánskolázeňským podstatně těžší situaci, vedou si vzhledem ke svému prvnímu zvolení do zastupitelstva dobře. Z opozičních stran je můžeme označit za nejaktivnější, s nejvyšším nasazením a s touhou vyčistit pražskou politickou scénu od korupce a starých elit. Zda Pirátům jejich usilovná práce pomůže k lepším výsledkům v následujícím volebním období, se dozvíme již v roce 2018.

Zdroje

Legislativní dokumenty:

1. Obecně závazná vyhláška č. 55/2000 Sb. hl. m. Prahy, kterou se vydává Statut hlavního města Prahy
2. Zákon č. 62/2003 Sb., o volbách do Evropského parlamentu a o změně některých zákonů
3. Zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím
4. Zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení)
5. Zákon č. 130/2000 Sb., o volbách do zastupitelstev krajů a o změně některých zákonů
6. Zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze
7. Zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách
8. Zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů
9. Zákon č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí

Literatura a další zdroje:

1. BALÍK, Stanislav, 2005. Modely exekutivních koalic na komunální úrovni. In: DANČÁK, Břetislav, FIALA, Petr a HLOUŠEK, Vít. (eds.). *Evropeizace. Nové téma politologického výzkumu*. Brno: MPÚ MU.
2. BALÍK, Stanislav, 2006. *Radniční koalice po komunálních volbách 2006*. [online]. [cit. 2017-06-16]. Dostupné z: <http://www.cepsr.com/clanek.php?ID=327>
3. BALÍK, Stanislav, 2009. *Komunální politika: obce, aktéři a cíle místní politiky*. Praha: Grada, Politologie (Grada). ISBN 978-80-247-2908-4.

4. BARTOŇ, Lukáš, 2014. Re: RV 17/2014 Obecný program pro komunální volby. In: *Fórum Pirátské strany*. [online]. 20. 04. [cit. 2017-04-06]. Dostupné z: <https://forum.pirati.cz/republikovy-vybor-f248/rv-17-2014-obecny-program-pro-komunalni-volby-t22852.html#p306908>
5. BARTOŠ, Ivan, 2015. Tři ústavní soudci podpořili návrh na zrušení volební klauzule v eurovolbách, většina byla bohužel proti. In: *Pirátská strana*. [online]. 02. 06. [cit. 2017-06-20]. Dostupné z: <https://www.pirati.cz/tiskove-zpravy/tri-ustavni-soudci-podporili-navrh-na-zruseni-volebni-klauzule-v-eurovolbach-vetsina-byla-bohuzel-proti>
6. BEŽÁKOVÁ, Jana, 2014a. Piráti ovládli Mariánské Lázně. In: *Chebský deník*. [online]. 12. 10. [cit. 2017-04-09]. Dostupné z: http://chebsky.denik.cz/zpravy_region/pirati-ovladli-marianske-lazne-20141012.html
7. BEŽÁKOVÁ, Jana, 2014b. Piráti v Mariánkách poskládali koalici. In: *Chebský deník*. [online]. 27. 10. [cit. 2017-04-09]. Dostupné z: http://chebsky.denik.cz/zpravy_region/pirati-v-mariankach-poskladali-koalici-20141027.html
8. BEŽÁKOVÁ, Jana, 2016. Unikátní trolejbusy budou brázdit silnice dál. In: *Chebský deník*. [online]. 29. 03. [cit. 2017-07-06]. Dostupné z: http://chebsky.denik.cz/zpravy_region/unikatni-trolejbusy-budou-brazdit-silnice-da-20160329.html
9. BEŽÁKOVÁ, Jana, 2017. Radnice chce elektromobily. In: *Chebský deník*. [online]. 05. 05. [cit. 2017-06-15]. Dostupné z: http://chebsky.denik.cz/zpravy_region/radnice-chce-elektromobily-20170505.html
10. BROŽOVÁ, Karolína, 2017. Zelení a piráti cílí na mladé, ale jdou samostatně. In: *Novinky.cz* [online]. 17. 03. [cit. 2017-06-22]. Dostupné z: <https://www.novinky.cz/domaci/432367-zeleni-a-pirati-cili-na-mlade-ale-jdou-samostatne.html>

11. BÝMA, Miroslav, 2012. Orgány obce. In: *Moderní obec*. [online]. 01. 02. [cit. 2017-06-07]. Dostupné z: <http://moderniobec.cz/organy-obce/>
12. CABADA, Ladislav, 2006. *Koalice a koaliční vztahy České republiky v evropském kontextu*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk. ISBN 80-7380-004-7.
13. COLLENTINE, Josef Ohlsson, 2014. [LIVE] EUROPEAN PARLIAMENT ELECTION RESULTS. In: *Pirate Times*. [online]. 04. 03. [cit. 2017-06-20]. Dostupné z: <http://piratetimes.net/live-european-parliament-election-results/>
14. ČÍŽEK, Jakub, 2009. Česká pirátská strana je oficiální. In: *Živě.cz* [online]. 22. 06. [cit. 2017-06-20]. Dostupné z: <http://www.zive.cz/Bleskovky/Ceska-piratska-strana-je-oficialni/sc-4-a-147547/default.aspx>
15. ČMEJREK, Jaroslav, 2008. *Obce a regiony*. Praha: Alfa nakladatelství. ISBN 978-80-87197-00-4.
16. ČMELÍK, Martin, 2009. Představení volebního programu České pirátské strany. In: *Security-Portal.cz* [online]. 07. 08. [cit. 2017-06-20]. Dostupné z: <http://www.security-portal.cz/clanky/p%C5%99edstaven%C3%AD-volebn%C3%ADho-programu-%C4%8Desk%C3%A9-pir%C3%A1tsk%C3%A9-strany>
17. ČSÚ, 2010a. Volby do zastupitelstev obcí v roce 2010. In: *Volby.cz* [online]. [cit. 2017-06-09]. Dostupné z: <https://volby.cz/pls/kv2010/kv?xjazyk=CZ&xid=1>
18. ČSÚ, 2010b. Volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky konané ve dnech 28.05. – 29.05.2010. In: *Volby.cz* [online]. [cit. 2017-06-20]. Dostupné z: <https://volby.cz/pls/ps2010/ps2?xjazyk=CZ>
19. ČSÚ, 2010c. Volby do Senátu Parlamentu ČR konané dne 15.10. – 16.10.2010. In: *Volby.cz* [online]. [cit. 2017-06-20]. Dostupné z: <https://volby.cz/pls/senat/se?xjazyk=CZ&xdatum=20101015>

20. ČSÚ, 2012a. Volby do zastupitelstev krajů konané dne 12.10. – 13.10.2012. In: *Volby.cz* [online]. [cit. 2017-06-20]. Dostupné z: <https://www.volby.cz/pls/kz2012/kz?xjazyk=CZ&xdatum=20121012>
21. ČSÚ, 2012b. Volby do Senátu Parlamentu ČR konané dne 12.10. – 13.10.2012. In: *Volby.cz* [online]. [cit. 2017-06-20]. Dostupné z: <https://volby.cz/pls/senat/se?xjazyk=CZ&xdatum=20121012>
22. ČSÚ, 2014a. Volby do zastupitelstev obcí v roce 2014. In: *Volby.cz* [online]. [cit. 2017-06-09]. Dostupné z: <https://www.volby.cz/pls/kv2014/kv?xjazyk=CZ&xid=1>
23. ČSÚ, 2014b. Volby do Senátu Parlamentu ČR konané dne 10.10. – 11.10.2014. In: *Volby.cz* [online]. [cit. 2017-06-09]. Dostupné z: <https://www.volby.cz/pls/senat/se?xjazyk=CZ&xdatum=20141010>
24. ČSÚ, 2015a. *Volby do zastupitelstev obcí v roce 2014. Díl I.* [online]. [cit. 2017-03-27]. Dostupné z: <https://www.czso.cz/documents/10180/30661371/22003415.pdf/3caa8480-3530-4516-8ebc-6a25b99d7aa1?version=1.0>
25. ČSÚ, 2015b. *Volby do zastupitelstev obcí v roce 2014. Díl II.* [online]. [cit. 2017-04-07]. Dostupné z: https://www.czso.cz/documents/10180/30509200/22003515_2.pdf/9d150509-bf71-4b16-ab4b-58ed9952d57c?version=1.1
26. ČSÚ, 2016a. Volby do zastupitelstev krajů konané dne 7.10. – 8.10.2016. In: *Volby.cz* [online]. [cit. 2017-06-20]. Dostupné z: <https://volby.cz/pls/kz2016/kz?xjazyk=CZ&xdatum=20161007>
27. ČSÚ, 2016b. Volby do Senátu Parlamentu ČR konané dne 7.10. – 8.10.2016. In: *Volby.cz* [online]. [cit. 2017-06-20]. Dostupné z: <https://volby.cz/pls/senat/se?xjazyk=CZ&xdatum=20161007>

28. ČTK, 2014a. Písek má starostku, vládnout bude s dalšími pěti stranami. In: *iDNES.cz* [online]. 09. 11. [cit. 2017-04-07]. Dostupné z: http://budejovice.idnes.cz/starostkou-pisku-se-stala-eva-vanzurova-ze-sdruzeni-jihocesi-2012-pxj-/budejovice-zpravy.aspx?c=A141109_171628_budejovice-zpravy_eb
29. ČTK, 2014b. Překvapení v Mariánských Lázních: volby tam vyhráli Piráti. In: *E15.cz* [online] 11. 10. [cit. 2017-06-06]. Dostupné z: http://zpravy.e15.cz/domaci/politika/prekvapeni-v-marianskych-laznich-volby-tam-vyhrali-pirati-1127239#utm_medium=selfpromo&utm_source=e15&utm_campaign=copylink
30. ČTK, 2014c. Vedení Prahy je kompletní, chybí jen náměstek Trojkoalice. In: *Zprávy – Aktuálně.cz* [online]. 10. 11. [cit. 2017-06-17]. Dostupné z: <https://zpravy.aktualne.cz/domaci/vedeni-prahy-je-kompletni-chybi-jen-namestek-trojkoalice/r~44ed0da668d011e49e4b0025900fea04/>
31. ČTK, 2015a. Mariánské Lázně mají nového starostu. Frantu nahradil další Pirát Třešňák. In: *Lidovky.cz* [online]. 26. 05. [cit. 2017-06-09]. Dostupné z: http://www.lidovky.cz/marianske-lazne-maji-noveho-starostu-frantu-nahradil-dalsi-pirat-tresnak-1rc-/zpravy-domov.aspx?c=A150526_175823_ln_domov_ELE
32. ČTK, 2015b. Zastupitelé zvolili do čela kontrolního výboru Janderovou z ODS. In: *Pražský deník*. [online]. 27. 02. [cit. 2017-06-18]. Dostupné z: http://prazsky.denik.cz/zpravy_region/zastupitele-zvolili-do-cela-kontrolniho-vyboru-janderovou-z-ods-20150327.html
33. ČTK, 2015c. Pražská koalice odhlasovala přípravu desetiletého tendru na svoz odpadu. In: *iDNES.cz* [online]. 22. 01. [cit. 2017-06-18]. Dostupné z: http://praha.idnes.cz/schvalena-priprava-tendru-na-svoz-odpadu-fpu-/praha-zpravy.aspx?c=A150122_173644_praha-zpravy_misl

34. ČTK, 2015d. Piráti z pražského zastupitelstva vyzvali radu, aby žalovala Béma a jeho radní kvůli Opencard. In: *iDNES.cz* [online]. 29. 11. [cit. 2017-06-18]. Dostupné z: http://praha.idnes.cz/pirati-z-prazskeho-zastupitelstva-vyzvali-radu-aby-zalovala-bema-a-jeho-radni-kvuli-opencard-id9-/metro.aspx?c=A150929_115920_co-se-deje_jsk
35. ČTK, 2015e. Návrh pirátů prošel. V čele výboru pro územní rozvoj města skončil Slezák z ČSSD. In: *iDNES.cz* [online]. 26. 11. [cit. 2017-06-19]. Dostupné z: http://praha.idnes.cz/navrh-piratu-prosel-v-cele-vyboru-pro-uzemni-rozvoj-mesta-skoncil-slezak-z-cssd-gdw-/metro.aspx?c=A151126_205712_co-se-deje_jsk
36. ČTK, 2016a. Bartoš se po dvou letech vrací do vedení Pirátů, volbu vyhrál už v prvním kole. In: *Zprávy – Aktuálně.cz* [online]. 02. 04. [cit. 2017-04-06]. Dostupné z: <https://zpravy.aktualne.cz/domaci/politika/predsedou-ceske-piratske-strany-se-stal-opet-ivan-bartos/r~5b8b0a1cf8d111e58fae002590604f2e/>
37. ČTK, 2016b. Mariánské Lázně už mají lékařskou pohotovost – nemocnice rozšířila také ambulanci. In: *Česká televize*. [online]. 02. 03. [cit. 2017-06-15]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/regiony/1712614-marianske-lazne-uz-maji-lekarskou-pohotovost-nemocnice-rozsirila-take-ambulanci>
38. ČTK, 2016c. Jednání o pražské koalici v čele s TOP 09 opustili nezávislí kolem Hudečka. In: *Novinky.cz* [online]. 13. 01. [cit. 2017-06-17]. Dostupné z: <https://www.novinky.cz/domaci/391679-jednani-o-prazske-koalici-v-cele-s-top-09-opustili-nezavisli-kolem-hudecka.html>
39. ČTK, 2016d. Praha má novou koalici. Smlouvu podepsalo ANO, ČSSD a Trojkoalice. In: *Lidovky.cz* [online]. 28. 04. [cit. 2017-06-17]. Dostupné z: http://www.lidovky.cz/praha-ma-novou-koalici-podepsalo-ji-ano-cssd-a-trojkoalice-pmu-/zpravy-domov.aspx?c=A160428_091957_in_domov_ELE
40. ČTK, 2016e. Praha upraví smlouvu s JCDecaux kvůli wi-fi. In: *MediaGuru*. [online]. 16. 08. [cit. 2017-06-19]. Dostupné z: <https://www.mediaguru.cz/aktuality/praha-upravi-smlouvu-s-jcdecaux-kvuli-wi-fi/>

41. ČTK, 2017a. Senátor Láska už není zelený, nesouhlasí se současným vedením strany. In: *iDNES.cz* [online]. 21. 04. [cit. 2017-06-22]. Dostupné z: http://zpravy.idnes.cz/senator-vaclav-laska-strana-zelenych-odchod-fzn-domaci.aspx?c=A170421_105440_domaci_jkk
42. ČTK, 2017b. Piráti odvolali svého místopředsedu Vašíčka. Vadilo jim jeho vystupování v médiích i postoj k NATO. In: *Zprávy – Aktuálně.cz* [online]. 04. 04. [cit. 2017-06-22]. Dostupné z: <https://zpravy.aktualne.cz/domaci/pirati-odvolali-sveho-mistopredsedu-vasicka-vadilo-jim-jeho/r~979d304818fb11e782e8002590604f2e/>
43. ČTK, 2017c. Piráti chtějí ve volbách podle Bartoše získat deset procent hlasů. In: *Česká televize*. [online]. 18. 03. [cit. 2017-06-22]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/domaci/2060414-pirati-chteji-ve-volbach-podle-bartose-ziskat-deset-procent-hlasu>
44. ČT24, 2014. První starosta z Pirátů: Chceme Mariánské Lázně omladit. In: *Česká televize*. [online]. 12. 11. [cit. 2017-04-09]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/regiony/1009648-prvni-starosta-z-piratu-chceme-marianske-lazne-omladit>
45. DOLANSKÁ, Jitka, 2017. V lázeňské MHD už cestující jezdí s Mariánkou, slevy dostane víc lidí. In: *iDnes.cz* [online]. 03. 05. [cit. 2017-07-06]. Dostupné z: http://vary.idnes.cz/marianka-cestovani-doprava-marianske-lazne-cipova-karta-bezhotovostni-platba-1hb-/vary-zpravy.aspx?c=A170503_2322845_vary-zpravy_ba
46. DOSTÁL, Vratislav, 2014. Piráty do eurovoleb povede Bartoš. Cílem je získat přes 120 tisíc hlasů, říká. In: *Deník Referendum*. [online]. 10. 02. [cit. 2017-06-18]. Dostupné z: <http://denikreferendum.cz/clanek/17401-piraty-do-eurovoleb-povede-bartos-cilem-je-ziskat-pres-120-tisic-hlasu-rika>
47. DOSTÁL, Vratislav, 2015. Kleslová ztrácí další pozici, složí post předsedkyně ANO v Praze. In: *Deník Referendum*. [online]. 27. 10. [cit. 2017-06-18]. Dostupné z: <http://denikreferendum.cz/clanek/21543-kleslova-ztraci-dalsi-pozici-rezignuje-na-post-predsedkyne-ano-v-praze>

48. DUVERGER, Maurice, 1954. *Political parties*. 1. vyd. London: Methuen & Co.
49. DVTV, 2014. Piráti ovládli město: Bez nás na radnici hrozí defenestrace. In: *DVTV. Aktuálně.cz* [online]. 17. 10. [cit. 2017-04-21]. Dostupné z: <https://video.aktualne.cz/dvtv/pirati-ovladli-mesto-bez-nas-na-radnici-hrozi-defenestrace/r~871e7dee560c11e4bdad0025900fea04/?redirected=1496820479>
50. ELIÁŠOVÁ, Kateřina a KOUTNÍK, Ondřej, 2014. V Praze jedná Krnáčová s ČSSD a Trojkoalicí. Hudeček se ANO snažil vyšachovat. In: *Lidovky.cz* [online]. 11. 10. [cit. 2017-06-17]. Dostupné z: http://www.lidovky.cz/ano-v-praze-s-top-09-jednat-nebude-hudecek-uz-nemusi-byt-lidrem-p5p-/zpravy-domov.aspx?c=A141011_222317_In_domov_ele
51. FERJENČÍK, Mikuláš, 2014. Kontrolní výbor Pirátům. In: *Piráti Praha*. [online]. 11. 11. [cit. 2017-04-18]. Dostupné z: <https://praha.pirati.cz/nezavisla-kontrola.html>
52. FERJENČÍK, Mikuláš, 2015. Piráti navštívili vrchní státní zastupitelství kvůli kauze Březina. In: *Piráti Praha*. [online]. 02. 09. [cit. 2017-04-18]. Dostupné z: <https://praha.pirati.cz/kauza-brezina.html>
53. FERJENČÍK, Mikuláš, 2016a. Zastupitelstvo schválilo elektronizaci majetkových příznání zastupitelů. In: *Piráti Praha*. [online]. 25. 02. [cit. 2017-04-18]. Dostupné z: <https://praha.pirati.cz/zastupitelstvo-schvalilo-digitalizaci.html>
54. FERJENČÍK, Mikuláš, 2016b. Piráti zveřejnili připravovaný územní plán Prahy a žádají město: zveřejňujte ho průběžně sami! In: *Piráti Praha*. [online]. 05. 05. [cit. 2017-04-18]. Dostupné z: <https://praha.pirati.cz/metropolitni-plan.html>
55. FERJENČÍK, Mikuláš, 2016c. Lítačka je krok správným směrem. In: *Piráti Praha*. [online]. 02. 03. [cit. 2017-04-18]. Dostupné z: <https://praha.pirati.cz/clanek-litacka.html>
56. FIALA, Petr a MAREŠ, Miroslav, 1998. Programatika politických stran. In: *Politologický časopis*. [online]. [cit. 2017-06-08]. Dostupné z: <http://www.politologickycasopis.cz/userfiles/file/1998/1/1998-1-3-Fiala,Mare%C3%81-Programatika%20politick%C5%BEEch%20stran.pdf>

57. FRANTA, Vojtěch, 2014. Vyjádření Ing. Arch. Vojtěcha Franty. In: *Mariánskolázeňské noviny*. 2 (22), 12 s.
58. FRANTA, Vojtěch, 2017. *Působení v zastupitelstvu*. [elektronická zpráva]. 03. 07. [cit. 2017-07-04]. Dostupné z: Internet
59. FROUZOVÁ, Kateřina, 2015. Pražská vláda ANO, ČSSD a Trojkoalice se definitivně rozpadla. In: *iDNES.cz* [online]. 10. 11. [cit. 2017-06-17]. Dostupné z: http://praha.idnes.cz/rozpadla-se-prazska-koalice-ano-cssd-a-trojkoalice-fsa-/praha-zpravy.aspx?c=A151110_113716_praha-zpravy_nub
60. FROUZOVÁ, Kateřina a ŠAFHAUSER, Roman, 2016. Z vyjednávání s ČSSD o pražské koalici odešli piráti, vadí jim Březina. In: *iDNES.cz* [online]. 19. 01. [cit. 2017-06-17]. Dostupné z: http://praha.idnes.cz/prazska-koalice-pirati-odesli-brezina-dx2-/praha-zpravy.aspx?c=A160119_140249_praha-zpravy_rsr
61. HYMPI, Josef, 2010. VIDEO: Kalousek si porozuměl s piráty: Jste kokoti, já taky. In: *Lidovky.cz* [online]. 27. 05. [cit. 2017-04-08]. Dostupné z: http://www.lidovky.cz/video-kalousek-si-porozumel-s-piraty-jste-kokoti-ja-taky-pez-/zpravy-domov.aspx?c=A100527_164010_ln_domov_glu
62. JÄÄSAARI, Johanna and HILDÉN, Jockum, 2015. *From File Sharing to Free Culture: The Evolving Agenda of European Pirate Parties*. [online]. [cit. 2017-06-18]. Dostupné z: <http://ijoc.org/index.php/ijoc/article/download/3758/1341>
63. KADEŘÁVEK, Jiří, 2009. Petice pod vznik Česká pirátské strany. In: *ABC Linuxu*. [online]. 19. 04. [cit. 2017-04-20]. Dostupné z: <http://www.abclinuxu.cz/blog/BoodOk/2009/4/petice-pod-vznik-ceska-piratske-strany>
64. KÁKONA, Martin, 2017. *Působení v zastupitelstvu*. [elektronická zpráva]. 07. 04. [cit. 2017-04-07]. Dostupné z: Internet
65. KALINA, Martin, 2017. *Působení v zastupitelstvu*. [elektronická zpráva]. 03. 07. [cit. 2017-07-04]. Dostupné z: Internet

66. KNOTEK, Ondřej, 2016. Ing. Ondřej Knotek potvrdil rezignaci na post radního. In: *Mariánskolázeňské noviny*. 4 (8), 12 s.
67. KNOTEK, Ondřej, 2017a. *Působení v zastupitelstvu*. [elektronická zpráva]. 08. 06. [cit. 2017-06-09]. Dostupné z: Internet
68. KNOTEK, Ondřej, 2017b. *Re: Působení v zastupitelstvu*. [elektronická zpráva]. 09. 06. [cit. 2017-06-13]. Dostupné z: Internet
69. KOLÁŘOVÁ, Libuše, 2014. Týdeník Tábořsko: Piráti se pustili do boje za zprůhlednění Soběslavi. In: *Piráti Soběslav*. [online]. 13. 12. [cit. 2017-04-16]. Dostupné z: <http://pirati.sobeslav.cz/tydenik-taborsko-pirati-se-pustili-do-boje-za-zpruhledneni-sobeslavi/>
70. KOLMAN, Petr, 2010. Orgány zastupitelstva obce a rady obce. In: *EPRAVO.CZ* [online]. 29. 07. [cit. 2017-06-09]. Dostupné z: <https://www.epravo.cz/top/clanky/organy-zastupitelstva-obce-a-rady-obce-63392.html>
71. KOPP, Karel, 2014. Co možná nevíte o komunálních volbách. In: *TOP 09*. [online]. 20. 08. [cit. 2017-03-22]. Dostupné z: <http://www.top09.cz/regiony/stredocesky-kraj/volby/archiv/komunalni-volby-2014/okr-kladno/unhost/co-mozna-nevite-o-komunalnich-volbach-16322.html>
72. KORBEL, Rostislav, 2017. Senátor a zastupitel Kos hlasoval za svoji asistentku, porušil tím zákon. In: *Parlamentní Listy*. [online]. 23. 03. [cit. 2017-06-20]. Dostupné z: <http://www.parlamentnilisty.cz/profily/Jizni-Mesto-nas-domov-73335/clanek/Senator-a-zastupitel-Kos-hlasoval-za-svoji-asistentku-porusil-tim-zakon-76801>
73. KOVÁČSOVÁ, Kateřina, 2017. Do Sněmovny by prvně zasedli i piráti, říká průzkum. Bartoš v úspěch věří. In: *iDNES.cz* [online]. 17. 03. [cit. 2017-06-22]. Dostupné z: http://zpravy.idnes.cz/volby-pruzkum-stem-brezen-2017-pirati-top09-fpq-/domaci.aspx?c=A170317_153405_domaci_ekl

74. KREJČÍ, Oskar, 2006. *Nová kniha o volbách*. Praha: Professional Publishing. ISBN 80-86946-01-0.
75. LEBEDA, Tomáš, 2009. Komunální volby klamou. Krátké zastavení nad problematickými aspekty volebního systému pro obecní zastupitelstva. In: *Acta Politologica*, Vol. 1, No. 3. ISSN 1803- 8220
76. LEDERER, Benedikt, 2017. Bém se zřejmě vyhne žalobě za Opencard, město otálí s jejím podáním. In: *iDNES.cz* [online]. 09. 06. [cit. 2017-06-18]. Dostupné z: http://praha.idnes.cz/opencard-bem-zaloba-0oz-/praha-zpravy.aspx?c=A170609_2331649_praha-zpravy_rsr
77. LOUŽEK, Jan, 2014. Přehled Pirátů ve výborech. In: *Piráti Praha*. [online]. 27. 11. [cit. 2017-06-18]. Dostupné z: <https://praha.pirati.cz/prehled-piratu-ve-vyborech.html>
78. LOUŽEK, Jan, 2015a. Půl roku v konstruktivní opozici. In: *Piráti Praha*. [online]. 07. 05. [cit. 2017-06-18]. Dostupné z: <https://praha.pirati.cz/assets/pdf/pulrocni-zprava-piratu-v-zhmp.pdf>
79. LOUŽEK, Jan, 2015b. Piráti na hackathonu Prague Hacks. In: *Piráti Praha*. [online]. 20. 05. [cit. 2017-06-20]. Dostupné z: <https://praha.pirati.cz/open-data.html>
80. LOUŽEK, Jan, 2017. Koaliční válec, Pirátské návrhy v protikorupční strategii a senátor Kos zůstává ve finančním výboru. In: *Piráti Praha*. [online]. 24. 02. [cit. 2017-06-18]. Dostupné z: <https://praha.pirati.cz/protikorupcni-strategie-schvalena.html>
81. MARIÁNSKOLÁZEŇSKÉ NOVINY, 2015a. Otázky pro Ing. Ondřeje Knotka. In: *Mariánskolázeňské noviny*. **3** (18), 16 s.
82. MARIÁNSKOLÁZEŇSKÉ NOVINY, 2015b. Nemocnice Mariánské Lázně. In: *Mariánskolázeňské noviny*. **3** (12), 16 s.

83. MAŠKARINEC, Pavel, 2017. The Czech Pirate Party in the 2010 and 2013 Parliamentary Elections and the 2014 European Parliament Elections: Spatial Analysis of Voter Support. In: *Slovak Journal of Political Sciences*. **17** (1), 33 s.
84. MATĚJČEK, Petr, 2012. Libor Michálek: První pirátský senátor? In: *Lidovky.cz* [online]. 22. 10. [cit. 2017-06-20]. Dostupné z: http://ceskapozice.lidovky.cz/libor-michalek-prvni-piratsky-senator-dhr-/tema.aspx?c=A121020_181947_pozice_80503
85. MIHALÍK, Vojtěch, 2014. Těžkosti sdružení nezávislých kandidátů a nezávislého kandidáta při vstupu do voleb do zastupitelstev obcí. In: *EPRAVO.CZ* [online]. 06. 11. [cit. 2017-03-21]. Dostupné z: <https://www.epravo.cz/top/clanky/tezkosti-sdruzeni-nezavislych-kandidatu-a-nezavisleho-kandidata-pri-vstupu-do-voleb-do-zastupitelstev-obci-95829.html>
86. MICHÁLEK, Jakub, 2014. Kontrolní výbor nezvolen. In: *Piráti Praha*. [online]. 27. 11. [cit. 2017-06-18]. Dostupné z: <https://praha.pirati.cz/prvni-zasedani.html>
87. MICHÁLEK, Jakub, 2015a. Papírové kupóny jsou důležitý doplněk Opencard. In: *Piráti Praha*. [online]. 31. 01. [cit. 2017-06-18]. Dostupné z: <https://praha.pirati.cz/papirove-kupony.html>
88. MICHÁLEK, Jakub, 2015b. [A nominaci do soutěže...] In: *Facebook* [online]. 26. 06. [cit. 2017-06-18]. Dostupné z: <https://www.facebook.com/smidak/posts/10207099118620047>
89. MICHÁLEK, Jakub, PROFANT, Ondřej a ZÁBRANSKÝ, Adam, 2017a. *Interview*. 29. 05. Dostupné z: Internet
90. MICHÁLEK, Jakub, 2017b. Nechceme další Opencard: Smart cities v Praze podle Pirátů. In: *Piráti Praha*. [online]. 05. 06. [cit. 2017-06-18]. Dostupné z: <https://praha.pirati.cz/smart-cities-podle-piratu.html>

91. MURAD, Salim, 2008. Volební program a zahraniční politika v programech politických stran České republiky a Slovenské republiky. In: MURAD, Salim, LAZAR, Petr a MURAD, Michael. *Vzpomínky na cestu do Evropy*. České Budějovice. Katedra společenských věd Pedagogické fakulty Jihočeské univerzity. ISBN 978-80-7394-065-2
92. NAVRKAL, František, 2014. Re: RV 17/2014 Obecný program pro komunální volby - věcné hl. In: *Pirátské fórum*. [online]. 04. 05. [cit. 2017-04-06]. Dostupné z: <https://forum.pirati.cz/hlasovani-republikoveho-vyboru-f578/rv-17-2014-obecny-program-pro-komunalni-volby-vecne-hlas-t23081-10.html#p311505>
93. NOVÁ, Eliška, 2014. Pražští piráti chtějí pozice ve vedení města. Žádají i vznik výboru pro IT. In: *Hospodářské noviny*. [online]. 16. 11. [cit. 2017-04-06]. Dostupné z: <http://domaci.ihned.cz/domaci/c1-63068880-prazsti-pirati-chteji-pozice-ve-vedeni-mesta-zadaji-i-vznik-vyboru-pro-it>
94. NOVÁ, Eliška, 2015. Žádná zvířata a ztížit se. Praha zpřísní podmínky buskingu. In: *Zprávy – Aktuálně.cz* [online]. 12. 05. [cit. 2017-06-20]. Dostupné z: <https://zpravy.aktualne.cz/regiony/praha/zadna-zvirata-a-ztisit-se-praha-zprisni-podminky-buskingu/r~9b94d238f88611e4bc3a0025900fea04/>
95. *Nový Územní plán Mariánské Lázně*. [online]. [cit. 2017-03-21]. Dostupné z: <https://www.mumml.cz/mestsky-urad/uzemni-planovani/novy-uzemni-plan-marianske-lazne/>
96. PATTON, David, 2014. SMALL PARTIES AND THE 2013 BUNDESTAG ELECTION End of the Upward Trend? In: *German Politics and Society*. Issue 112 Vol. 32, No. 3, s. 26 – 45)
97. PEKAŘ, Martin, 2015. *Česká pirátská strana v evropském kontextu*. České Budějovice: Bakalářská práce. Jihočeská univerzita. Fakulta pedagogická.
98. PIHOVÁ, Dominika, 2017. K wifi připojení na zastávkách MHD v Praze přibýly i první chytré lavičky. In: *iROZHLAS*. [online]. 13. 07. [cit. 2017-06-19]. Dostupné z: https://www.irozhlas.cz/zpravy-domov/k-wi-fi-pripojeni-na-zastavkach-mhd-v-praze-pribily-i-prvni-chytre-lavicky_1706130700_dp

99. PIRATI.CZ. *Naši zastupitelé*. [online]. [cit. 2017-04-06]. Dostupné z:
<https://wiki.pirati.cz/zastupitele>
100. PIRATI.CZ. *Obecný program pro komunální volby*. [online]. [cit. 2017-04-06].
Dostupné z: <https://wiki.pirati.cz/volby/2014/komunal/program>
101. PIRATI.CZ. *Pirátský program pro komunální volby v Mariánských Lázních*. [online].
[cit. 2017-04-06]. Dostupné z:
https://wiki.pirati.cz/regiony/karlovarsko/marianskelazne/program_ml_2014
102. PIRATI.CZ. *Soukromí*. [online]. [cit. 2017-06-09]. Dostupné z:
<http://www.pirati.cz/program/soukromi>
103. PIRATI.PRAHA.CZ. *Program pro pražský Magistrát*. [online]. [cit. 2017-06-17].
Dostupné z: <https://praha.pirati.cz/program/>
104. PIRATI.SOBESLAV.CZ. *Volební program*. [online]. [cit. 2017-04-06]. Dostupné z:
<http://pirati.sobeslav.cz/volby-2014/volebni-program/>
105. PLACEK, Petr, 2014. Diskusní fórum. In: *Oficiální stránky města Mariánské Lázně*.
[online]. 11. 02. [cit. 2017-06-13]. Dostupné z: <https://www.muml.cz/novinky/diskusni-forum-187cs.html?ftresult=diskusn%C3%AD+f%C3%B3rum>
106. POKORNÝ, Michal, 2015. Firmy ušetří miliony, stavební normy budou zdarma.
Soud vyhověl Pirátům. In: *Aktuálně.cz* [online]. 09. 09. [cit. 2017-06-19]. Dostupné z:
<https://zpravy.aktualne.cz/domaci/firmy-usetri-miliony-stavebni-normy-budou-zdarma-diky-piratu/r~7dbec88a56ec11e5bd0a002590604f2e/>
107. POTŮČEK, Martin, 2010. Re: Společná témata pro komunální volby. In: *Pirátské fórum*. [online]. 31. 10. [cit. 2017-06-20]. Dostupné z: <https://forum.pirati.cf/piratsky-program-f402/spolecna-temata-pro-komunalni-volby-t5106-10.html#p73728>

108. PRÁŠIL, Marek a KOLÁŘOVÁ, Libuše, 2014. Koalici jsme hlas neslibili, bouří se Piráti v Písku. In: *Písecký deník*. [online]. 21. 10. [cit. 2017-04-07]. Dostupné z: http://pisecky.denik.cz/zpravy_region/koalici-jsme-hlas-neslibili-bouri-se-pirati-v-pisku-20141020.html
109. PRÁŠIL, Marek, 2014. Velká koalice může ČSSD odříznout. In: *Písecký deník*. [online]. 15. 10. [cit. 2017-04-06]. Dostupné z: http://pisecky.denik.cz/zpravy_region/velka-koalice-muze-cssd-odriznout-20141015.html
110. PROFANT, Ondřej, 2015. Nechceme velký odpadový tendr. In: *Piráti Praha*. [online]. 23. 01. [cit. 2017-06-18]. Dostupné z: <https://praha.pirati.cz/ondra.html>
111. PROKEŠ, Jan, 2017. Neprůhledné odměny českých politiků kontroluje nový akcionář. In: *Deník.cz* [online]. 21. 06. [cit. 2017-06-22]. Dostupné z: http://www.denik.cz/z_domova/nepruhledne-odmeny-politiku-kontroluje-novy-akcionar-20170621.html
112. REDMINE.PIRATI.CZ, 2017. Programový cíl #109. In: *Pirátský redmine*. [online]. 15. 06. [cit. 2017-06-20]. Dostupné z: <https://redmine.pirati.cz/issues/109?tab=history>
113. ROZŠAFNÁ, Michaela, 2014. Zastupitelstva tu probíhala jen naoko, říká Lázeňský pirát Knotek. In: *Lidovky.cz* [online]. 12. 10. [cit. 2017-04-09]. Dostupné z: http://www.lidovky.cz/zastupitelstva-tu-probihala-jen-naoko-rika-lazensky-pirat-ondrej-knotek-1qn-/zpravy-domov.aspx?c=A141012_122530_ln_domov_rof
114. ŘÍCHOVÁ, Blanka, 2000. *Přehled moderních politologických teorií*. Praha: Portál. ISBN 80-7178-461-3.
115. SASSMANNOVÁ, Háta, 2017. Boj o politické trafiky v Praze: Koalice odmítá prošetřit političku, která bere milion. In: *Seznam zprávy*. [online]. 25. 05. [cit. 2017-06-18]. Dostupné z: <https://www.seznam.cz/zpravy/clanek/boj-o-politicke-trafiky-v-praze-koalice-odmita-prosetrit-politicku-ktera-bere-milion-31985>

116. ŠATROVÁ, Alena, 2014. VOLBY: Tábor má na kontě první odstoupení ze zastupitelstva. In: *Táborský deník*. [online]. 13. 10. [cit. 2017-04-07]. Dostupné z: http://taborsky.denik.cz/zpravy_region/volby-tabor-ma-na-konte-prvni-odstoupeni-ze-zastupitelstva-20141012.html
117. TŘEŠŇÁK, Petr, 2017. *Působení v zastupitelstvu*. [elektronická zpráva]. 05. 07. [cit. 2017-07-06]. Dostupné z: Internet
118. VAŘEKOVÁ, Michaela, 2016. Piráti: Lítačka je jen hloupější papír. Kupony na MHD by se měly nahrávat na platební kartu. In: *Zprávy – Aktuálně.cz* [online]. 08. 12. [cit. 2017-06-19]. Dostupné z: <https://zpravy.aktualne.cz/domaci/pirati-litacka-je-hloupejsi-papir-praha-by-mela-zavest-syste/r~7057c630bd3c11e6b628002590604f2e/>
119. VAŠÁT, Petr, ČERMÁK, Daniel, 2016. The Discursive Dimension of Second-order Elections: The Case of Czech Regional Elections 2012. In: *Romanian Journal of Political Science*. **16** (2), s. 121 - 153. ISSN 1582-456X
120. VELINOV, Emil, MALÝ, Milan, 2016. Participatory Budgeting in Prague Magistrate: Empty hopes or realistic future? In: *MAC-EMM 2016*. s. 230 – 235.
121. VOJÍKOVÁ, Martina, 2014. Stavební technické normy už nebudou bezplatně přístupné. In: *Zprávy Alfa9*. [online]. 01. 04. [cit. 2017-06-19]. Dostupné z: <http://zpravy.alfa9.cz/absolutenm/templates/zprava.aspx?a=40133>
122. *Vývoj příjmů a výdajů rozpočtu města Mariánské Lázně*, 2017. [online]. 02. 01. [cit. 2017-03-21] Dostupné z: https://www.muml.cz/modules/file_storage/download.php?file=7fc1aa95|1028
123. WIRNITZER, Jan, 2014. Senátní a komunální volby budou 10. a 11. října, rozhodl prezident Zeman. In: *iDNES.cz* [online]. 12. 06. [cit. 2017-03-27]. Dostupné z: http://zpravy.idnes.cz/termin-senatnich-a-obecnich-voleb-v-rijnu-fp6-/domaci.aspx?c=A140612_144917_domaci_jw

124. WIRNITZER, Jan, 2016. Politická mapa podle čtenářů: Úsvit a ANO neuchopitelní, o KSČM máte jasno. In: *iDNES.cz* [online]. 13. 09. [cit. 2017-06-16]. Dostupné z: http://zpravy.idnes.cz/politicky-kompas-prvni-zjisteni-d43-/domaci.aspx?c=A160911_141109_domaci_jw
125. ZÁBRANSKÝ, Adam, 2015a. Kleslová bere v pražských firmách 360 000 Kč měsíčně, musí odejít. In: *Piráti Praha*. [online]. 21. 10. [cit. 2017-06-18]. Dostupné z: <https://praha.pirati.cz/kleslova-musi-pryc.html>
126. ZÁBRANSKÝ, Adam, 2015b. Praha tratí stamiliony kvůli neprůhlednému pronajímání kanceláří. In: *Piráti Praha*. [online]. 30. 10. [cit. 2017-06-18]. Dostupné z: <https://praha.pirati.cz/nevyhodne-najmy.html>
127. ZÁBRANSKÝ, Adam, 2016a. Konec trafik v Praze v nedohlednu? Návrh nominačních pravidel od Pirátů pražská Rada ignoruje. In: *Piráti Praha*. [online]. 13. 04. [cit. 2017-06-18]. Dostupné z: <https://praha.pirati.cz/dozorci-rady.html>
128. ZÁBRANSKÝ, Adam, 2016b. Stát kašle na pravomocný rozsudek, dostal od soudu již třetí pokutu. In: *Piráti Praha*. [online]. 14. 06. [cit. 2017-06-18]. Dostupné z: <https://praha.pirati.cz/technicke-normy.html>
129. ZPRAVODAJ MĚSTA MARIÁNSKÉ LÁZNĚ, 2016a. Otevřený úřad? V Mariánských Lázních už je to standard. In: *Zpravodaj města Mariánské Lázně*. **1** (1). 12 s.
130. ZPRAVODAJ MĚSTA MARIÁNSKÉ LÁZNĚ, 2016b. Úvodem. In: *Zpravodaj města Mariánské Lázně*. **1** (1). 12 s.
131. ZPRAVODAJ MĚSTA MARIÁNSKÉ LÁZNĚ, 2016c. Městská policie informuje. In: *Zpravodaj města Mariánské Lázně*. **1** (10). 16 s.
132. ZPRAVODAJ MĚSTA MARIÁNSKÉ LÁZNĚ, 2016d. Městská policie informuje. In: *Zpravodaj města Mariánské Lázně*. **1** (8). 16 s.

133. ZPRAVODAJ MĚSTA MARIÁNSKÉ LÁZNĚ, 2016e. Cyklisté budou mít parkování pro svá kola, tématem jsou i cyklostezky. In: *Zpravodaj města Mariánské Lázně*. **1** (11). 16 s.
134. ZPRAVODAJ MĚSTA MARIÁNSKÉ LÁZNĚ, 2017a. Top priority města, které jste vybrali na Fóru a ověřili hlasováním. In: *Zpravodaj města Mariánské Lázně*. **2** (1). 16 s.
135. ŽALOUDEK, Karel, 1996. *Encyklopedie politiky*. Praha: Libri. ISBN 80-85983-11-7.
136. ŽÚBOROVÁ, Viera, 2015. NEWCOMERS IN POLITICS? THE SUCCESS OF NEW POLITICAL PARTIES IN THE SLOVAK AND CZECH REPUBLIC AFTER 2010? In: *BALTIC JOURNAL OF LAW & POLITICS*. **8** (2). 22 s.

Přílohy

Příloha č. 1 – Emailová korespondence s Martinem Kákonou, zastupitelem města Soběslav z 07. 04. 2017

Jak to bylo s kandidaturou? Volební strana se jmenovala Piráti pro Soběslav, ale na kandidátce byli všichni kandidáti nezávislí bez politické příslušnosti. Přitom jste ale do voleb šli s pirátským programem.

Ano, byla to jediná politická strana, jejíž program nebyl populistický a byl zároveň promyšlený. Bylo nutné mít něco, na čem se shodne 21 lidí (vlastně jich bylo víc, ale 21 podepsalo kandidaturu). Během volební kampaně jsme ještě nějaké programové body přidali, ale nebyly tak promyšlené, protože na jejich formulaci nebylo tolik času, jako Piráti věnovali svému programu. Prostě i na volebním programu se musí odpracovat poctivá práce. Dá se říct, že jsme volební program upírátili ;) (sharing is caring).

Jste stále pouze registrovaným příznivcem Pirátů, anebo jste se již stihl stát členem? Případně plánujete to do budoucna? Pokud ne, tak proč ne?

Jsem členem. Do strany jsem vstoupil teprve nedávno. Kandidoval jsem do ZM v roce 2014 jako nezávislý, tak jsem si tu nezávislost chtěl udržet. Připadalo mi to jako podvod na voličích, když mě volili jako nezávislého a já bych vstoupil do strany. Po krajských volbách 2016 jsem změnil názor. Je třeba, aby bylo více Pirátů. K volbám totiž chodí tak málo lidí, že prasopsům stačí, když přijdou k volbám jenom jejich rodiny a zvolí je. A potom, stejně mě lidi mají za piráta. To je vlastně i důvod, proč se Pirátská strana jmenuje Pirátská strana.

Jak je to s Vaší kolegyní Ivetou Matějů? Podporuje také Piráty, anebo je v zastupitelstvu sama za sebe?

Ona je konzervativní článek naší skupiny. Zastupuje prostě jeden názor a životní postoj. Čím by se do ZM dostalo více Pirátů, tím více názorů by se porovnávalo. Na druhou otázku je odpověď: Podporuje, ale má svou hlavu. Vůbec to nevdí. Piráti jsou přeci "ultrademokratická strana" ;)

Předpokládám, že po volbách jste se stali členy opozice? Raději bych prosil o ujištění, nemohl jsem to na internetu nikde dohledat.

Ano, přesto, že existovala možnost vytvořit koalici. Volby u nás rozhodla strana s nejhorším volebním výsledkem (když zanedbám jednu jednomužnou stranu, která při současném volebním systému samozřejmě neměla žádnou šanci). U nás máme koalici ODS + ČSSD a něco, čemu říkáme fan klub starosty. Potom máme ještě partičku, které říkáme klub tenistů. To je starosta a jeho kamarádi podnikatelé. Já ale jen zřídka uvažuji v klišé opozice/koalice. Vždy se snažím myslet na prospěch města, ne na politiku. V ZM je to tak, že ti lidé, co tam jsou, už dávno nemyslí na město a jeho obyvatele (anebo jsou úplně blbí, což odmítám uvěřit). Být v ZM, je pro ně otázka prestiže a chápali by jako osobní porážku, kdyby se tam nedostali. Proto se stává, že když jsou na kandidátce příliš vzadu, tak vymění stranu. Když tam pak už jsou, tak se pak už přeci nějak domluví :) Takovým způsobem například u nás ve městě vznikla kandidátka ANO. Ale není to pouze tento případ, prostě ty stejné lidi najdete v průběhu let na různých kandidátkách nebo ve straně, která se stále přejmenovává a momentálně se zrovna jmenuje "nejsme stranou" :) Prostě porazit našeho starostu, neznamená, porazit ODS, ale porazit ve volbách 4 až 5 stran.

A konečně zásadní dvě otázky nakonec, dokázal byste jmenovat své největší úspěchy v zastupitelstvu? Ať už je to nějaký návrh usnesení, který byl později přijat či přesvědčení ostatních zastupitelů o nějakém Vašem/pirátském postoji nebo Vámi pořádaná akce, která se setkala s kladnou odezvou. Prostě a jednoduše, co se Vám povedlo a na co jste hrdý. Pokud chcete, můžete mi napsat i o něčem, co nevyšlo podle Vašich plánů.

Nevyšlo toho mnoho. ZM nikdy nepřijme žádný náš návrh, který připravíme do ZM. Prostě proto, že je od Pirátů, starosta to zakázal. Zastupitelé občas mívají dokonce od starosty na papírku napsáno, jak mají hlasovat, asi aby to nepopletli ;) Někdy dokonce před důležitým hlasováním secvičují :) To ale neznamená, že se nic nerealizuje. Město se pomalu mění. Zastupitelstvo prostě některé naše návrhy ignorovat nemůže a tak se je snaží nakonec nějak zrealizovat. Je to samozřejmě bída a občas je to vlastně i směšné, ale městu to prospívá. Co se týká úspěchu, tak moc nebilancuji. Víte, ono v opozici to není růžové a jste rád i za sebemenší pokrok. Možná vám ty pokroky přijdou i malicherné. Schválně. Například jsme dokázali prosadit, že město dává veřejně na internet zvukový záznam ze

zasedání ZM a dokonce jsme dokázali, že občané si mohou stáhnout z internetu stejné podklady, které před jednáním zastupitelé dostávají do ruky, takže mohou přijít na zasedání ZM připraveni a ví, o čem je řeč. I když je to absurdní, tak to v Soběslavi nebylo před érou Pirátů normální. Teď je to už tak, že v Soběslavi vznikají další aktivní skupiny, které mají své názory, a doufám, že se do politiky někdy aktivně zapojí, protože teď mohou. Když se ale nad tím, co jsme způsobili, zamyslíte, tak my vlastně děláme společenský trend. Dneska i v jiném městě, kde třeba mají starostu z ČSSD, dělají totéž, snaží se být transparentní, protože se to prostě nedá jednoduše ignorovat. Jde vlastně o změny celé společnosti, které už dnes odpracovali piráti a Piráti.

Příloha č. 2 – Rozhovor s Jakubem Michálkem, Ondřejem Profantem a Adamem Zábranským, pražskými zastupiteli za Piráty z 29. 05. 2017

Jak to funguje v opozici? Máte nějakou opoziční dohodu?

Adam: Je běžná praxe, že se opozice sjednotí proti koalici, u nás v Praze to moc nefunguje, protože my se sjednocujeme jenom v tématech, která dávají smysl. Je běžné, že se vyvolává hlasování, že se někdo odvolává z rady, ale my pro to hlasujeme, jenom když si myslíme, že má být odvolaný. Někdy nám přijde, že kdyby někteří lidé byli odvolaní, tak místo nich nastoupí ještě horší.

Jak to bylo s utvářením koalice? Zvali vás do koalice?

Jakub: Ano, samozřejmě, že nás zvali do koalice. Hodně o to stáli. Krnáčová chtěla, abychom šli do koalice s Anou, nabízela, že nám dá informatiku na starosti. Což byla taková první nabídka, kdy bychom vůbec o tom jednali. Asi bychom vyjednali více, než jenom informatiku. I Hudeček nás zval do koalice. Ono to v podstatě záviselo na našem hlasu, a podle toho, pro koho bychom se rozhodli, ten by vytvořil koalici. Pan Hudeček měl možnost vytvořit koalici s TOP 09, ODS, Trojkoalicí, Piráty, nebo něco takového. S tím jsem se sešel a řekl, že to neklapne, že do toho nechceme. O dva roky později jsme se pokusili realizovat tento scénář, akorát s tou výhradou, že ODS by nebyla v radě zastoupena, že by pouze podporovala menšinovou vládu.

Takže se koalice měnila v průběhu vlády?

Jakub: Ano, to se stává, v minulém volebním období byly tři různé koalice.

Proč jste se tedy rozhodli nevstoupit do koalice? Informatika vám byla málo?

Jakub: To vůbec nebyl důvod. My jsme o tom vůbec nejednali. My jsme si schválili povolební strategii již před volbami, jak budeme postupovat společně a v té jsme si nastínili nějaký postup, který spočíval v tom, že chceme být v opozici, že chceme kontrolovat vládu, že se chceme naučit, jak se to dělá, proniknout do toho, jak funguje město a bylo pro nás moc riskantní jít hned na začátku do nějakého spojení s takovými oštrilými hráči, jako jsou ČSSD a podobně. A navíc to by nás mohlo i kompromitovat.

My jsme si na začátku v té strategii řekli, že nevstoupíme do koalice s ODS, ČSSD a s KSČM, takže jsme si tímto způsobem vlastně zúžili manévrovací prostor.

Jak to funguje v opozici? Jak vám jde prosazovat návrhy s pirátskou tematikou? Hodně odhalujete, snažíte se zveřejňovat vše od rozpočtů, přes smlouvy, přes schůzky s lobbisty, to asi ostatní nedělají.

Jakub: Krnáčová to dělá. Krnáčová zveřejňuje kalendář, my když jsme byli v televizní debatě, tak jsem ji k tomu vyzval, podali jsme si na to ruku a ona to asi po roce a půl urgencí udělala.

Něco, co jste fakt přednesli, o čem se hlasovalo?

Jakub: Nám se podařilo i prosadit věci, které byly schválené. Ale v okamžiku, kdy člověk nesedí v té radě a nemůže to vykonávat a ten radní se na to vykašle, tak my s tím nemůžeme nic dělat, my to můžeme dát na kontrolní výbor, to jsme také udělali, kontrolní výbor konstatuje, že dochází k porušování zastupitelstva a tím to také skončí.

Takže dokud nebudete v radě...

Jakub: Ono je to tak, že pokud nejsi v radě, tak nemůžeš věci měnit z pozice výkonné. Protože jsi v opozici, můžeš zveřejňovat kauzy, upozorňovat na věci, dělat výstupy v médiích, a podobně.

Adam: Drtivá většina návrhů na tom zastupitelstvu z opozice, ať už dávají smysl nebo ne, tak koalice je dohodnutá na tom, že žádný návrh neschválí. Takže se to dá udělat jenom tehdy, když ta koalice není úplně pevná, což bylo to období před rokem a půl, kdy se jakoby „trochu rozpadla“, takže se nám podařilo prohlasovat z celé opozice třeba čtyři návrhy, že jsme uložili radě nějaké úkoly. Jenže pak to rada neudělala.

Jakub: Jak jsme uvažovali o tom, že uděláme koalici s TOP 09 a ODS a Trojkoalicí, tak jsme měli v jednu chvíli i hlasovací většinu, ale v podstatě se myslím, že nás koalice využila jako závaží při vyjednávání s těmi předchozími partnery.

Jste autonomní, nebo vás někdo ze strany kontroluje?

Adam: My se snažíme o to, aby se o to zajímali. Máme transparentní vykazování úkolů, takže si kdokoliv může prohledávat, nejsem si jistý, jestli to někdo dělá, ale možnost tu je. A každý měsíc máme schůzi pražského sdružení Pirátů, kde říkáme, co jsme za ten měsíc udělali a je tam možnost pro ně, ať se nás na něco zeptají. Nenučíme nikoho do toho, aby nás někdo kontroloval, ale vítáme to a dáváme jim pro to prostor.

Jakub: Co se týče vykazování a kontrolování, to nás formálně kontroluje krajské předsednictvo. Každý měsíc dáváme report na krajské fórum a pravidelně děláme pirátské úterky, které jsou věnované tomu, co děláme v zastupitelstvu.

Komunikujete s jinými zastupiteli?

Adam: Snažíme se, máme facebookovou skupinu pro všechny pirátské zastupitele a také máme wiki, kde dávám dohromady zkušenosti jednotlivých zastupitelů s jednotlivými typy věcí, které se v zastupitelstvu dělají. A tam si snažíme my pirátské zastupitelé předávat zkušenosti. Když někdo něco chce řešit a neví jak, tak se tam zeptá a někdo mu odpoví. Jinak s těmi brněnskými se snažíme řešit nějaké IT věci, protože oni jsou tam v radě. Takže třeba Ondřej Profant, který je odborník - ajťák s nimi několik věcí řešil, že mu třeba zavolají, chtějí se na něco zeptat, on s tím má tady také zkušenosti.

Jakub: Jinak my se samozřejmě bavíme běžně, jsme v kontaktu s Petrem Třešňákem z Mariánských Lázní, tak se zastupitelé z Brna nebo Jihomoravského kraje, takže s nimi občas něco řešíme. Máme i jeden větší projekt – otevřená města, což je nějaký spolek, který by měl dělat věci, které poskytují služby, produkty jako třeba software na celostátní úrovni, aby to nemusela každá obec objednávat zvlášť. Jinak si nemyslím, že by to bylo nějak extrémně koordinované, každý jede spíš za sebe.

Shodnete se na všem v zastupitelském klubu?

Jakub: V drtivé většině se shodneme, dosáhneme konsensu. Většinou, pokud máme nějaké dělící linie, tak je to já vs. zbytek klubu, anebo já s Adamem, proti Mikulášovi s Ondřejem, protože oni jsou trochu levicovější.

Adam: Na zasedání většinou hlasujeme všichni stejně. Akorát jsou některé věci, které se někomu třeba nepozdávají nebo si není jistý, proto hlasuje jinak. Ale to není zas tak extra zásadní, když připravujeme nějaké dokumenty nebo nějaké podněty, tak se o tom většinou

bavíme a třeba ze začátku se na tom neshodneme, ale potom vytvoříme nějakou verzi, na které se shodneme všichni.

Jakub: Míváme vzrušené diskuse. A na to zastupitelstvo si připravujeme ta stanoviska předem. Takže předem víme, jak budeme hlasovat u toho kterého tisku. Nedělá se to na místě, ale připravuje se to, právě proto máme ty schůzky s krajským sdružením a se zastupiteli městských částí. Ostatní strany to tak vždy nemají.

Adam: My to máme navíc transparentní. Dá se to dohledat u nás dopředu, jak chceme hlasovat k čemu. Takže teoreticky, když někoho něco zajímá z veřejnosti nebo našich spolustraníků, tak se tam může podívat a zjistit, jak chceme hlasovat a kdyžtak zalobovat, ať hlasujeme jinak.

Jakub: My se občas pohádáme, když se jedná o nějakou kontroverzní věc. Ale velmi často dospějeme ke společnému názoru.

U čeho jste se naposled neshodli?

Jakub: Například o pražské Klinice jsme měli rozdílné názory. Jestli bychom měli pozvat Miloše Zemana k nám.

A účel pozvánky?

Jakub: Řešit s ním ty problémy, které tady máme. Objíždí všechny ostatní regiony, tak nevím, proč nepřijede k nám. Chtěl jsem, aby podpořil náš návrh na přímou volbu starosty a primátora.

Jakub: Co nám tedy trvalo, než jsme dali dohromady?

Ondřej: Ty dopravní stavby většinou nějak řešíme. Ale není to velký problém.

Jakub: Bavíme se o tom, kudy vést silnice.

Ondřej: U změn územního plánu je to asi jasné. Infrastrukturu, u té jsme se shodli vždycky.

Adam: Jestli privatizovat nějakou klíčovou infrastrukturu. Třeba spalovnu.

Jakub: Co by měla dělat veřejná správa a co by měly dělat komerční firmy a měly se na to dělat výběrová řízení.

Ondřej: My jak máme stejné zkušenosti, tak stejně tak máme stejné negativní zkušenosti, takže víme, že věci nefungují tak, jak by měly, a na tom je jednoduché se shodnout.

Adam: Ale ve finále jsme si napsali nějaký program a tím se řídíme.

Ondřej: Tady je rozdíl, že když my debatujeme, tak my opravdu používáme argumenty.

Jakub: Diskutujeme věcně. V jiných stranách to tak opravdu není. Ne emotivně, ale věcně.

Adam: Nejlepší je napsat si takový program, kde jsou určitá fakta. Když si někdo napíše program, který se dá vykládat opačnými způsoby, tak se může stát, že se v jednom klubu sejdou lidé s opačným názorem.

Ondřej: V ANO nejsou z důvodu podpoření politiky, ale z důvodu podpoření vlastního prospěchu. Např. starostové MČ, kteří tu sedí jen proto, aby si přihrávali stamilióny městské části. A ti se logicky nemůžou nikdy shodnout s někým, kdo hájí jejich program.

Kontakt s občany – komunikují s vámi občané a vy s nimi?

Adam: Někteří jsou tedy extrémně otravní. Mají pocit, že nám musí vysvětlit úplně všechno a že mají spoustu zkušeností, protože jsou staří.

Adam: Občas nám posílají i zajímavé podněty. Třeba máme nějaké občany, kteří posílají podněty ohledně ČSSD, asi nespokojení voliči.

Jakub: Máme mnohem více podnětů od občanů, než jsme reálně schopní vyřešit. Lidé přijdou s nějakou složitou kauzou. Teď přišli lidé z Prahy 5 s kauzou skládky v Motole. To je obrovská kauza, která trápí tu městskou část, a my nejsme schopní řešit každou takovou kauzu do hloubky tak svědomitě, aby to bylo precizní.

Ondřej: Skládka v Motole souvisí s výstavbou tunelu Blanka, takže tam jde fakt o miliardy v důsledku a pak je spousta věcí, kdy člověk ví, co se děje, ale nejde odhalit hmatatelné důkazy, takže se s tím strašně špatně pracuje.

Adam: Občané, když mají problém, tak často píšou hromadný email všem zastupitelům. My se jim pak nějak ozveme a často nám píšou, že jsme jediní, kdo napsali zpátky. Ale opravdu je jich hodně. Potřebovali bychom více lidí na to, abychom toho mohli řešit více.

Zaměstnanecká díla?

Jakub: Komunikoval jsem s ředitelkou knihovny a nějak jsme se domluvili, že to vydáme, ale bohužel od té doby byly prioritnější věci, takže to teď visí ve vzduchoprázdnu. Je to typický příklad projektu, který se těžko dělá z opoziční lavice. Aby to fungovalo, aby to nikdo nezprasil, tak si to musíš udělat sám, protože nikdo jiný tomu pořádně nerozumí. Potřebuješ na to mít vyhrazený čas, aparát, lidi a nějakou formální autoritu, jinak to školy nepřijmou.

Ondřej: To se nám stává taky často, že když už si něco prosadíme, tak pak ten magistrát to hodí na nás, protože nikdo jiný to není schopný zpracovat.

Největší úspěchy – Adam?

Adam: Já za svoje prosazení protikorupční strategie, která se teď začíná nějak naplňovat. Schválené to bylo teďka v únoru. A potom také to, že jsem napomohl, abychom vyhnali Kleslovou Radmilu, která byla zaháčkovaná asi ve třech městských firmách a byla starostkou Prahy 10. A teď je jen řadovou zastupitelkou na Praze 10 a žádné další funkce nemá.

Protikorupční strategie?

Adam: Různá opatření, která má Praha udělat, aby byla více transparentní a bylo nějak zamezeno korupci, například že bude zveřejňovat přehledně všechny nájemní smlouvy, že bude zveřejňovat faktury, hodně je to o tom, že bude zveřejňovat data, které dřív nezveřejňovala.

A to se vám podařilo odhlasovat?

Adam: To byl dokument, který připravoval magistrát, a nám se do toho podařilo prosadit tyto body, které jsou pro nás důležité, jinak by to bylo dost obecné a dost o ničem – klasický papír, u kterého se za čtyři roky zjistí, že se s ním nic nedá dělat.

Jakub: Ale zase, dostali nějaké úkoly úředníci a typicky snad je všechno v prodlení. Neplní to, co schválilo zastupitelstvo.

Ondřej: Oni ve spoustě věcí nechápou, co se po nich reálně chce, mají problém pochopit výrazy a tak.

Největší úspěchy – Jakub?

Jakub: Mně se podařilo udělat poměrně objemnou analýzu případu Opencard, vzniku té kauzy a přesvědčit radu, že se má přihlásit k tomu, že zažaluje Béma. Byť to tedy zatím neudělala a asi ani neudělá. Dále jsem hrdý na to, že se mi podařilo sestavit takový zastupitelský klub. Oproti ostatním zastupitelským klubům jsme na úplně jiné úrovni, už jak

spolu jednáme, jak diskutujeme, jaké jsou ty věci, které nás spojují, kvalita výstupů, vlastní práce, to je něco, co téměř není v ostatních klubech. Pokud už něco dělají, tak jsou to mediální výstupy, plácnutí do vody, aby se něco rozvířilo, ale není za tím ta skutečná práce analytická.

největší úspěchy – Ondřej?

Ondřej: Opendata. Největší municipální opendata v ČR. Je to dělané jako čistý opensource, což je něco nevídaného pro magistrát a mají nějaký rozvoj, jsou do toho zapojené MČ a podobně. Zatím to nemá ani obdobně žádné jiné město v Čechách. Pak mám spoustu dlouhodobé práce, analytické, nad informatikou, která ne úplně vždy dobře pustí nějaké výstupy, ale na druhou stranu nám to dalo hlubokou znalost informatiky ve veřejné správě, že nám to teď hodně pomohlo při psaní programu pro sněmovnu, že přesně víme, co je potřeba změnit, co je potřeba něco napojit, prostě ty reálné drobné kroky.

Ondřej: Pak jsem dělal kampaň za záchranu Libeňského mostu, teď řeším Libeňskou spojku v dopravních stavbách. To sice nejsou menší témata, ale pro nás méně zajímavá.

Jakub: Pro nás jsou klíčová témata politických trafik, které jsme otevřeli. To tady prakticky vůbec nebylo. A schválili jsme usnesení k vlastnické politice, které se sice neplní, ale je to dobrá věc.

Adam: To je jedno z těch usnesení zastupitelstev, které se nám podařilo prosadit (jedno ze čtyř).

Jakub: Mikuláš řeší územní plánování a celkem se mu to daří. Zveřejňování územního plánu.

Adam: Ale i těch různých kauz, kdy se z pole stane stavební parcela.

Příloha č. 3 – Emailová korespondence s Ondřejem Knotkem, zastupitelem města Mariánské Lázně za ANO 2011 z 08. 06. 2017

Dobrý den pane Pekaři,

Tak se do toho pustíme:

Souhlasím se zveřejněním v rámci DP.

Než začnu odpovídat, je potřeba zmínit a nevím jestli to víte, že jsem od jara 2015 již pouze registrovaný příznivec pirátů v Mar. Lázních, rezignoval jsem postupně na post předsedy MS Pirátů ML a poté i na členství. Jsem člen Hnutí ANO a k tomu RegP Pirátů v ML. Jako zastupitel zastávám program se kterým jsem vedl Piráty do voleb v Mar. Lázních v roce 2014.

Na začátku vaší vlády Vojtěch Franta uvedl, že při vyjednávání koalice nedošlo k žádným konfliktům, a že všechna hlavní pirátská témata se podařilo do koaliční smlouvy prosadit. Je tomu tak i v současnosti, anebo se koalice potýkala/potýká s nějakými problémy?

Kampaň do voleb v roce 2014 jsme založili více na místních tématech, ale vycházeli jsme ale z obecných pirátských hodnot, tedy otevřenost a komunikace.

Povolební vyjednávání nebylo zase tak obtížné z pohledu hodnot a programů stran a hnutí, programy se z velké míry shodovaly. Každý měl otevřenost, vyrovnané hospodaření, podporu lázeňství, zdravotnictví a odchod lidí z města. Jediný konflikt byl v oblasti teplárenství, kdy jsme šli cestou energetické nezávislosti a ochrany lázeňského ovzduší, tedy udržet centrální vytápění a zvážit výstavbu HDR (hot dry rock) do budoucna, zatímco strany zastupující zájmy některých lázeňských subjektů, preferovaly podporu decentralizace (rozpad Centrálního Zdroje Tepla) a postupnou plynofikaci. Byl to hlavní důvod, proč tyto subjekty skončily v opozici.

Dostali jste se do ojedinělé pozice (alespoň pro Piráty) a stali se součástí vládnoucí koalice. Jak takové vládnutí z pohledu Pirátů vypadá? Je například běžnou praxí, že koalice automaticky zamítá veškeré návrhy opozice nehledě na jejich smysluplnost. Hlasujete i pro návrhy ze stran opozice, když vám přijdou smysluplné? V čem si myslíte, že se lišíte od jiných vládnoucích stran (např. diskutujete s občany; zveřejňujete předem, jak budete hlasovat), v čem jste inovativní, či lepší?

Co se týče fungování zastupitelstva a rady, tak to za celé 3 roky v podstatě nikdy nebylo o stranách, ale o jednotlivých lidech a jejich názorech. Nepamatuji si, že bychom cíleně blokovali návrh nějaké strany ať už koaliční, nebo opoziční. Příslušnost ke straně, či hnutí nijak nerozhodovala a nerozhoduje, takže často návrhy prošly podporou napříč a i napříč byli lidé, co se zdrželi, či byli proti. Když se něco dělá, tak se na to nikdo nedívá jako na téma pirátské, či “ODSácké”.

Co považujete za největší úspěchy během doby vaší vlády?

Zavedli se postupně transparentní účty (ne úplně všech institucí města), veřejnost je více zvána na projednávání, ML se zapojili do průzkumů D21, myslím si, že je dnes snazší se “dobouchat” na radnici díky větší otevřenosti více zastupitelů z více stran. Ale ze strany veřejnosti to není zase tolik vnímáno, nejsou to hlavní témata.

Jak to funguje v koalici? Řeší se více pirátská témata, když jste stranou s největším počtem zastupitelů v koalici? Mají Piráti hlavní slovo? Je vaší prioritou plnit pirátský program, anebo se stejně intenzivně zabýváte i tématy ostatních stran (aby koalice fungovala)?

Piráti mají samozřejmě veliké slovo, ale jak jsem napsal, věci se schvalují napříč - je to o lidech ne stranách.

Neváhejte napsat další otázky, pokud by Vám takto nestačilo.

S pozdravem

O. Knotek

Příloha č. 4 – Emailová korespondence s Ondřejem Knotkem, zastupitelem města Mariánské Lázně za ANO 2011 z 09. 06. 2017

Dobrý den Ondřeji,

mockrát děkuji za odpověď. Možná, když jsme u toho, zeptal bych se, co Vás vedlo k opuštění Pirátské strany. Médii se proslýchalo, že Piráti v Mariánských Lázních mají nějaké vnitřní rozpory, ale nic víc k tomu, mohl byste to trochu rozebrat/vysvětlit? Děkuji.

Dobrý den pane Pekaři,

asi by to bylo na několik A4ek, tak zkusím co nejstručněji:

Už můj vstup do Pirátů byl s otazníkem: jako člen vedení průmyslové firmy jsem chtěl přispět vlasti dobrým řízením - mám k tomu prostě vztah. Tehdy na začátku 2012 můj dlouholetý kamarád Petr Třešňák (dnes starosta ML) mne lákal k Pirátům - "otevřenost a dobré řízení" zároveň jakési Hnutí ANO se sloganem řídit stát dobře jako vlastní firmu mne také lákal... Nakonec jsem dal přednost kamarádovi a vstoupil do Pirátů.

Piráty jsem vedl do dvojích voleb a v Mariánkách získali vždy jeden z nejlepších výsledků v ČR, velikou část práce jsem oddřel já, jelikož Petr T. pracoval v Temelíně. Při kampani do EU parlamentu jsem blíže poznal Ivana Bartoše a byl jsem velmi šokován tím, co je to ve skutečnosti za člověka. Pak přišly komunální volby a předsednictvo Pirátů schválilo kriteria pro rozdělení asi 300 000 Kč mezi města a ML mělo připadnout cca 42000 Kč, tedy 2x víc než byl náš rozpočet na kampaň do té doby. A jelikož se volby blížily, my jsme museli konat a tak jsme objednali články, více lamp posterů atd ... po 4 dnech předsednictvo tyto kriteria zrušilo, že je to přeci nesmysl dávat tolik peněz Mariánkám... "více přece do Prahy" ... byl to šok, nakonec jsem u tehdejšího předsedy Lukáše Černoohorského během dvou mega večerů vyjednal 20.000 na pokrytí již objednaného. Nakonec jsem stejně 2000 navíc ještě zadotoval.

Myslím, že 23. 08. 2014 byl celorepublikový sněm strany - byl chaotický, žádné vedení, kdyby to online vysílala ČT24, tak by už Piráty nikdo nikdy nevolil – Tenkrát, když jsme se s Třešňákem vraceli zpět do Mariánek, tak sám říkal, že to je strašný a že takhle ta strana je před pádem do propasti. V roce 2017 jsou asi na tom Piráti již lépe, ale tenkrát to byla fakt tragédie.

11. 10. 2014 - Vyhráli jsme volby v ML a byl to opravdu nápor, regionální i ČR deníky pořád bombardovaly (mě jako leadera a nejpravděpodobnějšího kandidáta na starostu), kdo bude starosta, kdy bude ustanovující zastupitelstvo, kdo v koalici... bylo to hrozně náročné - Petr Třešňák byl ještě v Temelíně a já ve své práci, navíc měli jsme doma čerstvě narozenou dceru. Žena měla komplikace po císařském řezu - opravdu nářez. Volala mi dopoledne ČT, že mne zvou do večerního pořadu (ten samý den) - 3 politici moderátor, 20 minut live - zdvořile jsem odmítnul. Volal mi tajemník strany za cca 10 minut, že ČT se neodmítá a že to za mne potvrdil (po mém odmítnutí) a ať koukám naklusat večer do ČT, že mi dají před tím nalejvárnou a vše bude OK. Vysvětlil jsem mou situaci a odmítnul - Tajemník Pirátů mi řekl: "Co se sereš do politiky, když na ní nemáš čas?!" a zavěsil. Byl to totální šok. Po tom všem, co jsem pro Piráty udělal v mé aktuální situaci, byla to kudla do zad... Pak volal Ivan Bartoš a přemlouval ještě dál, ale když jsem mu vysvětlil moji situaci, tak to pochopil a byl v klidu. Nakonec jel do TV Třešňák a bylo to taky v pohodě, jenže zůstala velká pachuč' - a ne již první.

Paralelně již během 2014 jsem cítil, že mé názory na migraci, potřebu rozšíření pravomocí zpravodajských služeb nemají oporu v členské základně pirátů. Naopak styděl jsem se za "vítače", "ekomagory" či stránky, co prohlašovali, že 5 padlých českých vojáků v zahraničí jsou "žoldáci" a že je tam nikdo neposílal... Fakt hrůza.

Dalším problémem v mých očích bylo a je, že Piráti si nevybírají, tolerují skoro každý názor, je to takový Hyde Park pro nespokojené. Jenže tahle absolutní demokracie ztrácí rozhodnost a schopnost se vydat nějakým směrem - to nemám rád - není pak dobré řízení (můj hlavní bod a zájem).

Zpět do října 2014 - rozhodoval jsem se, jestli opustit lukrativní a prestižní místo ve fabrice a jít dělat starostu - stačilo říct ano. Když jsem ale zvážil rodinnou situaci, kariéru ve fabrice, již značnou nechuť vůči Pirátské straně (ne proti Pirátům v Mariánkách - to jsme kámoši) a fakt, že Vojta Franta měl enormní zájem být na uvolněné pozici, což nikdo vzhledem k jeho CV tabula rasa nečekal, tak jsem se vzdal uvolněných funkcí (Pirátům jsem v rámci vedení koaličních vyjednávání spolu s Třešňákem vyjednal starostu a 2. místostarostu) a rozhodnul být se zastupitel a radní (neuvolněný). Po 14 dnech od jmenování bylo jasné, že Vojta jako starosta je průser a s Třešňákem a dalšími Piráty v ML jsme začali hledat cestu ven - někdo to pochopil až po 4 měsících, ale nakonec jsme ho

odvolali a vlastně se s Třešňákem prohodili... Avšak bez diskuze s námi (Knotek, či Třešňák) Ivan Bartoš, tehdy ne předseda strany, ale předseda mediálního odboru chrlil články, jak je Vojta dobrý starosta a jak to v ML klape. Když jsem mu napsal, ať to nedělá, že Vojtu Frantu asi odvoláme, tak se do mne pustil, že to nejde, že by to poškodilo stranu. Já se mu snažil vysvětlit, že kvůli straně nepoděláme Mariánky. Dopadlo to tak, že Vojta lezl předsednictvu do zadku, v ML páchal chyby a nekomunikoval, tak jak jsme se domluvili. Předsednictvo nakonec více komunikovalo s Vojtou, než se mnou jako předsedou místní organizace.... Byl to další šok, Vojta se k nám přidal 2 měsíce do voleb a ještě pár dní před uzavřením kandidátky zvažoval nabídku na kandidaturu od dvou dalších hnutí (místních), nebyl člen Pirátů, ale přesto ho brali skoro více vážně, než mne a Třešňáka. Byla to jedna z posledních kapek a rozhodnul jsem se ukončit členství.

Jo a nesouhlasím s legalizací trávy - myslím bez předpisu.

Mezitím jsem mohl vidět, jak vcelku efektivně a organizovaně funguje ANO. Dnes máte problém, zítra zavoláte ministři, pozítří vás přijme a už tam sedí osoba, která se problémem s vámi zabývá a víceméně pomůže.... To je něco co považuji za správné...

A takových věcí bylo více, tak jsem požádal o členství a byl po více než roční čekací lhůtě přijat.

Vůči Pirátům zášť necítím, některé jejich myšlenky jsou fajn, ale jako celek mi nesedí. Jsou mezi nimi i velmi šikovní lidé, třeba šéf pražských pirátů Jakub Michálek, či šéf ostravských - Lukáš Černožský, či Mikuláš Peksa.

Jinak v tu dobu co já, opustilo piráty docela dost lidí a i někteří významní - skoro bych řekl některé stranické elity.

Tak nakonec to není stručně, ale je to těžká odpověď.

S pozdravem

O. Knotek

Příloha č. 5 – Emailová korespondence s Martinem Kalinou, zastupitelem města Mariánské Lázně za Piráty z 03. 07. 2017

Ve svém programu jste přislíbili transparentní dopravní podnik a technické služby. Tj. zveřejňování smluv a dokumentací na Internetu. Na stránkách DP jsem se ničeho nedopátral. Zveřejňujete, co jste slíbili (teď se ptám konkrétně na dopravní podnik)?

U dopravního podniku je problémem, že se nejedná o podnik vlastněný 100% městem. Má v něm 40% podíl jiná soukromá společnost a transparentní účty se nepodařilo zatím domluvit. V dopravním podniku se řeší závažná situace, kdy nebylo dosaženo na dotace z titulu MD a dosluhující vozový park bude potřeba obnovit z vlastních zdrojů, přičemž při zachování elektromobility se bavíme o 11 mil za jeden nový trolejbus.

V únoru jste schválili rozpočtové opatření ke stavbě cyklomagistrály. Jak na tom projekt je? Kdy se začne stavět či se již začalo?

Abych se opravdu přiznal, tak v tomto nevím. Na kole jsem neseděl již několik let a i na jednáních Rady a zastupitelstva jsem řekl, že nebudu projekt bojkotovat, ale že mě jeho realizace příliš nezajímá. Pro informace v tomto bodě se prosím obraťte na pana starostu nebo na městský odbor.

Rada města schválila před dvěma měsíci "umístění kamerových bodů" (hlasoval jste proti). Jedná se o nový kamerový systém? V programu strany se stavíte proti přílišnému sledování občanů.

Již z principu jsem a vždy budu stále proti omezování všech svobod pod záminkou zvyšování bezpečnosti! V tomto bodě jsem opravdu proti a to i proti názoru dalších pirátů v zastupitelstvu. Systém není zcela nový, dochází k náhradě starých nekvalitních kamer + instalaci nových na vytipovaných místech.

Proč byl odvolán velitel městské policie Jelínek a na jeho místo dosazen staronový velitel Ďurčo? Podle informací, co mám, se image MP během působení velitele Jelínka zlepšila (méně botiček, více prevence, pozitivnější přístup k/od veřejnosti). To je přeci to, co jste chtěli, tak proč ta změna?

Důvod je opravdu jednoduchý. P. Jelínek jednal v přímém rozporu s pokyny (rozkazem) pana starosty, tedy jeho nadřízeného. Na vojně je za to vězení nebo soud, u policie odejít z práce.

Na co jste během Vašeho působení v zastupitelstvu a v radě hrdý? Co se Vám povedlo? Na čem jste se nejvíce angažoval?

Hrdý jsem na hlavně na prosazení transparentnosti, což byl hlavní bod našeho programu. Transparentní jsou účty města i společností městem vlastněných s výjimkou TDS (technické a dopravní služby), kde se ještě dohadujeme na systému. Jsem hrdý na to, že jsem se postavil proti rozšiřování kamerového systému, i když to zřejmě nebude nic platné. V tomto ale hájím hlavně princip. A jsem hrdý i na to, že v krajských volbách, které se konaly 2 roky po komunálních, získali stále Piráti v Mariánkách kolem 30 % hlasů. Znamená to, že špatnou práci na radnici neodvádíme.

Pomohla Vám Vaše funkce zastupitele a radního v nějakém pokroku v hierarchii Pirátské strany (pokud máte nějaké vyšší cíle)? Jak na Vás ostatní členové strany nahlíží (teď nemyslím Vaše mariánskolázeňské kolegy)?

Nepomohla. i přes dezerci bývalého předsedy místního sdružení Ing. Knotka jsem v novém hlasování nebyl zvolen do místního předsednictva. Volba byla demokratická a mne se to nijak nedotklo. Mým jediným cílem, když už mám čas se věnovat politice je jí vykonávat svědomitě a ku prospěchu občanů. Lidé, kteří berou politiku jako kariéru, by se měli věšet na pouličních lampách. S vedením Pirátů se příliš nestýkám a jak na mne nahlíží, se musíte zeptat jich. Na politiku jsem se nedal, abych ve sněmovně trpěl při samochválách pánů typu Kalousek, Babiš nebo Sobotka, ale abych se zapojil do dění v mém rodném městě, které mám rád.

Příloha č. 6 – Emailová korespondence s Vojtěchem Frantou, místostarostou a zastupitelem města Mariánské Lázně za Piráty z 03. 07. 2017

Dobrý den,

to je skvělé, že píšete o Mariánkách, klobouk dolů, není to jistě moc snadná práce. Omlouvám se Vám, že jsem nereagoval hned, snažil jsem se plnit "hořlavější" témata.

Tak tedy rovnou k věci:

Po změně politické příslušnosti Ondřeje Knotka se počet zastupitelů Pirátů a ANO v Mariánských Lázních vyrovnal. Změnily se nějak poměry na radnici nebo zůstalo vše při starém? Pan Knotek v emailové korespondenci uvedl, že z jeho strany zůstalo vše při starém a že nadále podporuje program Pirátů tak, jak byl sepsán pro volby v roce 2014. Je to pravda?

Poměry se na radnici mění s každou personální změnou, a to celkem znatelně. Třeba po odejití pana místostarosty Hurajčíka (ANO) na kraj a následnou nominací ANO na pozici místostarosty pana Lud'ka Noska (STAN), jsme se vrátili ke starým poměrům, protože pan Nosek byl dlouholetým starostou města. K panu Knotkovi. Kdokoli soudný si přečte některá vyjádření pana Knotka k výbušným celospolečenským tématům, dojde mu, že i na ANO je pan Knotek až moc vpravo, tedy je nesmysl, že by harmonizoval s piráty. Zdá se, že je stále v roce 2014 a témata, která Piráti jasně specifikovali později, mu již nevoní. To může být téma NATO, či uprchlické krize. Knotkova předstíraná loajalita je tedy prostě prospěchářství.

Asi nejpálčivějším problémem ML byl v době Vašeho vítězství ve volbách stav mariánskolázeňské nemocnice. Od té doby došlo ke změně vlastníka, otevření chirurgické ambulance a zavedení lékařské pohotovosti. Občané ale stále považují stav nemocnice za nedostačující (alespoň dle ankety z přelomu roku 16/17 přes Demokracii 2.1). Jaké jsou vyhlídky na spuštění nonstop lékařské pohotovosti? A angažují se vůbec Piráti nějak v tomto problému?

Piráti se angažují především osobou starosty Petra Třešňáka na jednotlivých jednáních s vedením nemocnice. Nejsou to snadná jednání a téměř každý politik, který se teď o

nemocnici otře, bude vnímán kontroverzně. Nemocnice je v komplikovaném stavu, kdy neexistuje snadné a razantní řešení, nebo takové řešení není správné. Je to prioritou města a já věřím Petrovi, že nalezne pro město a jeho lékařskou péči to správné řešení.

V programu máte bod "Investujeme do vzdělání, kultury, sportu". Držíte se ho? Nějaký úspěch či zajímavé téma, o kterém bych mohl napsat? Snažil jsem se probrat usneseními ze zastupitelstva a z rady, ale je jich strašně moc. Jako přímý účastník těchto jednání určitě budete vědět lépe, co stojí za zmínku. (Četl jsem například o souhlasu se založením lesní školky, ale nepřijde mi to, jako to nejdůležitější).

Kultura a sport jsou kategorie, pro které má město vytvořeny i své poradní komise a rozděluje na každý rok dotace v těchto kategoriích. V obou dvou komisích vznikl bodový hodnotící systém, kterým se upřednostní akce, které městu a jeho občanům mohou reálně pomoci v rozvoji. Komise jsme ustanovili otevřené pro veřejnost, vše tedy probíhá transparentně. Byl bych moc rád, kdyby právě kultura zaznamenala větší rozmach. To se daří jen částečně, pokud budu hovořit o financích, tak že se navýšil fond kultury o 200 tisíc. Co se vzdělávání týče, tak tam se snažíme dlouhodobě zlepšovat stav základních škol, uvedu dostavbu dílen ZŠ Úšovice a zateplení ZŠ Drmoul, to nám ale může ve vzdělávání pomoci až druhotně. Primárně se třeba snažíme zavést program pro posílení lokálního patriotismu u žáků.

Strategický plán, územní plán a územně energetická koncepce. Dostal jste za úkol začít od roku 2017 s "realizací opatření". Co to znamená? V jaké fázi jednotlivé dokumenty jsou?

Strategický plán - strategický plán byl schválen zastupitelstvem, jedná se o velký úspěch. Plán byl připravován komunitním způsobem, což znamená, že na jeho přípravě spolupracovalo více než 70 lidí. Osobně jsem měl z přípravy tohoto plánu velmi dobrý pocit. Místo, kde jsme jako vedení města narazili, byla realizační část. K tomu aby plán byl naplňován za jakékoli politické konstelace, jsme se rozhodli sestavit strategický tým (ten, jehož úkolem bude dbát na plnění plánu) primárně z vedoucích úředníků úřadu. Jejich motivace byla mizivá a toto spojeno s personální nestabilitou odboru rozvoje mělo za následek zastavení realizační části. Je to situace, která není příjemná a také téma, které se odbor snaží přednostně řešit.

Územní plán - zde je situace výrazně lepší. Město postupovalo příkladně - architektonická soutěž, následně výběr zpracovatele, zadání zpracování ÚP. V současnosti několik pozitivních zpráv - město a jeho urbanismus bylo předmětem zadání dvou ateliérů jako semestrální práce na ČVUT, fakultě architektury, jejich závěry jsou nadstandardní a budou publikovány a prezentovány v Mariánských Lázních. Dále zpracovatel ÚP vytvořil dotazník a veřejné projednání, na kterých se bude snažit zapojit opravdu širokou veřejnost do tvorby ÚP. Budeme oslovovat největší podnikatelské subjekty se žádostí o spolupráci. Všechny připomínky a podněty budou transparentně projednány na otevřené komisi. Chceme tak zaručit co největší přehlednost celého procesu, bez možnosti jakékoli korupce.

Energetická koncepce - materiál byl po několikáté předložen zastupitelstvu. Zde doporučuji směřovat otázky primárně na Petra Třešňáka, je to téma, kterému se celou dobu věnuje primárně on.

Jakou pozici máte v Pirátské straně (na národní úrovni)? Stal jste se po vítězství ve volbách členem strany? Míříte výš? Co nějaká kandidatura na vyšší pozice ve straně? Jste kontrolován ze strany vedení? Říkají Vám, co máte dělat?

Má pozice v pirátské straně je registrovaný příznivec. To znamená, že nejsem členem strany. Piráti jsou mi nejbližší programově, myslím, že to mají jasně postavené, jaká je úloha státu a politika. Tady si myslím, že na to již některé strany pozapomněly. Piráty jsem podporoval vždy z této pozice. Nikdy jsem se nikam výš netlačil. Vždy jsem akceptoval piráty navrženou pozici v kandidátce, o které se navíc i hlasuje. Tam já hlasovat nemohl, že. Co se vedení týče, tak kontrolován, ani instruován nejsem. Musím se přiznat, že bych si to ale někdy přál. Kontrolní mechanismy jsme si v Mariánkách ušili sami na sebe - myslím hlavně veřejný kalendář, dalším bychom se pak nebránili, ale v 12 tisícovém městě má seznam lobbistických kontaktů menší smysl, než třeba v Praze, kde to kluci zavedeno mají, včetně Ivana Bartoše. Věřím, že piráti se dostanou do PS a budou tam sloužit jako hlídací pes demokracie.

Mějte se,

s pozdravem

Ing. arch. Vojtěch Franta

2. místostarosta

Příloha č. 7 – Emailová korespondence s Petrem Třešňákem, starostou a zastupitelem města Mariánské Lázně za Piráty z 05. 07. 2017

Dobrý den,

omlouvám se, až nyní jsem se konečně dostal k odpovědi.

Od prvního zasedání zastupitelstva až do současnosti nedošlo k odmítnutí byť jediného usnesení (pokud tedy zveřejňujete na internetu všechna usnesení a ne jenom přijatá). Čím je to způsobené? To panuje mezi zastupiteli všeobecná shoda, anebo zastupitelé opozice žádné návrhy nepodávají? Pokud se jedná o první možnost, předkládá nějaké návrhy i opozice?

Nikoli, došlo k odmítnutí, či odložení celé řady usnesení. Pouze IT systém je nastaven tak, že zveřejněna jsou jen přijatá usnesení. Zamítnutá nebo odložená jsou pak uvedena v zápisu, který je však také k dispozici na webu. Obecně však napříč zastupitelstvem je nad mnoha tématy shoda. Je jen hrstka témat, které zastupitelstvo polarizují.

Podléhá činnost Pirátů v Mariánských Lázních kontrole z vedení strany? Komunikoval jsem s O. Knotkem a napsal mi, že např. v době změny starosty byl na vás vyvíjen tlak, ať tak nečiníte, že poškodíte jméno strany. Nebo, že vedení komunikovalo více s Vojtěchem Frantou, než s Vámi a p. Knotkem.

Vesměs se jedná pouze o konzultační a doporučující činnosti. Piráti jsou i v rozhodovacích procesech značně decentralizovaní a tak není možné diktovat postupy shora. Vedení komunikovalo se všemi stejně a snažilo se rozkrýt příčinu neshod.

Co se vám nedaří plnit z vašeho volebního programu? V čem jste úspěšní se mi podařilo zjistit (nemocnice, policie, cyklostezka, elektromobily, transparentnost, komunikace s občany, ...), ale je něco, s čím se potýkáte? Všiml jsem si například nevyrovnaného rozpočtu. Ještě něco vás trápí?

Začnu tím, co se daří, nebo podařilo. V první řadě transparentnost - máme transparentní bankovní účty města a městských organizací, komise rady města otevřené veřejnosti, organizují setkání s veřejností - ať už pravidelná obecná setkání, nebo tematicky zaměřená,

analýza problémů města do aktualizací strategického plánu probíhá komunitním způsobem za účasti veřejnosti, zápisy ze zastupitelstva, rady i komise jsou zveřejněny na webu.

Podářilo se nastavit koncepci Městské policie i elektronizovat její agendu a zaměřit se primárně i na prevenci a práci s mládeží.

Elektromobilita individuální - byla podána žádost o dotaci na 2 elektromobily, z toho jeden pro účely městské policie, nabíjecí infrastruktura budována ve spolupráci se soukromým sektorem.

MHD - v časovém rozpětí jednoho roku byl vybudován nový elektronický odbavovací systém na bázi Plzeňské karty.

Běžný rozpočet se snažíme držet vyrovnaný. Pokud se však bere jako celek se započítáním kapitálových výdajů se stále obtížnější hledat volné zdroje

Podářilo se částečně:

Zdravotnictví + Nemocnice - byl vyjednán příspěvek KV kraje na provoz pohotovosti, město na ní začalo přispívat ze svého rozpočtu částku 2 mil. Kč ročně

Cyklostezky - zde narážíme na majetkoprávní vztahy při budování nových cyklostezek.

Nepodařilo se:

Získat dotaci na nákup nových trolejbusů pro MHD. Namísto bezemisních vozidel dalo při schvalování MMR přednost například i dopravním podnikům, které nakupují CNG autobusy.

Jak je vnímána vaše role (Pirátů v ML, ale i Vás samotného) vedením strany? Je pro Vás snazší postup stranickou hierarchií? Dostal jste se např. i do krajského zastupitelstva, přičítáte to vašemu úspěchu v ML?

Úspěch v krajských volbách pravděpodobně souvisí s výsledky práce pro město. Na zbytek otázky nedovedu plnohodnotně odpovědět - bylo by nutné zeptat se přímo vedení strany.

S pozdravem

Ing. Petr Třešňák

Starosta